

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ

**ΟΙ ΥΓΡΟΤΟΠΟΙ ΤΗΣ Δ. ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ**

ΝΤΟΚΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΑΜ 9718

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

**ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Π.
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ.**

ΠΤΥ
ΝΤΟ

ΑΘΗΝΑ 2001

ΕΠΙΤΕΥΞΗΣ

Εγώ αισθάνομαι ότι δε γίνεται να επιδειχθεί τι έχει γίνει στην πόλη μου, τις περιοχές, και την πανεπιστημιόπολη που ήταν η πόλη μου. Είπα στην ομάδα μου, ότι δεν θα μπορούσα να αποτύχω την πόλη Διονυσίου και την πανεπιστημιόπολη μεταξύ των παραπάνω πόλεων. Η πανεπιστημιόπολη που φροντίζει καλά την πανεπιστημιούπολη της Βιβλιοθήκης, Βιβλιούς πανεπιστημιούπολης που ταξιδεύει στην πόλη μου, και δεν είναι η πόλη μας, θέλεται να γίνεται την πόλη μου. Αλλά δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε την πόλη της πανεπιστημιούπολης της Βιβλιοθήκης την ΕΔΑ πόλη, Διονυσίου, την πόλη μας πανεπιστημιούπολης που πρέπει να γίνεται, πάνω από την πανεπιστημιούπολη της Βιβλιοθήκης.

Στον Βασιλη...

Εγώ αισθάνομαι ότι δε γίνεται να επιδειχθεί τι έχει γίνει στην πόλη μου, τις περιοχές, και την πανεπιστημιόπολη που ήταν η πόλη μου. Είπα στην ομάδα μου, ότι δεν θα μπορούσα να αποτύχω την πόλη Διονυσίου και την πανεπιστημιόπολη μεταξύ των παραπάνω πόλεων. Η πανεπιστημιόπολη που φροντίζει καλά την πανεπιστημιούπολη της Βιβλιοθήκης, Βιβλιούς πανεπιστημιούπολης που ταξιδεύει στην πόλη μου, και δεν είναι η πόλη μας, θέλεται να γίνεται την πόλη μου. Αλλά δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε την πόλη της πανεπιστημιούπολης της Βιβλιοθήκης την ΕΔΑ πόλη, Διονυσίου, την πόλη μας πανεπιστημιούπολης που πρέπει να γίνεται, πάνω από την πανεπιστημιούπολη της Βιβλιοθήκης.

Εγώ αισθάνομαι ότι δε γίνεται να επιδειχθεί τι έχει γίνει στην πόλη μου, τις περιοχές, και την πανεπιστημιόπολη που ήταν η πόλη μου. Είπα στην ομάδα μου, ότι δεν θα μπορούσα να αποτύχω την πόλη Διονυσίου και την πανεπιστημιόπολη μεταξύ των παραπάνω πόλεων. Η πανεπιστημιόπολη που φροντίζει καλά την πανεπιστημιούπολη της Βιβλιοθήκης, Βιβλιούς πανεπιστημιούπολης που ταξιδεύει στην πόλη μου, και δεν είναι η πόλη μας, θέλεται να γίνεται την πόλη μου. Αλλά δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε την πόλη της πανεπιστημιούπολης της Βιβλιοθήκης την ΕΔΑ πόλη, Διονυσίου, την πόλη μας πανεπιστημιούπολης που πρέπει να γίνεται, πάνω από την πανεπιστημιούπολη της Βιβλιοθήκης.

**ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Είναι αρκετή άνθρωποι που θα ήθελα να ευχαριστήσω για την βοήθεια , την καθοδήγηση, τις συμβουλές και την υποστήριξή τους στην εκπόνηση αυτής της εργασίας αλλά και κατά τη διάρκεια των σπουδών μου. Αρχικά, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Δημόπουλο για την καθοδήγηση και την επίβλεψη της πτυχιακής μελέτης. Η συνεργασία μαζί του ήταν πολύ καλή. Πέρα απ' αυτό όμως στο μάθημα της Περιβαλλοντικής Βιολογίας συνειδητοποίησα ότι τίποτα στη φύση δεν είναι τυχαίο και ότι και ο πιο μικρός θάμνος έχει το ρόλο του. Με λίγα απλά πράγματα άρχισα να πραγματικά να βλέπω το περιβάλλον με άλλο μάτι. Δεύτερον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον πρόεδρο του τμήματος, κύριο Αποστολόπουλο, και για την συνεργασία του στα πλαίσια της πτυχιακής αλλά και για τις πολύτιμες συμβουλές του κατά τη διάρκεια των σπουδών. Είναι πράγματι μεγάλη τύχη να έχουν τα τμήματα και οι φοιτητές ανθρώπους ν' αγωνίζονται τόσο πολύ για το αντικείμενο και να είναι δίπλα στον κάθε φοιτητή ξεχωριστά. Τρίτον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Παυλόπουλο, που έκανε τη συνεργασία μας πολύ εύκολη, ανταποκρίθηκε σε κάθε αίτημά μου χωρίς να φέρει δυσκολίες, και γενικά για το χρόνο που αφιέρωσε και την κατανόησή του.

Σε πιο προσωπικό επίπεδο, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου, που με στήριξε να φτάσω ως εδώ, να πετύχω τους στόχους μου και τις φιλοδοξίες μου, καθώς και γιατί μου παρείχε την οικονομική υποστήριξη για τις σπουδές μου. Τέλος, αλλά όχι τελευταίο σε σημασία, θα ήθελα να ευχαριστήσω το φίλο μου, Σπύρο, για την άκαμπτη υποστήριξη και αφοσίωσή του αυτό το δύσκολο χρόνο καθώς και τη βοήθεια του σ' αυτήν την εργασία.

Πίνακας Περιεχομένων**Ενότητα****Σελίδα**

Περιεχόμενα.....	2
Πρόλογος	7
Περίληψη.....	9
Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή.....	11-24
1. Ορισμοί.....	11
1.1 Υγρότοπος	11
1.2 Βιοποικιλότητα και τύποι βιοποικιλότητας.....	12
1.3 Τύποι Υγροτόπων.....	15
1.2 Λειτουργίες και αξίες Υγροτόπων.....	16
1.3 Διαδικασία και κριτήρια αναγνώρισης μιας περιοχής ως υγροτόπου...20	
1.4 Ανησυχία για τις περιβαλλοντικές επιδράσεις στους υγροτόπους.....24	
Κεφάλαιο 2: Υδρολογικός κύκλος, έδαφος, βλάστηση.....	25-40
2.1 Ο υδρολογικός κύκλος και οι υδρολογικές λειτουργίες των υγροτόπων..25	
2.2 Το έδαφος και οι λειτουργίες των υγροτόπων.....30	
2.3 Η βλάστηση στους υγροτόπους.....34	
Κεφάλαιο 3: Οι ελληνικοί υγρότοποι.....	41-71
3.1 Οι Ελληνικοί Υγρότοποι στο παρελθόν και οι πολιτιστικές αξίες τους.....	41

3.2 Ποιοι παράγοντες επέδρασαν στους Ελληνικούς Υγροτόπους στην πρόσφατη ιστορία της Ελλάδας 43

3.3 Οι Ελληνικοί υγρότοποι σήμερα- Προβλήματα και επιδράσεις..... 45

3.3.1 Η διαρκής εξάντληση της παροχής καθαρού νερού..... 46

3.4 Επιδράσεις από την ρύπανση..... 47

3.5Οι υγρότοποι και οι επιδράσεις από τις δραστηριότητες του πρωτογενούς τομέα..... 50

3.5.1 Υγρότοποι και καλλιέργειες..... 50

3.5.2 Υγρότοποι και κτηνοτροφία..... 58

3.5.3 Υγρότοποι και υδατοκαλλιέργειες..... 63

3.6 Υγρότοποι και δραστηριότητες του τριτογενούς τομέα..... 66

3.7 Απογραφή των Ελληνικών υγροτόπων ως Φυσικών πόρων.....68

Κεφάλαιο 4: Η έννομη προστασία των υγροτόπων.....72-86

4.1 Διεθνείς Συμβάσεις..... 72

4.1.1 Σύμβαση RAMSAR (02/02/79)..... 72

4.1.2 Άλλες συμβάσεις μετά τη RAMSAR..... 77

4.2 Η Οδηγία 92/43/EOK και το δίκτυο “NATURA 2000”.....80

4.3 Η προστασία των υγροτόπων από την ελληνική έννομη τάξη-ο Νόμος 1650/86.....83

Κεφάλαιο 5: Τύποι υγροτόπων της Δ. Ελλάδας.....87-106

5.1 Έλη – Έλη γλυκού νερού.....87

5.2 Λιμνοθάλασσες..... 89

5.3 Δέλτα..... 90

5.4 Εκβολές.....94

5.5 Λίμνες- γενικά.....97

Κεφάλαιο 6: Οι υγρότοποι της Δ. Ελλάδας.....107-148

6.1 Το έλος Καλοδίκι.....107

6.2 Λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου Αιτωλικού- Δέλτα Αχελώου
και Εύηνου.....111

6.3 Δέλτα Αχέροντα, Εκβολές και στενά Αχέροντα.....124

6.4 Εκβολές και Δέλτα Καλαμά.....129

6.5 Αμβρακικός κόλπος- Δέλτα Λούρου και Άραχθου.....131

6.6 Η κοιλάδα του Αχελώου.....136

6.7 Λίμνες Τριχωνίδα και Λυσιμαχία.....139

6.8 Λίμνη Οζερός.....143

6.9 Λίμνη Αμβρακία.....146

Κεφάλαιο 7: Συμπεράσματα - Συστάσεις.....149-157

Βιβλιογραφία.....158

Παραρτήματα

Εικόνες και Πίνακες

Σελίδες

Εικόνα 1: Ο Υγρότοπος και ο περιβάλλον χώρος του.....	11
Εικόνα 2: Ο τοπικός υδρολογικός κύκλος	25
Εικόνα 3: Αχελώος ποταμός	116
Εικόνα 4: Το δάσος του Φράξου, μνημείο της φύσης	117
Εικόνα 5 : Εύηνος ποταμός.....	118
Εικόνα 6: Διβάρι.....	123
Εικόνα 7: Ενδιαίτημα του Αμβρακικού κόλπου.....	134
 Πίνακας 1.....	19
Πίνακας 2.....	152
Πίνακας 3.....	154

Πίνακας Παραρτημάτων

Παράρτημα #1: Διάταξη του υγροτόπου και διαχειριστικές μονάδες.

Παράρτημα # 2: Βλάστηση

Παράρτημα #3: Υγρότοποι που έχουν αποξηρανθεί

Παράρτημα #4: Λίμνες

Παράρτημα #5: Δέλτα

Παράρτημα #6: Βλάστηση Αχέροντα και βιοποικιλότητα του έλους Καλοδίκι

Παράρτημα #7: Περιοχές ενταγμένες στο δίκτυο “Natura 2000”

Παράρτημα #8: Ο Νόμος 1650/86 και η Κ.Υ.Α 69269/90 για τις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Παράρτημα #9: Χάρτες

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εργασία αυτή πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια προπτυχιακών σπουδών ενός τμήματος με αυξημένες απαιτήσεις. Αποτελεί και αυτή μια απόδειξη, όπως και η συνεχής και σθεναρή υποστήριξη και εκπροσώπηση των φοιτητών, ότι το τμήμα και το αντικείμενο της Οικιακής Οικονομίας και Οικολογίας απαιτεί σοβαρή δουλεία και μπορεί ν' αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερη αξία – αυτή που του αρμόζει – στο μέλλον. Η Οικιακή Οικονομία και Οικολογία είναι η ζωή στην πράξη.

Η επιλογή του θέματος δεν ήταν τυχαία. Αρχικά, πηγάζει από την αγάπη και το σεβασμό για το περιβάλλον, θέμα που όλοι οι άνθρωποι πρέπει ν' αντιμετωπίζουν με μεγαλύτερη σοβαρότητα και υπευθυνότητα, εφόσον τα περιθώρια για τον άνθρωπο στενεύουν ασφυκτικά. Δεύτερον, πηγάζει από την αγάπη για την Δυτική Ελλάδα, ειδικά για το χωριό της Αμφιλοχίας, Σπάρτο, με το οποίο συνδέεται ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μουν.

Οι υγρότοποι αποτελούν το σημείο, το οποίο είναι κρίσιμο για την ισορροπία του ανθρώπου με τη φύση. Η καταστροφή ή η υποβάθμισή τους μας φέρνει κάθε φορά ένα βήμα πιο κοντά στην καταστροφή του ανθρώπου. Για το λόγο αυτό είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουντα η μελέτη τους και άκρως επιτακτική η ανάγκη για την προστασία τους και την ορθολογική τους διαχείριση. Οι διάφορες συνθήκες και νόμοι, διεθνείς, κοινοτικοί ή εθνική, αποδεικνύουν αυτήν την ανάγκη.

Σκοπός της εργασίας είναι ν' αποδείξει την τεράστια αξία των υγροτόπων της Δ. Ελλάδας για τη βιοποικιλότητα όλης της χώρας. Σπάνια είδη διαφόρων κατηγοριών (τρωτά, υπό εξαφάνιση, κλπ) είναι ενδημικά αυτών των υγροτόπων και αν για κάποιο λόγο αυτοί καταστραφούν, τα είδη αυτά ίσως και να εξαφανιστούν από τον πλανήτη. Είναι γεγονός όμως ότι όλοι οι υγρότοποι, μικροί ή μεγάλοι, στην Ελλάδα και όχι μόνο χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, καθώς αποτελούν τράπεζες γονιδίων. Δεν είναι όμως οι υγρότοποι σημαντικοί μόνο για τα έμβια όντα αλλά και για πολλές λειτουργίες, από τις οποίες εξαρτώνται, όπως υδρολογικές, λειτουργίες που σχετίζονται με το έδαφος, τη βλάστηση, κλπ. Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την εκπόνηση αυτής της εργασίας, βασίστηκε στην αναζήτηση βιβλιογραφίας.

Θα έλεγα ότι το κέρδος από αυτήν την εργασία είναι κυρίως προσωπικό. Το σίγουρο είναι ότι η επιστήμη απέκτησε έναν φανατικό οπαδό. Το προσωπικό κέρδος όμως συνίσταται στην απόκτηση εμπειριών. Οι εμπειρίες αυτές σχετίζονται με την εκμάθηση τρόπων αναζήτησης πληροφοριών, τη μεθοδική δουλειά, την αξία της συνεργασίας και τη συνειδητοποίηση της τεράστιας σημασίας των υγροτόπων και της διατήρησης της βιοποικιλότητας.

Η εργασία περιλαμβάνει τέσσερα κεφάλαια. Στην Εισαγωγή περιγράφονται κυρίως οι ορισμοί για τους υγροτόπους και τη βιοποικιλότητα, οι τύποι των υγροτόπων, οι λειτουργίες και οι αξίες τους και το πώς μια περιοχή αναγνωρίζεται ως υγρότοπος. Στο Κεφάλαιο 1 αναλύονται οι λειτουργίες των υγροτόπων σε συνάρτηση με τον τοπικό υδρολογικό κύκλο, το έδαφος και τη βλάστηση. Το Κεφάλαιο 2 ασχολείται γενικά με τους υγροτόπους στην Ελλάδα και το πώς επιδρούν πάνω τους οι παραγωγικές διαδικασίες του πρωτογενούς και τριτογενούς τομέα.,, καθώς και η ρύπανση. Το Κεφάλαιο 3 διαπραγματεύεται εκτεταμένα και εξειδικευμένα τους υγροτόπους της Δ. Ελλάδας, Στερεάς και Ήπειρου, που περιλαμβάνουν: το έλος Καλοδίκι, τις λιμνοθάλασσες του Μεσολογγίου – Αιτωλικού με τις εκβολές και δέλτα του Αχελώου και του Εύηνου, τον Αμβρακικό κόλπο με τις εκβολές και δέλτα του Λούρου και του Άραχθου, τα στενά και το δέλτα του Αχέροντα και τις λίμνες Τριχωνίδα και Λυσιμαχία, Οζερό και Αμβρακία. Στο τελευταίο κεφάλαιο εξετάζεται το καθεστώς προστασίας των υγροτόπων σε διεθνές, κοινοτικό και εθνικό επίπεδο.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι η προστασία του περιβάλλοντος δεν αφορά μόνο λίγους ανθρώπους, που ασχολούνται επιστημονικά και επαγγελματικά μ' αυτό. Ο σεβασμός για το φυσικό περιβάλλον οφείλει να γίνει συνείδηση όλων των ανθρώπων μέσω της παιδείας. Μόνο η παιδεία μπορεί να συμβάλλει αποφασιστικά στο ν' αποτελέσει το περιβάλλον ευθύνη όλων και όχι να λαμβάνονται σποραδικές δράσεις από μεμονωμένα άτομα.

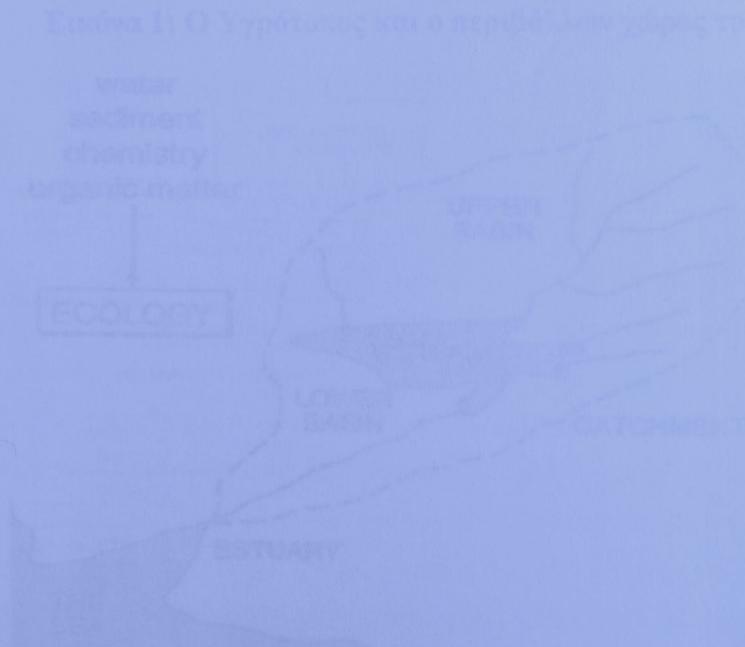
ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το χαρακτηριστικό στοιχείο των υγροτόπων είναι το νερό. Οι υγρότοποι με τη σειρά τους συμβάλλουν στη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Η Ελλάδα παρουσιάζει μεγάλη βιοποικιλότητα και στα τέσσερα επίπεδα της. Οι υγρότοποι επιτελούν μια σειρά από λειτουργίες, που θα χαθούν, αν καταστραφεί ο υγρότοπος, ενώ η αξία τους είναι πολύπτυχη. Η διαδικασία για ν' αναγνωρισθεί μια περιοχή ως υγρότοπος προϋποθέτει πολλές εργασίες και πεδίου και γραφείου και το αμέσως επόμενο βήμα είναι να καταγραφεί αυτή η περιοχή στον κατάλογο απογραφής των υγροτόπων, ώστε να διευκολύνει το σχεδιασμό διαχείρισής τους. Ο τοπικός υδρολογικός κύκλος, το έδαφος και η βλάστηση εκτός του ότι χαρακτηρίζουν τον υγρότοπο, συνδέονται με σπουδαίες λειτουργίες. Αν διαταραχτεί κάτι από τα τρία, θα υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στη διεκπεραίωση των λειτουργιών αυτών. Ειδικά η βλάστηση αποτελεί το δομικό και λειτουργικό κορμό των υγροτοπικών οικοσυστημάτων. Η ρύπανση είναι ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουν και οι υγρότοποι, κυρίως από τα λύματα. Στη ρύπανση συμβάλλουν και οι παραγωγικές διαδικασίες του πρωτογενούς τομέα. Σίγουρα όμως δεν συμβάλλουν μόνο αρνητικά. Είναι βέβαιο όμως ότι απαιτείται μεγαλύτερη προσοχή και συνεργασία από τους γεωργούς, κτηνοτρόφους και αλιείς. Αρνητικές είναι οι επιδράσεις κυρίως από την άλογη χρήση φυτοφαρμάκων και εντομοκτόνων. Οι υγρότοποι της Δ. Ελλάδας που εξετάζονται είναι σημαντικά και εναίσθητα οικοσυστήματα. Σημαντικός είναι ιδιαίτερα ο Αχελώος ποταμός, ο οποίος επηρεάζει πολλούς υγροτόπους και κυρίως τις λίμνες. Οι υγρότοποι αυτοί περιλαμβάνουν και ενδιαιτήματα, που προστατεύονται από τη νομοθεσία, όπως είναι τα μεσογειακά αλίπεδα, δάση στοές με *Salix alba* και *Populus alba*, δάση πλατάνου της Ανατολής, κλπ. Η προσφορά τους στη βιοποικιλότητα των ειδών είναι επίσης τεράστια. Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα είναι η ορνιθοπανίδα, η οποία βρίσκει σ' αυτούς τους υγροτόπους τον τελευταίο σταθμό για ανεφοδιασμό στο ταξίδι τους προς την Αλβανία και τον πρώτο σταθμό στο ταξίδι τους για τις νότιες χώρες. Πέρα από την ορνιθοπανίδα όμως ξεχωρίζουν πολλά φυτικά και ζωικά είδη μεγάλης σημασίας. Τα είδη αυτά μαζί με τους οικοτόπους τους έχουν γίνει αντικείμενα διεθνούς και εθνικής νομοθεσίας. Ξεχωριστή αξία αποκτούν η συνθήκη RAMSAR για τους υγροτόπους

και τα αποδημητικά πτηνά, η Οδηγία 92/43/EOK και το δίκτυο “NATURA 2000”, καθώς και ο νόμος 1650/1986. η προστασία των ειδών πρέπει για να είναι αποτελεσματική να προστατεύει και τους οικοτόπους τους και να μην αποκλείει τελείως την ανθρώπινη δραστηριότητα. Ο άνθρωπος είναι τμήμα του φυσικού περιβάλλοντος και επηρεάζει και αυτός την ισορροπία μέσα σ' αυτό.

Επίκουρη Καθηγήτρια και απόδοτος γραμμάτων, την περίοδο επικρατείστε από τη δεκαετία του 1980, παρέχει την πρώτη μελέτη για την απόδοση της ακαδημαϊκής στην Ελλάδα. Συγχρόνως, την πρώτη έρευνα για την Κυριότερη Διεύθυνση Εργασίας της πνευματικής ακαδημαϊκής ψηφιακής πλατφόρμας. Την πρώτη, εντονά φρεσκά, παρουσίασε στην πανεπιστημιακή παραδοσιακή στρατηγική της δύο χρόνια παρότι ήταν μεταξύ των πρώτων παραδοτέρων (μέσω), από την αποδεικτικότητα της μεταβολής προστάσεων στην παραδοσιακή πλατφόρμα (περ.), στη σημερινή πραγματικότητα μεταβολής στην παραδοσιακή πλατφόρμα μεταπράξεις προστάσεων καταπλήξεων από υψηλά σε στοχευμένη προστασία, παρότι η πλατφόρμα λειτουργεί από την πλειονότητα απότομης απόστασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: *Εισαγωγή*

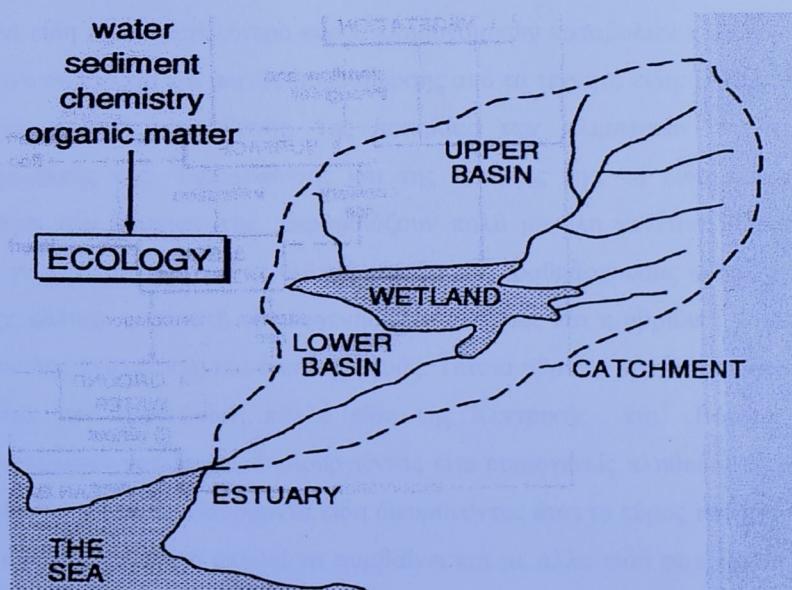
Πηγή: Κατσίδη (1992) p. 111

1. ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1 ΥΓΡΟΤΟΠΟΣ

Ο πιο διαδεδομένος και ευέλικτος ορισμός για τον όρο «υγρότοπος» ή «υγροβιότοπος», απόδοση του αγγλικού *wetland* και του γαλλικού *zone humide*, δίνεται στη «Σύμβαση για τους Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας ως ενδιαιτημάτων», RAMSAR. Σύμφωνα με τον ορισμό αυτόν: «*Υγρότοποι είναι φυσικές ή τεχνητές περιοχές αποτελούμενες από έλη με ποώδη βλάστηση (marsh), από μη αποκλειστικώς ομβροδίαιτα έλη με τυρφώδες υπόστρωμα (fen), από τυρφώδεις γαίες (peatland) ή από νερό. Οι περιοχές αυτές είναι μόνιμα ή προσωρινά κατακλυζόμενες από νερό το οποίο μπορεί να είναι στάσιμο ή ρέον, γλυκό, αλμυρό ή υφάλμυρο και περιλαμβάνουν επίσης και τις εκτάσεις εκείνες που καλύπτονται από θαλασσινό νερό το βάθος του οποίου κατά τη ρηχία δεν υπερβαίνει τα έξι (6) μέτρα.*» Μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν «*παρόχθιες ή παράκτιες ζώνες που γειτονεύουν με υγροτόπους ή με νησιά ή με θαλάσσιες υδατοσυλλογές που έχουν βάθος μεγαλύτερο από έξι μέτρα κατά τη ρηχία, αλλά βρίσκονται μέσα στα όρια του υγροτόπου όπως αυτός καθορίζεται παραπάνω.*»

Εικόνα 1: Ο Υγρότοπος και ο περιβάλλον χώρος του

(Πηγή: Gerakis 1992 p. 11)

1.2 ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ

Ο όρος βιοποικιλότητα αποτελεί μια από τις πλέον αφηρημένες έννοιες της οικολογίας. Κατά έναν σαφή και απλό ορισμό η βιοποικιλότητα χρησιμοποιείται για να εκφράσει την ποικιλία των μορφών ζωής σ' έναν συγκεκριμένο χώρο. Ο όρος αυτός άρχισε να χρησιμοποιείται ευρέως μετά τη συνάντηση και υπογραφή της συνθήκης του «Ρίο» το 1992, αν και ήταν γνωστός πολύ καιρό πριν. Το αφηρημένο και αμφιλεγόμενο της έννοιας οφείλεται στο γεγονός ότι υπάρχουν διάφορα επίπεδα βιοποικιλότητας σε διάφορα επίπεδα οργάνωσης της ζωής και έτσι δεν είναι ενιαίος ο τρόπος εκτίμησής της. Πιο κάτω αναφέρονται τα τέσσερα επίπεδα στα οποία διακρίνεται η βιοποικιλότητα και τα οποία ενώ έχουν διαφορετική σημασία το καθένα, αποτελούν όμως αναπόσπαστα κομμάτια ενός ενιαίου συνόλου.

Πρώτο επίπεδο: γενετική βιοποικιλότητα. Εκφράζει το εύρος των γενετικών καταβολών ενός συγκεκριμένου είδους. Όσο μεγαλύτερο είναι αυτό το εύρος, τόσο μεγαλύτερη είναι η ικανότητα επιβίωσης του είδους απέναντι σε εξωτερικές πλεσίες (stress), όπως επιδημίες, κλιματικές αντιξοότητες, κλπ. Και εδώ φαίνεται σαφώς η υπεροχή των φυσικών ειδών έναντι των "τεχνητών" ή γενετικά βελτιωμένων. Τα φυσικά είδη έχουν μεγαλύτερο εύρος κληρονομικών καταβολών και επομένως πολύ μεγαλύτερη αντοχή και ικανότητα επιβίωσης από τα τεχνητά είδη. Η Ελλάδα εξαιτίας της γεωγραφικής της θέσης, της ποικιλίας των κλιματικών της τύπων, της ορεογραφικής της διαμόρφωσης και της ιστορίας της, τα είδη των φυτών και ιδιαίτερα των δέντρων της, παρουσιάζουν πολύ μεγάλη γενετική βιοποικιλότητα. Είναι γνωστά τα υβρίδια της ελάτης μεταξύ της προϋπάρχουσας κεφαλληνιακής και λεύκης ελάτης, η γνωστή υβριδογενής ελάτη, καθώς και η υβριδική μοισιακή οξυά, υβρίδιο της ανατολικής και δασικής οξυάς. Τέτοια υβρίδια προέκυψαν όταν, κατά τη διάρκεια των παγετώνων, πολλά είδη της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης μετανάστευσαν νοτιότερα, δημιουργώντας είτε ετερογενείς πληθυσμούς ενός είδους είτε υβρίδια με τα προϋπάρχοντα είδη διευρύνοντας έτσι το εύρος των κληρονομικών τους καταβολών. Αυτό μπορεί να συμβαίνει και με άλλα είδη φυτών και ζωών, που όμως δεν έχουν ακόμα μελετηθεί. Το γεγονός αυτό μαζί με το μεγάλο πλεονέκτημα της διατήρησης της φυσικότητας των οικοσυστημάτων της Ελλάδας, σε ό,τι αφορά την ποιοτική σύνθεση τους και παρά την έντονη υποβάθμισή τους, προσδίδει μια

πολύ μεγάλη σημασία στη χώρα ως τράπεζα γονιδίων και γενικότερα γενετικού υλικού, το οποίο πρέπει να ερευνηθεί και να διατηρηθεί.

Δεύτερο επίπεδο: βιοποικιλότητα των ειδών. Εκφράζεται με τον αριθμό (πλήθος) των ειδών φυτών και ζωάν που απαντούν σε μια συγκεκριμένη περιοχή. Ο αριθμός των ειδών δεν εκφράζει πάντοτε την βιοποικιλότητα, σύμφωνα με πολλούς ερευνητές, γιατί υπεισέρχονται παράμετροι, όπως ο πληθυσμός των ειδών, το μέγεθος των ατόμων, η βιομάζα τους και η κυριαρχία ορισμένων ειδών. Άλλοι δέχονται ως έκφραση της βιοποικιλότητας τον αριθμό των λειτουργιών που ασκούν τα είδη σ' ένα συγκεκριμένο οικοσύστημα, δηλαδή τον αριθμό οικολογικών φωλεών. Επειδή όμως η εκτίμηση όλων αυτών των παραμέτρων είναι αρκετά δύσκολη, θεωρείται προς το παρόν ικανοποιητική η έκφραση της βιοποικιλότητας των ειδών με βάση τον αριθμό των ειδών φυτών και ζωάν μιας συγκεκριμένης περιοχής ή ενός συγκεκριμένου οικοσυστήματος. Η βιοποικιλότητα των ειδών διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην σταθερότητα του οικοσυστήματος. Είναι αυτονόητο ότι όσο περισσότερα είδη φυτών και ζωάν υπάρχουν σ' ένα οικοσύστημα, τόσο πιο σταθερό είναι, γιατί οι δημιουργείται πυκνότερο δίκτυο τροφικών αλυσίδων και βιοσυστημάτων, γιατί οι ροές βιομάζας και ενέργειας είναι περισσότερο απρόσκοπτες, όπως και η ανακύκλωση θρεπτικών στοιχείων και γιατί λειτουργούν πιο αποτελεσματικά οι μηχανισμοί ανάδρασης. Η εξαφάνιση ενός είδους μπορεί να έχει απρόβλεπτες συνέπειες, αφού τα είδη αλληλεξαρτώνται μεταξύ τους. Και αυτό το επίπεδο βιοποικιλότητας είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένο στην Ελλάδα εξαιτίας των λόγων που αναφέρθηκαν παραπάνω και κατατάσσει την Ελλάδα στην πρώτη θέση ανάμεσα στις χώρες της Ε.Ε, σε σχέση πάντα με την έκταση της. Πρέπει να τονιστεί στο σημείο αυτό ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί αειφορική ανάπτυξη αν δεν προστατευθεί και διατηρηθεί η βιοποικιλότητα των ειδών.

Τρίτο επίπεδο: βιοποικιλότητα οικοσυστημάτων ή φυτοκοινωνιών (habitats). Εκφράζεται με τον αριθμό(πλήθος) των συνδυασμών ειδών φυτών και ζωάν (οικοσυστημάτων) που συναντώνται σε μια συγκεκριμένη περιοχή. Ο αριθμός οικοσυστημάτων και η κατανομή τους στο χώρο, δηλαδή το μωσαϊκό των τύπων οικοσυστημάτων, χαρακτηρίζει και δίνει τη σφραγίδα του στο τοπίο της περιοχής. Η προστασία των οικοσυστημάτων εξασφαλίζει όχι μόνο την προστασία των ειδών που τα συνθέτουν αλλά και τη διατήρηση της φυσιογνωμίας των τοπίων. Η Ελλάδα

εξαιτίας του μεγάλου αριθμού συνδυασμών φυτών και ζωών, εμφανίζει πολύ μεγάλη βιοποικιλότητα φυτοκοινωνίων – οικοσυστημάτων (habitats).

Τέταρτο επίπεδο: βιοποικιλότητα των τοπίων. Εκφράζεται με τον αριθμό ή πλήθος των τύπων τοπίων που εμφανίζονται σε μια περιοχή ή σε μια χώρα. Στη σύνθεση ενός τοπίου δεν μετέχουν μόνο φυσικά οικοσυστήματα αλλά και τεχνητά, όπως οι διάφορες γεωργικές καλλιέργειες αλλά και οι τύποι οικισμών. Ο αριθμός των τύπων των οικοσυστημάτων, φυσικών και τεχνητών, η κατανομή τους στο χώρο και η αναλογία συμμετοχής τους προσδιορίζουν το χαρακτήρα και τη φυσιογνωμία του τοπίου. Επιστήμες σχετικές μα τα τοπία είναι η αρχιτεκτονική του τοπίου και η οικολογία του τοπίου. Ειδικά για την Ελλάδα, σε μια σύντομη σχετικά διαδρομή από την Αμφίπολη μέχρι την κεντρική Ροδόπη συναντά κανείς όλους τους τύπους τοπίων από τον ευμεσογειακό με την ελιά, την αριά, την κουμαριά κλπ., μέχρι τα βόρεια τοπία των ψυχρόβιων κωνοφόρων δασών της ερυθρελάτης, της δασικής πεύκης και της σημύδας. (Διαδίκτυο)

Οφείλει να υπογραμμιστεί, συμπερασματικά, ότι η προστασία της βιοποικιλότητας πρέπει να αντιμετωπίζεται ως κάτι ενιαίο άσχετα με τη διάκρισή της στα τέσσερα επίπεδα, στα οποία η Ελλάδα παρουσιάζει πολύ μεγάλη βιοποικιλότητα. Η προστασία κάθε επιπέδου εξαρτάται από τη προστασία του προηγούμενου και του επόμενου. Η προστασία της βιοποικιλότητας, τέλος, υπαγορεύεται από την ανάγκη ορθολογικής και αειφορικής διαχείρισης των φυσικών πόρων, συνεπώς και για την επιβίωση του ίδιου του ανθρώπου. Η εφαρμογή της Οδηγίας 92/43/EOK «για την διατήρηση φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» και η δημιουργία του ευρωπαϊκού δικτύου «NATURA 2000», θα συμβάλλει σημαντικά στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, αλλά αυτά είναι θέματα που θα μελετηθούν σε επόμενα κεφάλαια.

1.3 ΤΥΠΟΙ ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

Μια ποικιλία από υγροτόπους γλυκού και αλμυρού νερού υπάρχουν και η κατηγοριοποίηση τους για τη διαχείριση και συντήρησή τους έχει παρουσιάσει αρκετά προβλήματα. Οι συνηθέστεροι και περισσότερο σημαντικοί υγρότοποι είναι: (Κιλκής, 1997)

I. Οι παράκτιοι

- εκβολές και δέλτα ποταμών
- παράκτιες λίμνες
- αμμονησίδες, αλίπεδα επίπεδα και παράκτιοι θαμνώνες

II. Των εσωτερικών υδάτων

- λίμνες, έλη και υγρά λιβάδια
- ποταμοί, χείμαρροι, ρυάκια
- καλαμιώνες, θαμνώνες και δάση

III. Οι τεχνητοί

- τεχνητές λίμνες
- ταμιευτήρες και αλυκές
- αρδευτικές διώρυγες και αποστραγγιστικές τάφροι
- ιχθυοτροφικές εγκαταστάσεις και ορυζώνες

Τέλος, μπορούμε να τους διαχωρίσουμε σε θαλάσσιους, σε οικοσυστήματα γλυκών νερών και σε μεταβατικούς υγροτόπους στις εκβολές των ποταμών. (Παράρτημα 1-Α)

1.2 ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΞΙΕΣ ΤΩΝ ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

Η σημασία των υγροτόπων έγκειται στις υδρολογικές και οικολογικές λειτουργίες που επιτελούν και οι οποίες είναι χρήσιμες για τους ανθρώπους μέσω των αγαθών και των υπηρεσιών που τους υγροτόπους για την υγεία, την ασφάλεια και την ευημερία του πληθυσμού που είναι εγκατεστημένος κοντά σ' αυτούς ή οπουδήποτε αλλού.

Οι λειτουργίες λοιπόν που επιτελούν οι υγρότοποι είναι οι εξής:

- ⇒ εισροή του νερού στο έδαφος
- ⇒ εκροή του νερού απ' το έδαφος
- ⇒ επιβράδυνση πλημμυρικών ριών, αποθήκευση του νερού της πλημμύρας και βαθμιαία απόδοση του μετά το τέλος της πλημμύρας
- ⇒ σταθεροποίηση των ακτών και αποδυνάμωση των διαβρωτικών δυνάμεων
- ⇒ παγίδευση ιζημάτων –τα υλικά που παρασύρει το νερό της βροχής από τη λεκάνη απορροής αποτίθενται και κατακρατούνται στον υγρότοπο
- ⇒ συγκράτηση και μετακίνηση θρεπτικών
- ⇒ ενεργή αναδημιουργία
- ⇒ στήριξη της τροφικής αλυσίδας
- ⇒ οικότοπος του τόπου αλιείας
- ⇒ φυσικό περιβάλλον της άγριας ζωής
- ⇒ παθητική αναδημιουργία και κληρονομικές αξίες
- ⇒ απορρόφηση CO₂
- ⇒ αποθήκευση – ελευθέρωση θερμότητας, συμβάλλουν στη βελτίωση του μικροκλίματος των γύρω περιοχών.

Οι υγρότοποι είναι οι μόνοι χώροι που μπορούν να πραγματοποιηθούν μερικές λειτουργίες και οι οποίες θα χαθούν αν για κάποιο λόγο θα καταστραφεί ο υγρότοπος. Όλοι οι υγρότοποι δεν επιτελούν τις ίδιες λειτουργίες και όχι στον ίδιο βαθμό, γεγονός

το οποίο εξαρτάται από συγκεκριμένα βιολογικά και φυσικά χαρακτηριστικά κάθε υγροτόπου. Αυτό εξηγεί και το πώς είναι δυνατό μερικοί υγρότοποι που αρχικά φαίνονταν ότι δεν είναι καθόλου σημαντικοί να πραγματοποιούν πολύτιμες λειτουργίες για τους ανθρώπους. Κατά συνέπεια χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής όλοι οι υγρότοποι και όχι μόνο οι μεγάλοι και "σημαντικοί".

Παρακάτω δύο μεσογειακά παραδείγματα σκιαγραφούν τη λειτουργική προσέγγιση των υγροτόπων.

Το πρώτο δίνεται από την λίμνη Sebhet Kelbia της Τυνησίας. Η λίμνη αυτή τροφοδοτείται κάθε δέκα χρόνια από μεγάλες πλημμύρες και από έναν μικρό χείμαρρο αρτεσιανού επιφανειακού νερού. Είναι γνωστή για τα διεθνούς σημασίας χειμερινά της πουλιά του νερού αλλά έχει την ικανότητα για μια ζωτική αποθήκευση πλημμύρας που προστατεύει τους κεντρικούς νότιους και βόρειους δρόμους, το σιδηρόδρομο και τις τηλεφωνικές γραμμές της χώρας. Η διατήρηση μιας μεγάλης περιοχής από το σε γενικές γραμμές καθαρό νερό της Kelbia επαναφέρει το επιφανειακό νερό στην παράκτια περιοχή της πεδιάδας Endfidaville τροφοδοτώντας με θρεπτικά τις πηγές και τη γεωργία εκεί. Η αλιεία στη λίμνη παρουσίαζε ετήσια συγκομιδή ψαριών 104 τόνους. Τα κοντινά ξενοδοχεία μετέτρεψαν τη λίμνη σε αξιοθέατο για τους τουρίστες. Τελικά οι τουρίστες και οι τοπικοί κυνηγοί μπόρεσαν να δώσουν μεγαλύτερη αξία στον υγρότοπο. Το κλειδί στη διατήρηση αυτών των λειτουργιών και στην αύξηση της οικονομικής αξίας της περιοχής είναι η διατήρηση μιας περιοχής ανοικτού νερού με την κατασκευή μιας δομής ελέγχου των εκροών.

Το δεύτερο παράδειγμα έρχεται από το Ισραήλ. Ο κυριότερος υδάτινος πόρος του Ισραήλ είναι η θάλασσα της Γαλιλαίας. Αυτή τροφοδοτείται από τον Ιορδάνη ποταμό, ο οποίος παλιότερα διέσχιζε τη λίμνη Hula. Το γεωργικό δυναμικό του τυρφώδους έλουνς αξιοποιήθηκε το 1956 με σχέδιο αποστράγγισης και άρδευσης. Ο διευρυνόμενος πολιτιστικός ευτροφισμός της θάλασσας της Γαλιλαίας, η έντονη ανοιξιάτικη άνθιση και το συνεχώς αναπτυσσόμενο δέλτα από τα ιζήματα στην είσοδο του ποταμού Ιορδάνη αποδόθηκαν σε ανθρώπινες παρεμβάσεις και σε αύξηση της προσφοράς θρεπτικών που προκλήθηκε απ' αυτό.(Berman, 1985; Serruya 1980)

Οι υγρότοποι είναι δυναμικά οικοσυστήματα, που εκτελούν ένα μεγάλο αριθμό λειτουργιών. Μερικές απ' αυτές έχουν μελετηθεί πολύ καλά, ενώ άλλες παραμένουν στη θεωρία. Πολλές από αυτές τις λειτουργίες ωφελούν άμεσα ή έμμεσα τους ανθρώπους. Έχουν γίνει προσπάθειες να αξιοποιήσουν τις λειτουργίες με πιο αντικειμενικό τρόπο χρησιμοποιώντας οικονομικά κριτήρια.

Τέτοιες εκτιμήσεις δεν έχουν γίνει στην Ελλάδα. Ένας προφανής λόγος είναι ότι στην Ελλάδα τόσο οι επιχειρήσεις όσο και η κυβέρνηση, δύο παράγοντες τους οποίους είναι χρήσιμο να πείσει αυτή η προσέγγιση των αξιών με τη λογική οικονομική διαχείριση, έχουν δικά τους κριτήρια με τα οποία αποφασίζουν. Σε κάθε περίπτωση οι οικολογικές αξίες των υγροτόπων για την επιβίωση του ανθρώπινου είδους είναι σημαντικές.

Στον πίνακα που ακολουθεί είναι καταγραμμένες οι αξίες μόνο στις Η.Π.Α. Παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η απουσία αξιών που με πολιτιστικούς τομείς, ενώ μόνο λίγες ανήκουν στον τριτογενή τομέα. Παρόλα αυτά αξίζει να σημειωθεί ότι οι Ινδιάνοι έχτισαν τον πολιτισμό τους κοντά σε υγροτόπους όπου ανέπτυσσαν πολλές δραστηριότητές τους. Και επίσης οι πρώτοι Ευρωπαίοι μετανάστες κατοίκησαν κοντά σε υγροτόπους και επωφελήθηκαν από τη χρήση τους.

(Πηγή πίνακα: Gerakis, 1992: Conservation and Management of Greek Wetlands)

Εικόνα 7: Ενδιαίτημα του Αμβρακικού κόλπου

Η κατασκευή του φράγματος διαταράσσει την υδρολογική ισορροπία αυτού του σύνθετου οικοσυστήματος και επηρεάζει τα συστήματα των λιμνοθαλασσών μειώνοντας την παραγωγή τους σε ψάρια. Οι έμμεσες συνέπειες συνδέονται με την πτώση της στάθμης του επιπέδου των υπόγειων νερών, την αυξανόμενη συρρίκνωση της ζώνης των καλαμιώνων και την μείωση των δασών στοών. Η αλόφιλη βλάστηση κινδυνεύει επίσης από την κατασκευή φράγματος με σκοπό να μειώσει την περιεκτικότητα σε αλάτι του εδάφους, ώστε η περιοχή να μπορεί να καλλιεργηθεί. Τα λιβάδια *Juncus spp* κινδυνεύουν επίσης απ' την βόσκηση, την υπερβολική ρύπανση, το κάψιμο και την αποστράγγιση. Τα δελταϊκά έλη ήταν πιο εκτεταμένα, αλλά τώρα έχουν τροποποιηθεί αναλόγως, ώστε να μπορούν να καλλιεργούνται.

Πολλά σημεία του υγροτόπου επηρεάστηκαν από την εγκατάσταση υδατοκαλλιεργιτικών μονάδων, ειδικά στο Ψαθοτόπι. Η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας σχεδιάστηκε για ένα μεγάλο τμήμα της περιοχής των λιμνοθαλασσών. Υπάρχει ένα πρόγραμμα συμφωνίας για τον Αμβρακικό (που

υπογράφηκε στις 27/03/85) και οι μελέτες που εξήχθησαν κάποια συμπεράσματα απ' αυτήν την Συμφωνία πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Σύνορα για τρεις ζώνες προστασίας, που καλύπτουν την ευρύτερη περιοχή, προτάθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ και συζητώνται πριν τον τελικό τους νόμιμο ορισμό.

Πιο έντονα επηρεάζονται τα δάση-στοές και ο λόγος που περιορίζονται είναι κυρίως το κάψιμο των δέντρων. Μόνο το 10% της αρχικής τους έκτασης έχει απομείνει και μόνο ένα μικρό τμήμα, που είναι ακόμα ικανό για αναγέννηση. Ένα μεγαλύτερο μέρος έχει χάσει την ευκαιρία να επιβιώσει και θεωρείται ως «λείψανο» που φθίνει, ανίκανο για αναγέννηση. Η συνεχής μεταφορά χαλικιών από την κοίτη του ποταμού εμποδίζει την αναγέννηση των δάσους στοάς σ' αυτές τις περιοχές. Επιπλέον σημαντική αιτία για τη μείωση αυτού του δάσους είναι η επέκταση της καλλιεργούμενης γης στην περιοχή. Η μακκία βλάστηση είναι υποβαθμισμένη λόγω της βόσκησης και της υλοτομίας.

Από άποψη βιοποικιλότητας, από τα φυτικά είδη ξεχωρίζουν τα είδη *Galium intricatum* και *Malcomia greaca subsp bicolor*, ενδημικό της Βαλκανικής, *Alnus glutinosa* και *Fraxinus angustifolia*, που έχουν υποβαθμισμένους πληθυσμούς στην Ελλάδα, *Spirodela polyrhiza*, όχι κοινή στην Ελλάδα, κα. Η περιοχή διαθέτει επίσης πλούσια και ποικίλη πανίδα. Η μεσογειακή φώκια και θαλάσσια χελώνα κάνουν κι εδώ την εμφάνισή τους. Μερικά από τα απαντούμενα ψάρια ανήκουν στα είδη *Valencia hispanica*, *Barbus capito*, *Economidichthys pygmaeus*, κα. Υπάρχουν είδη που προστατεύονται από τη Συνθήκη της Βέρνης και από προεδρικά διατάγματα. Άλλα είδη είναι τα *Canis aureus*, *Martes foina*, *Meles Meles*, *Rana dalmatina*, *Triturus vulgaris subsp greucus*, κλπ. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι το τοπίο είναι από τα δύο μοναδικά της Ελλάδας, όπου ο δαλματιανός πελεκάνος *Pelecanus crispus* αναπαράγεται (Natura 2000).

6.6 Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Σε περίοδο πλημμύρας τα υλικά που μεταφέρονται από τους χείμαρρους αποτίθενται σε επίπεδα εδάφη, πάνω από τα οποία το νερό διαχέεται για να σχηματίσει τους ταμιευτήρες των κοιλάδων. Αυτές οι πεδιάδες, που οι άνθρωποι χρησιμοποιούν εκτεταμένα, είναι τμήματα ενός καναλιού που ο ποταμός αποκτά ξανά σε περιόδους πλημμύρας, γεγονός που λίγοι αναγνωρίζουν. Το ρεύμα σε περιόδους πλημμύρας είναι γρήγορο στα κανονικά κανάλια ενός χειμάρρου και πιο αργό σ' αυτές τις πεδιάδες. Κατά μήκος των ορίων του καναλιού και της πεδιάδας, όπου τα γρήγορα νερά συναντούν τα αργά, το ρεύμα εμποδίζεται και όλα τα ιζήματα εκτός από τα λεπτά μεταφέρονται στις άκρες του καναλιού. Έτσι, οι ταμιευτήρες σ' αυτές τις πεδιάδες, οι οποίες γίνονται αλουβιακά εδάφη, είναι υψηλοί στο άμεσο όριο και χαμηλώνουν βαθμιαία από την πλευρά της κοιλάδας.

Αυτή ήταν μια σύντομη περιγραφή, προκείμενου να γίνει σαφές σε πιο μέρος του ποταμού ή χειμάρρου αναφέρεται η κοιλάδα. Έτσι, αυτή είναι η βάση, για να αναλυθεί παρακάτω η κοιλάδα του ποταμού Αχελώου.

Η κοιλάδα του Αχελώου εκτείνεται στους νομούς Άρτας, σε μεγαλύτερο ποσοστό, Καρδίτσας και Τρικάλων. Έχει γεωγραφικό μήκος $21^{\circ} 25'$ και πλάτος $39^{\circ} 18'$. Το μεγαλύτερο υψόμετρο είναι 1200m, ενώ το μέσο 725m. Η περιοχή καλύπτει μια απότομη, μερικώς δασωμένη χαράδρα και περιλαμβάνει το τμήμα του ποταμού, το οποίο καθορίζει τα σύνορα των νομών Άρτας και Τρικάλων και εκείνα μεταξύ των νομών Άρτας και Καρδίτσας. Αρχίζει από το χωριό Μυρόφυλλο και τελειώνει στο χωριό Μεσόπυργος. Περιλαμβάνει επίσης ένα μεγάλο μέρος της κοιλάδας του Αχελώου στη Ν. Πίνδο.

Στην περιοχή παρατηρούνται σε ένα μεγάλο μέρος φυλλοβόλα δάση (28%). Μεγάλο ποσοστό επίσης καλύπτουν οι χερσότοποι, οι θαμνώνες, η μακκία βλάστηση, τα φρύγανα και άλλες αρόσιμες εκτάσεις. Οι καλλιέργειες καλύπτουν ένα σημαντικό ποσοστό και αυτό σε βάρος του παρόχθιου δάσους, καθώς η ανάγκη για καλλιεργήσιμη γη ήταν μεγάλη. Με μικρότερα ποσοστά ακολουθούν τα δάση κωνοφόρων, τα αειθαλή δάση και έπειτα τα εσωτερικά γλυκά νερά, στάσιμα και κινούμενα, οι εσωτερικοί βάλτοι και θίνες, μόνιμο χιόνι και πάγος, που περιλαμβάνει αστικές και βιομηχανικές περιοχές, δρόμους, χέρσες περιοχές και μεταλλεία.

Ένα σημαντικό τμήμα καλύπτεται από δάση δρυός με *Quercus frainetto*. Το δάσος αυτό είναι τοπικά υποβαθμισμένο και αναφέρεται στο Παράρτημα I της Οδηγίας 92/43/EOK. Μεγάλη επιφάνεια καλύπτουν επίσης και τα δάση σκληρόφυλλων που χρησιμοποιούνται για βοσκή και αναφέρονται στο ίδιο Παράρτημα μαζί με τα ελληνικά δάση υβριδογενούς ελάτης (*Abies boristi-rigis*). Κατά μήκος του ποταμού υπάρχουν δάση με *Salix alba*, *Populus nigra*, *Alnus glutinosa* και *fraxinus angustifolia*, τα οποία στο παρελθόν συνήθιζαν να καλύπτουν μεγαλύτερες εκτάσεις. Τα παρόχθιο δάσος περιβάλλεται από μακκία και φρυγανική βλάστηση. Άλλα ιδιαίτερης σημασίας ενδιαιτήματα είναι τα φρύγανα *Sarcopoterium spinosum*, τα ευμεσογειακά ασβεστολιθικά απόκρημνα βράχια, τα δάση με *Platanion orientalis* και *Quercus ilex*. Ένα μικρό τμήμα καλύπτεται από δάσος *Abies cephalonica*, το ελληνικό ενδημικό έλατο (τύπος habitat που δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα I), το οποίο προστατεύεται από το ΠΔ 67/1981 και περιλαμβάνεται στο WCMC Plants Database ως «σπάνιο». Η μεγαλύτερη ποικιλία βιοτόπων, η μορφολογία και το δύσβατο της περιοχής δικαιολογεί την πλούσια πανίδα και κυρίως ορνιθοπανίδα.

Το παρόχθιο δάσος και η υπόλοιπη βλάστηση κατά μήκος της όχθης και της κοιλάδας του ποταμού είναι πολύ σημαντικά για τους εξής λόγους:

- ﴿ για την προστασία του εδάφους από τη διάβρωση και την κατολίσθηση
- ﴿ για την μείωση της μόλυνσης του ποταμού
- ﴿ για τη δημιουργία σημαντικών βιοτόπων για τα ζώα της περιοχής
- ﴿ για την συγκράτηση των υλικών που κατεβαίνουν από το ποτάμι
- ﴿ για την άμεση και έμμεση βελτίωση του κλίματος στην ευρύτερη περιοχή.

Αυτός ο τόπος είναι τεράστιας σημασίας λόγω της παρουσίας πολλών κινδυνευόντων και προστατευόμενων ζωικών ειδών, στα οποία παρέχει ένα από τα λίγα εναπομείναντα καταφύγια.

Στην περιοχή της κοιλάδας υπάρχει μια βιώσιμη αποικία από όρνια, όπως επίσης και άλλα αρπακτικά πουλιά, όπως τα *Aquila chrysaetos*, *Neophron percnopterus*, κα. Χρησιμοποιείται από τα μεταναστευτικά πουλιά ως ενδιάμεσος σταθμός και θεωρείται Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά της Ελλάδας. Στον ποταμό

Αχελώο ζουν βίδρες και έχει παρατηρηθεί περιοδικά η καστανή αρκούδα (*Ursus arctos*) στο βόρειο μέρος του τόπου. Αποτελεί ακόμα σημαντικό οικότοπο ψαριών.

Η περιοχή δέχεται και τις ανθρώπινες δραστηριότητες και επεμβάσεις μέσα και γύρω από τον υγρότοπο. Που δέχεται και τις συνέπειές τους ως φυσικό επακόλουθο. Κοντά στο χωριό Συκιά έχει κατασκευαστεί το υδροηλεκτρικό φράγμα, που θα μετατρέψει την κοιλάδα σε δεξαμενή νερού και θα χρησιμοποιηθεί για την άρδευση της περιοχής της Θεσσαλίας. Θα προκληθεί εκτεταμένη καταστροφή, εάν δεν εγκαταλειφθούν τα σχέδια για την μετατροπή, μέσω της εκτροπής του ποταμού, ενός τμήματος της κοιλάδας σε δεξαμενή νερού για την άρδευση του Θεσσαλικού κάμπου. Σ' αυτήν την περίπτωση, το οικοσύστημα του ποταμού θα μειωθεί στο ελάχιστο και θα υποβαθμιστεί λόγω της ασυνεχούς ροής του νερού. Οι βιότοποι της περιοχής θα διαταραχθούν σοβαρά και θα εξαφανιστούν πολλά είδη φυτών και ζώων. Η κατασκευή της δεξαμενής θα έχει επίσης και κοινωνικές επιπτώσεις, αφού πολλά τμήματα των γύρω χωριών θα κατακλυστούν από νερά. Επίσης, θα κατακλυστούν πολλές παραδοσιακές γέφυρες και το σημαντικότερο βυζαντινό μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου κοντά στο χωριό Μυρόφυλλο, το οποίο χαρακτηρίζεται ως «ιστορικό διατηρητέο μνημείο». Η δημιουργία αυτής της τεχνητής λίμνης λόγω της κατασκευής του φράγματος θα μειώσει δραστικά την ποικιλία της τωρινής υδρόβιας πανίδας, λόγω της υποβάθμισης του ποτάμιου οικοσυστήματος.

Εκτός από την κατασκευή του φράγματος και άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες βλάπτουν τη φυσική βλάστηση παρά τη σημαντική οικολογική, οικονομική και αισθητική της αξίας. Οι κυριότερες από αυτές τις δραστηριότητες και επιδράσεις είναι οι καλλιέργειες, η βιοσκή, το κυνήγι, η κτηνοτροφία, μονοπάτια, δρόμοι, αυτοκινητόδρομοι, βελτίωση προσβάσεων του τόπου, κατασκήνωση, τροποποίησης στην υδραυλική λειτουργία, προσχώσεις, επιχωματώσεις, τεχνητές παραλίες, διάβρωση, πυρκαγιά από φυσικά αίτια, καθίζηση και κατολίσθηση, δασική διαχείριση, συνεχής αστικοποίηση κλπ. Η κατασκευή του φράγματος μαζί με την προώθηση της τουριστικής ανάπτυξης, την αύξηση του κυνηγιού και του ψαρέματος και την επέκταση του οδικού δικτύου θα προκαλέσει επιπρόσθετη πίεση στο οικοσύστημα. Ακόμη μερικά χωριά θα επηρεαστούν, παράγοντας που θα προκαλέσει αστικοποίηση και οικοδομικές δραστηριότητες (κατοικίες, δρόμοι, κα) στις γύρω περιοχές (Natura 2000).

6.7 ΛΙΜΝΕΣ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ ΚΑΙ ΛΥΣΙΜΑΧΙΑ

Οι λίμνες Τριχωνίδα και Λυσιμαχία βρίσκονται στο νομό Αιτωλοακαρνανίας κοντά στην πόλη του Αγρινίου. Η περιοχή έχει γεωγραφικό μήκος $21^{\circ} 28'$ και πλάτος $38^{\circ} 34'$.

Η λίμνη Τριχωνίδα ή Βλαχώρι είναι η μεγαλύτερη λίμνη της Ελλάδας, με εξαίρεση την μεγάλη Πρέσπα, που μόνο ένα μικρό μέρος της ανήκει στην χώρα. Το εμβαδόν της είναι 9690ha, η περίμετρος της είναι 51Km, το μέγιστο μήκος της 20Km το μέγιστο πλάτος της 6,25 Km και το μέγιστο βάθος της 58Km. Η λίμνη Τριχωνίδα έχει σχετικά μικρή λεκάνη απορροής και αυτός είναι ο λόγος που διατηρεί σχετικά σταθερή τη στάθμη της.

Η λίμνη Λυσιμαχία βρίσκεται στα δυτικά της λίμνης Τριχωνίδας και σε απόσταση 2,8 Km. Λέγεται αλλιώς λίμνη Αγγελόκαστρου ή Κονώπι ή Υδρία. Συνδέεται με την Τριχωνίδα και τον ποταμό Αχελώο μέσω δύο τεχνικών τάφρων, γνωστές σαν τάφρος Αλαμπέη και τάφρος Διμικός αντίστοιχα. Η λίμνη έχει εμβαδόν 1300ha, περίμετρο 17Km, μέγιστο μήκος 6,25 Km, μέγιστο πλάτος 2,85m και μέγιστο βάθος 9m. Έχει σχετικά μεγάλη λεκάνη απορροής, σε αντίθεση με την Τριχωνίδα, και δέχεται την επίδραση του νερού, που εισρέει σ' αυτήν από το ρεύμα της Ερμίτσας, καθώς και του νερού της Τριχωνίδας, που εισρέει μέσω της τάφρου του Αλάμπεη. Παρουσιάζει έντονες εποχιακές διακυμάνσεις στη στάθμη του νερού, που οφείλονται στο μεγάλο βαθμό εξάτμισης κατά την διάρκεια του καλοκαιριού και στην αποστράγγιση προς τον Αχελώο. Κατά την διάρκεια του χειμώνα η λίμνη συχνά υπερχειλίζει (Ψιλοβίκος, 1995).

Οι δύο λίμνες έχουν τεκτονική προέλευση και βρίσκονται κατά μήκος της τεκτονικής τάφρου του Αγρινίου. Έχουν θετικό ισοζύγιο εξαιτίας της υψηλής εισροής νερού από τα ρεύματα και τα υπόγεια καρστικά ύδατα. Και οι δύο είναι θερμές, μονομικτηκές με θερμοκρασία κυμαινόμενη από 15.5°C σε 25.4°C και ανήκουν στον ανθρακικό τύπο. Βασικά θεωρούνται ολιγοτροφικές λίμνες. Παρόλα αυτά αναπτύσσονται εκεί τραχειόφυτα, που συνήθως τα συναντά κανείς σε μεσοτροφικές λίμνες.

Γενικά, όσον αφορά την συνολική περιοχή και των δύο λιμνών, τα εσωτερικά γλυκά νερά στάσιμα και κινούμενα καλύπτουν μεγαλύτερη έκταση (64%) με

δεύτερες τις αρόσιμες εκτάσεις με ποσοστό 22%. Με μικρότερα ποσοστά ακολουθούν οι βάλτοι και τα έλη, οι χερσότοποι θάμνοι, μακκία βλάστηση και φρύγανα, τα φυλλοβόλα δάση και άλλες εκτάσεις, συμπεριλαμβανομένων των αστικών και βιομηχανικών περιοχών, των δρόμων, των χερσαίων περιοχών και των μεταλλείων.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η προστασία των ασβεστούχων βάλτων με *Cladium maticus* και *Carex dara-* και των παρόχθειων δασών – στοές της θερμής Μεσογείου. Σημαντικά είναι όμως και Μεσογειακά αλίπεδα με *Juncetalia maritimi*, τα φρύγανα *Sarcopetium spinosum* και, τα δάση σκληρόφυλλων που χρησιμοποιούνται για βοσκή.

Ειδικότερα η Τριχωνίδα περιβάλλεται από αγρούς καλλιεργούμενους με *Nicotiana tabaccum*, *Citrus* και ελαιόδεντρα. Στην παρόχθια ζώνη κυριαρχούν πόες, ενώ εμφανίζονται σποραδικά μόνο θάμνοι των ειδών *Vitex agnus – castus*, *Nerium oleander*, *Rubus sanctus* και δέντρα των ειδών *Platanus orientalis*, *Salix alba* *Populus alba*, που αναφέρονται και στο παράρτημα I της οδηγίας 92/43/EOK. Στο ανώτερο τμήμα της παρόχθιας περιοχής επικρατέστερα είναι τα είδη *Phragmites australis*, και *Typha domigensis*, που σχηματίζουν μία σχεδόν συνεχή ζώνη στην περιοχή των αλλουβιακών αποθέσεων κυρίως στο δυνατό τμήμα της λίμνης, η οποία διακόπτεται κατά τόπους εξαιτίας ανθρωπίνων δραστηριοτήτων. Η μέση παρόχθια ζώνη καλύπτεται από τα είδη *Nymphaea alba* και *Potamogeton Nodosus*, ενώ στην καλύτερη υποπαραλιακή ζώνη κυριαρχούν είδη των γενών *Potamogoton Myriophyllum* και *Chara*. Το πλαγκτόν αυτού του τόπου έχει μεγάλη σημασίας, καθώς είναι το κυρίαρχο στοιχείο της πρωτογενούς χλωρίδας. Είναι πολύτιμος δείκτης της βιολογικής κατάστασης των λιμνών. Το φυτοπλαγκτόν αποτελείται από 99 είδη φυκών, *Cyanophyta*, *Pyrrhophyta*, *Chlorophyta*, *Charophyta*, *Chrysophyta*, *Bacillariophyta*, *Xanthophyta* και *Cryptophyta*, και περιέχει κοσμοπολίτικα είδη που συνοδεύονται από μερικά ενδημικά ταχα και μερικά ταχα τροπικής προέλευσης. Στην βόρειο- και νοτιο-ανατολική όχθη της λίμνης παρατηρούνται βραχώδεις ασβεστολιθικές τοποθεσίες με θαμνώδη βλάστηση (Natura 2000).

Από την άλλη μεριά η Λυσιμαχία περιβάλλεται από αλλουβιακές αποθέσεις, όπου καλλιεργούνται αγροί με *Nicotiana tabaccum*. Γενικά, η καλλιέργεια αυτού του είδους του καπνού, είναι πολύ διαδεδομένη στην Δυτική Στερεά Ελλάδα εδώ και πάρα πολλά χρόνια και αποτελεί κύρια παραγωγική δραστηριότητα του τόπου. Κατά τόπους υπάρχουν εποχιακά ή μόνιμα έλη. Η φυσική βλάστηση κατά μήκος της

παρόχθιας ζώνης, όπως και στην περίπτωση της Τριχωνίδας, αποτελείται κυρίως από πόες, *Scirpus holoschoenus*, *Paspalum*, *paspalooides*, *Mentha aquatica*, *Kickxia elatine*, *Cyperus longus* *Carex otrubas*, *juncus acutus* κ.α θάμνοι και δέντρα εμφανίζονται σποραδικά. Το κυρίαρχο είδος κοντά στην όχθη είναι το *Phragmites australis*, το οποίο σχηματίζει ένα εξαιρετικά πυκνό, σχεδόν συνεχές πλέγμα καλαμιών, κυρίως κοντά στην άκρη του νερού καθώς και στην ανώτερη υποπαραλιακή ζώνη. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες εδώ είναι εμφανείς. Την μεγαλύτερη κάλυψη παρουσιάζει το είδος *Paspalum paspaloides*. Στην κατώτερη υποπαραλιακή ζώνη κάτω από την επιφάνεια του νερού επικρατεί το υδρόβιο είδος *Vallisneria spiralis*, το οποίο σχηματίζει πυκνές συστάδες. Σε μικρότερο ποσοστό εμφανίζονται τα είδη *Ceratophyllum demersum*, *Myriophyllum spicatum* και *Najas nocturna* (Natura 2000).

Η διατήρηση της λίμνης Τριχωνίδας και της Λυσιμαχίας είναι σημαντική για την βιοποικιλότητα της περιοχής. Είδη χλωρίδας με ιδιαίτερη σημασία είναι το *Claudium mariscus* και το ελληνικό ενδημικό *Centaurea aetolica* και εκτός από αυτά, η *Salvinia natans* ως "κινδυνεύον" που προστατεύεται και από την ελληνική νομοθεσία, η *Malcolmia grouca subsp bicolor*, ενδημικό της βαλκανικής χερσονήσου και η *Centaurea solstitialis subsp schouwii* και *Azola filiculoides* (Natura 2000).

Από τα είδη πανίδας αξιοσημείωτα είναι τα ψάρια *Leusiscus cephalus alba* και *Economi dichthys trichouis*, ως ελληνικά ενδημικά και προστατεύονται από τη συνθήκη Βέρνης ως κινδυνεύον, ως "τοπικά πρώτα", νυχτερίδα *Pipistelus*, το τσακάλι *Caenidae aureus*, ως τρωτό. Επίσης από την ελληνική νομοθεσία προστατεύονται ο βάτραχος *Hyla arborea*, οι σαύρες *Cyrtodactylus kotschyi subsp bibroni*, *Lacerta trilineata*, τα φίδια *Natrix natrix*, *Columber gemouensis* και ο ασβός *Meles meles*. Τέλος, τρία είδη δέχονται αυστηρότερη προστασία, α) το *Cyrtodactylus kotschyi bibroni*, επειδή εμφανίζει μία έντονα διακεκομμένη περιοχή εξάπλωσης, δημιουργώντας έτσι απομονωμένους πληθυσμούς β) το *Felis silvestris*, που είναι γενικά σπάνιο στην Ελλάδα και γ) το είδος ψαριού *Economidichtys trichonis*, επειδή η εξάπλωση του περιορίζεται μόνο στο λιμναίο οικοσύστημα της Τριχωνίδας. Είναι επίσης σημαντική περιοχή αναπαύσεως αποδημητικών και παρυδάτιων πουλιών.

Μερικά, όπως, *Podiceps nigricollis*, *Nycticotrax nycticotrax*, *Ergetta alba*, *Aldrea porpurea*, *Aythya ferua*, *A. Myroca*, *Aquila chrysaetos*, *Acrocephalnes melanopogon* κ. α είναι σπάνια (Natura 2000).

Όπως φαίνεται και από τα παραπάνω, οι λίμνες διατηρούν ένα μεγάλο μέρος της χλωρίδας και της πανίδας του, παρά τις ανθρώπινες δραστηριότητες, που δεν λείπουν σχεδόν από κανένα οικοσύστημα. Γύρω από αυτές αναπτύσσονται εκτεταμένες κοινωνίες καλαμιώνων, που προσφέρουν πολύτιμο καταφύγιο στην άγρια πανίδα. Η περιοχή δέχεται δυσμενή επίδραση από ποικίλες ανθρώπινες δραστηριότητες, όπως η επαγγελματική αλιεία, το κυνήγι και άλλες ψυχαγωγίες και τουριστικές δραστηριότητες, οι προσχώσεις, επιχωματώσεις και τεχνητές παραλίες, η αποξήρανση και οι αστικές ζώνες και κατοικίες. Εξαιτίας όλων αυτών των δράσεων, οι οποίες δεν ελέγχονται ή ο έλεγχος τους είναι υποτυπώδης, πολλά ενδημικά ψάρια αλλά και η ποικιλή πανίδα του είναι εντελώς απροστάτευτα, αν και ο τόπος αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον τοπίο. Τα παραποτάμια δάση μειώνονται και αυτία είναι η διαρκής ξήλευσή τους, οι φωτιές και η αναμόρφωση της γης.

Δύο είναι όμως οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι για την εξεταζόμενη περιοχή, το μεγάλο σχεδιαζόμενο έργο για την ύδρευση της Αθήνας και η μόλυνση. Το πρώτο θα επηρεάσει την υδάτινη ισορροπία των λιμνών, της οποίας η διατήρηση είναι απαραίτητη για την διατήρηση ολόκληρου του οικοσυστήματος. Η μόλυνση προκαλείται από τα απόβλητα του Αγρινίου και των γύρω χωριών, από τα χοιροστάσια και τα ελαιοτριβεία που βρίσκονται σε κοντινή απόσταση από τις λίμνες, και έχει φτάσει σε ανησυχητικό επίπεδο. Η χρήση λιπασμάτων στις γύρω περιοχές έχει οδηγήσει σε αυξημένο ευτροφισμό. Ο κίνδυνος για το φυσικό περιβάλλον και τους κατοίκους των γύρω περιοχών είναι μεγάλος, γιατί το νερό θα καταστεί ακατάλληλο για ανθρώπινη χρήση ή άρδευση με μεγάλες οικονομικές συνέπειες. Οι καλαμιώνες λειτουργούν ως φυσικά φύλτρα νερού, και η καταστροφή τους σε μερικά σημεία θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη μόλυνση.

Και οι δύο λίμνες από οικολογική άποψη είναι πολύ σημαντικές για την Δυτική Ελλάδα και όχι μόνο.

6.8 ΛΙΜΝΗ ΟΖΕΡΟΣ

Η λίμνη Οζερός βρίσκεται στον νομό Αιτωλοακαρνανίας στα δυτικά του ποταμού Αχελώου. Έχει γεωγραφικό μήκος $21^{\circ} 13'$ και πλάτος $38^{\circ} 39'$, σχεδόν το ίδιο με την πόλη του Αγρινίου. Η εξεταζόμενη περιοχή καλύπτει επιφάνεια 1253ha. Λέγεται αλλιώς και Γαλίτσα. Έχει περίμετρο 14Km, μέγιστο μήκος 5Km, μέγιστο πλάτος 2,6Km και βάθος 8 – 10 m.

Ως προς την προέλευση της η λίμνη είναι καρστική τεκτονικής προέλευσης και βρίσκεται κατά μήκος της τεκτονικής τάφρου του Αγρινίου. Είναι θερμή μονομικτική λίμνη (όπως η Τριχωνίδα και η Λυσιμαχία) και ολιγοτροφική όπως οι δύο προηγούμενες παρόλο που αναπτύσσονται εκεί τραχειόφυτα, γνώρισμα μεσοτροφικής ή ευτροφικής λίμνης. Έχει ευρεία λεκάνη απορροή, που φτάνει τα $66,2 \text{ Km}^2$, το δυτικό τμήμα της οποίας περιλαμβάνει το ανατολικό τμήμα του λόφου Λυκοβίτσι και το ανατολικό τμήμα της περιλαμβάνει μία εκτεταμένη μορφή καλλιεργειών. Παρουσιάζει έντονες μεταβολές στην στάθμη του νερού και η κύρια αιτία είναι η υπόγεια απορροή.

Από γεωμορφολογική άποψη, χαρακτηριστικό της περιοχής είναι η παρουσία απότομων πλαγιών στα δυτικά και Νότιο-δυτικά και καρστικοί σχηματισμοί, όπως δολίνες ασβεστόλιθοι κ.α. Το ανάγλυφο όλων των άλλων πλευρών της λίμνης είναι επίπεδο. Στις βορειοδυτικές πλευρές της λίμνης υπάρχει μεγάλη έκταση ιλύος, ενώ στις βόρειες και νότιες όχθες της υπάρχουν έλη, περιοχές με άμμο, αμμοχάλικες, κροκάλες, άργιλος και αλλούβιακά εδάφη. Το υπόλοιπο τμήμα της πεδινής περιοχής προς τον ποταμό Αχελώο καλύπτεται από προσχώσεις αργίλου και ιλύος που μεταφέρονται από την ροή του ποταμού. Οι σχηματισμοί αυτοί έχουν μέσο πάχος 80m (Ψιλοβίκος, 1995).

Εκτός από τα έλη και τους βάλτους που καλύπτουν μία σχετικά μικρή έκταση (5%) το μεγαλύτερο ποσοστό (70%) καλύπτεται από εσωτερικά νερά, στάσιμα και ρέοντα. Οι χερσότοποι, οι θάμνοι, μακκία βλάστηση και τα φρύγανα με τις άλλες αρόσιμες εκτάσεις ακολουθούν (με ποσοστό 10% και 13% αντίστοιχα). Τέλος μόλις το 2% αποτελούν τα φυλλοβόλα δάση. Το παλιό παρόχθιο δάσος έχει ελαττωθεί σημαντικά και υπάρχουν μερικές μόνο απομονωμένες συστάδες με

Populus alba και Salix alba, που αναφέρονται και στο Ραράρτημα I της Οδηγίας 92/43/EEC.

Η δυτική πλευρά της λίμνης είναι βραχώδης με θαμνώδη βλάστηση. Τα φρύγανα είναι πολύ ενδιαφέροντα. Πριν μερικά χρόνια μία μεγάλη πυρκαγιά κατέστρεψε σημαντικό μέρος της βλάστησης, η οποία αποκαθίσταται με αργούς ρυθμούς. Σ' αυτά τα μέρη έχει αναπτυχθεί φυγανική βλάστηση με επικρατέστερο είδος το *Phlomius fruticosa*. Το είδος *Lippia nodiflora* αναπτύσσεται σε μία μικρή αμμώδη λίμνη στη βάση της βραχώδους ακτής. Τα είδη *Phragmites austalis*, *Typha domicensis* και *Scirpus littoralis* σχηματίζουν μία σχεδόν συνεχή ζώνη στην ανατολική πλευρά της λίμνης, όπου υπάρχουν τα έλη με βλάστηση που κυριαρχούν τα είδη *Scirpus maritimus*, *Eleocharis polystachys*, *Courea otrubae* κ.α. Το *Potamagetum nodosus* εμφανίζει τοπική ανάπτυξη στη μεσαία υποπαράλια ζώνη, ενώ στην κατώτερη υποπαράλια ζώνη επικρατεί το είδος *Najas* και στην παραποτάμια βλάστηση με *Vitex agnus – castus*, *Tamarix tetrauvda* κ.α. αναπτύσσεται σποραδικά στην νότια ανατολική πλευρά της λίμνης.

Πέρα από αυτά στην περιοχή αναπτύσσονται μεσογειακά αλίπεδα με *Jucetalia maritimii*, δάση σκληρόφυλλων και χρησιμοποιούνται για βοσκή, δάση με *Platanion orientalis* ενώ έχουν σχηματιστεί και μερικές φυσικές ευτροφικές λίμνες. Οι υδρόβιοι οργανισμοί, κυρίαρχο είδος της πρωτογενούς χλωρίδας και πολύτιμοι βιολογικοί δείκτες της βιολογικής κατάστασης της λίμνης, περιλαμβάνουν πολλά είδη από *Cyanophyta*, *Chlorophyta*, *Euglenophyta*, *Bacillariophyta*, *Chrysophyta* και *Ryabophyta*. Πολλά είδη από αυτά παρουσιάζουν σημαντικές φυτογεωγραφικές εξαπλώσεις, ενώ άλλα είναι σπάνια ή με τοπική εξάπλωση και άλλα ενδημικά της Ελλάδας.

Σημαντικά είδη χλωρίδας, που υπογραμμίζουν την ιδιαίτερη αξία του τόπου, είναι τα *Lippea modiflora*, *Roumulus baudori* και *Valerianella locusta*, με μεγάλο χωρολογικό ενδιαφέρον, εφόσον η κατανομή τους στην Ελλάδα είναι περιορισμένη και διάσπαρτη.

Ενδεικτικό της καλής οικολογικής κατάστασης της λίμνης είναι η παρουσία της βίδρας *Lutra lutra*, η οποία σαν είδος προτιμά "υγιείς" βιότοπους και ανήκει στην κατηγορία των τρωτών. Ενδημικά της Αιτωλίας είναι τα είδη ψαριών *Cobitis*

trichomica, και *Silurus aristotelis*, *E. trichonis* και *acarnanicus*. Κινδυνεύον είδος χαρακτηρίζεται η νυχτερίδα *Pipistrellus*, η οποία βρίσκεται και στους καταλόγους του προεδρικού διατάγματος 67/1981 μαζί με το φίδι *Natrix natrix*, και το βάτραχο *arborea*. Η αγριόγατα *Felis silvestris* θεωρείται σπάνια και προστατεύεται απ' την συνθήκη CITES.

Όπως οι άλλες λίμνες της Αιτωλοακαρνανίας, η λίμνη Οζερός είναι σημαντική για τα μεταναστευτικά πουλιά. Για παράδειγμα, στη λίμνη διαχειμάζουν είδη, όπως *Podiceps cristatus*, *Fulica atra*, *Aythya ferina* κ.α. Επίσης έχουν καταγραφεί και μερικά αρπακτικά πουλιά. Σε αντίθεση με την Τριχωνίδα, που δεν έχει επιβεβαιωθεί αν είναι τόπος αναπαραγωγής, ο Οζερός χρησιμοποιείται ως περιοχή αναπαραγωγής για μερικά υδρόβια και παρυδάτια πουλιά (Natura 2000).

Οι ανθρώπινες δραστηριότητες επηρεάζουν τους φυτικούς και ζωικούς πληθυσμούς του οικοσυστήματος. Οι καλλιέργειες και η λίπανση δημιουργούν συνθήκες αυξανόμενου ευτροφισμού των παραλιακών ζωνών από την επίδραση των φυτοφαρμάκων. Η ρύπανση του τόπου είναι ιδιαίτερα υψηλή γιατί απορρίπτονται εκεί βιομηχανικά απόβλητα χωρίς προηγουμένως καμία επεξεργασία. Η ρύπανση αυτή αποτελεί απειλή για τη βίδρα, η οποία διαβιώνει σε καθαρά νερά. Αρνητικές επιδράσεις στους πληθυσμούς των ψαριών προκαλεί η συνεχής άντληση νερού για αρδευτικούς λόγους και η υπερβολική αλιεία. Τα παρόχθια δάση συρρικνώνονται από πυρκαγιές, διαρκή ξήλευση και ζήτηση γης, ενώ η καταστροφή των καλαμιώνων δημιουργεί οικολογικά προβλήματα, εφόσον περιορίζει και το διπλό τους ρόλο, ως καταφύγιο άγριας πανίδας και φυσικό φύλτρο νερού. Τέλος, η λίμνη έχει ενδιαφέρον και από πλευράς ψυχαγωγίας και για επιστημονικούς σκοπούς, ενώ πρόβλημα αποτελεί και το κυνήγι.

Η λίμνη δεν απολαμβάνει κανένα καθεστώς προστασίας, ενώ ένα τμήμα της ανήκει σε ιδιώτες, οι οποίοι το καλλιεργούν.

6.9 ΛΙΜΝΗ ΑΜΒΡΑΚΙΑ

Η λίμνη Αμβρακία ή Λιμναία ή λίμνη Στάνου ή Βάλτος βρίσκεται στο νομό Αιτωλοακαρνανίας κοντά στην πόλη της Αμφιλοχίας και περίπου ένα χιλιόμετρο βορειοδυτικά της λίμνης Οζερός. Σχηματίζεται στη θέση όπου διχάζεται η τάφρος του Αγρινίου. Έχει γεωγραφικό μήκος $21^{\circ} 11'$ και πλάτος $38^{\circ} 45'$, ενώ η εξεταζόμενη περιοχή καλύπτει μία επιφάνεια 2226ha. Η λίμνη έχει εμβαδόν 1420ha, περίμετρο 32Km, μέγιστο μήκος 13,8Km και μέγιστο βάθος 40 μέτρα (πιο βαθιά της περιοχής μετά την Τριχωνίδα).

Από μορφολογική σκοπιά τα δεδομένα έχουν αλλάξει εξαιτίας της αποξήρανσης του ρηχού βορείου τμήματος της, λόγω ανομβρίας και άρδευσης των γύρω περιοχών. Στα βόρεια και δυτικά τμήματα της λίμνης υπάρχουν μεσοζωικοί ασβεστόλιθοι, ενώ το ανατολικό τμήμα σχηματίζεται από τριασικούς εβαπορίτες, που αποτελούνται από γύψους και μεσοζωικούς ασβεστόλιθους. Στο νότιο τμήμα εμφανίζονται πλειοκαϊνικοί σχηματισμοί χαρακτηριστική είναι η παρουσία καρστικών σχηματισμών, όπως δολίνες, στο νοτιοδυτικό τμήμα της λίμνης.

Η Αμβρακία είναι θερμή μονομικτική λίμνη, και, αντίθετα με τις άλλες λίμνες της περιοχής που ανήκουν στον ανθρακικό τύπο, αυτή ανήκει στον θεικό τύπο. Ακριβώς ίσως εξαιτίας της υψηλής περιεκτικότητας της σε θεϊκά ιόντα απουσιάζει το είδος *Phragmites australis* από την ανώτερη υποπαράλια ζώνη της λίμνης. Ομοίως ακριβώς με τις άλλες λίμνες, αν και είναι ολιγοτροφική, αναπτύσσονται εκεί τραχειόφυτα τα οποία είναι δείγματα μεσοτροφικής ή ευτροφικής λίμνης. Έχει μεγάλη λεκάνη απορροής (112km^2) από την οποία τροφοδοτείται. Οι μεγάλες διακυμάνσεις στη στάθμη του νερού οφείλονται στον έντονο καρστικό χαρακτήρα της ύλης της περιοχής και στο μεγάλο βαθμό εξάτμισης κατά την διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου.

Το μεγαλύτερο ποσοστό της περιοχής καλύπτουν, όπως είναι φυσικό, τα εσωτερικά στάσιμα και κινούμενα νερά. Μεγάλη όμως έκταση καλύπτουν και οι καλλιεργούμενες εκτάσεις κυρίως με *Nicotiana tabaccum*, όπου υπάρχουν αλλούσιακές αποθέσεις. Η μακκία βλάστηση κυριαρχεί στη νοτιοδυτική πλευρά της λίμνης και περιλαμβάνει τα είδη *Pistacia lentiscus*, *Arbutus unedo*, *Erica arborea*, *Phyllitea media*, *Quercus ilex* και *Q. Ciccifera* κ.λ.π, τα οποία χρησιμοποιούνται και

για βιοσκή ενώ σε μερικά μέρη υπάρχουν και ελαιώνες. Μακκία βλάστηση και ελαιόδεντρα συναντά κανείς και στη βραχώδη περιοχή μεταξύ Αργύλου και Λινοβροχίου (ΝΔ της γέφυρας) και υπάρχει και ένα στενό αμμώδες τμήμα στην ακτή, όπου κυριαρχεί τι *Vitex agnus – castus*. Το ίδιο είδος καθώς και καλλιεργούμενοι αγροί με *Nicotiana tabaccum* στο αμμώδες έδαφος και της βόρειας περιοχής της λίμνης όπου έχει αποξηρανθεί μία μεγάλη έκταση, η οποία δεν είναι καθόλου πιθανό να ανασυσταθεί. Το νοτιοανατολικό τμήμα της λίμνης είναι επίσης αμμώδες και κυριαρχεί ποώδης βλάστηση, όπως και στο ανατολικό τμήμα της δυτικά της Εθνικής Οδού. Στην περιοχή κοντά στη γέφυρα της Εθνικής Οδού, υπάρχουν κυρίως χορτολίβαδα, εμφανίζεται σποραδικά το *Vitex agurus – castus*. Στις όχθες της λίμνης αναπτύσσεται υδρόβια ποώδης βλάστηση (*Nasatum*, *Vetanica* κ.λ.π.), ενώ στα ρηχά τμήματα της λίμνης (0-15μ) η βλάστηση χαρακτηρίζεται από τα είδη *Myriophyllum spicatum*, *Vallisneria spixales*, *Najas marina* και *Bammunculus trichophyllum* κ.α (Natura 2000).

Αναφέρθηκε ήδη η απουσία καλαμιώνων με *Phragmites australis*. Απουσιάζουν επίσης παρόχθια δέντρα, όπως *Salix*, *Populus*, *Alnus* και *Platanus*. Η απουσία αυτών των φυτών οφείλεται κυρίως στις έντονες διακυμάνσεις της στάθμης του νερού της λίμνης, που δεν ευνοούν την ανάπτυξη αυτού του τύπου βλάστησης.

Οι υδρόβιοι οργανισμοί αποτελούνται περίπου από 2 taxon φυκών. Τα φύκη που κυριαρχούν είναι τα *Chlorophyta* και *Bacilleriophyta* και σε μερικά μέρη *Cyanophyta*. Το *Euglenophyta*, τα *Chrysophyta* και τα *Pyrrhophyta*, εμφανίζονται σε χαμηλότερες συχνότητες. Ο μεγάλος αριθμός των ειδών που ανήκουν στα *Chlorophyta* και *Cyaurophyta* σε συνδυασμό με τον περιορισμένο αριθμό από *Chrysophyta*, μάλλον αποτελεί ένδειξη ενός μικρού ευτροφισμού της λίμνης.

Η λίμνη Αμβρακία είναι σημαντική για πολλούς λόγους. Πρώτον, η ποιότητα του νερού είναι κατάλληλη για αλιεία και για άρδευση. Δεύτερον, είναι ακόμα ένα καθαρό και υγιές οικοσύστημα και αυτό επιβεβαιώνεται από την ύπαρξη εκεί του γένους *Viola*. Τρίτον, η μικροχλωριδική σύσταση της λίμνης φαίνεται να είναι μοναδική, κυρίως λόγω των φυσικοχημικών σταθερών και της γεωμορφολογίας της περιοχής. Είναι πραγματικά αξιοσημείωτο το γεγονός ότι εκτός από τα κοσμοπολίτικα είδη που συμμετέχουν στη σύνθεση του φυτοπλαγκτού της λίμνης, βρέθηκαν και κάποια είδη από την Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη, την Αφρική και

από τροπικές περιοχές. Άλλα είδη χλωρίδας που προσδίδουν αξία στη λίμνη είναι το ενδημικό *Silene ungeri* και το βαλκανικό *Gallium intiricatum*.

Όσον αφορά την πανίδα απειλούμενα ελληνικά ταχα που διαβιώνουν στην περιοχή της λίμνης είναι τα *Pseudophosinus stymphallicus* και *phlexobipunctatus*, B. Albanicus και C. Trichaica. Ως "τοπικά τρωτά" και "ελληνικά σημαντικά είδη" χαρακτηρίζονται τα ψάρια *Leusius cephalus albus*, *E. Trichonis*. Το είδος *Salaria fluviatilis* αναφέρεται στη Συνθήκη της Βέρνης και στο πρόγραμμα Corine – Biotope.

Και από ορνιθολογική άποψη παρουσιάζει ενδιαφέρον η λίμνη. Χρησιμοποιείται από αποδημητικά πουλιά, πολλά από τα οποία απειλούμενα. Για παράδειγμα, το *Auser auser* είναι κινδυνεύον, το *Ardea amerea*, *Audas Penelope*, *Audas acuta kan*. Έχουν παρατηρηθεί επίσης εκεί μεγαλόσωμα αρπακτικά πτηνά, όπως *Aquila chrysaetos* και το *Hiraetus fasciotus*, που χαρακτηρίζονται ως "τρωτά" (Natura 2000).

Είναι βέβαιο ότι η περιοχή πρέπει να προστατευθεί από πυρκαγιές, καταπάτηση κ.λ.π. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες έχουν κάνει και εδώ εμφανείς τις δυσμενείς τους επιπτώσεις. Οι αγροτικές δραστηριότητες, καλλιέργεια, λίπανση είναι υπεύθυνες για τον ευτροφισμό των παρόχθιων ζωνών από τα φυτοφάρμακα και τη λίπανση. Ακόμα όμως δεν έχει φτάσει σε οριακά επίπεδα. Το χωριό Ρίβιο απορρίπτει στην περιοχή της λίμνης λύματα χωρίς καμία επεξεργασία. Το κύριο όμως πρόβλημα της λίμνης είναι η ελάττωση της επιφάνειας της. Γι' αυτό είναι υπεύθυνη η συνεχής άρδευση των γύρω αγρών εξαιτίας της οποίας η ισορροπία της λίμνης παρουσιάζει αρνητική τάση. Η υπερβόσκηση κυρίως αλλά και άλλες ανθρώπινες δράσεις έχουν επιβαρύνει το βόρειο αποξηραμένο τμήμα της λίμνης. Τέλος, πρέπει να αναφερθούν ως δράσεις η επαγγελματική αλιεία, το κυνήγι, ο αυτοκινητόδρομος και η γέφυρα.

Η λίμνη δεν προστατεύεται. Ένα τμήμα της περιοχής ανήκει σε ιδιώτες, οι οποίοι το καλλιεργούν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΣΥΣΤΑΣΙΕΣ

Από όλα τα μέλη της γραμμών αναφέρεται σύμφωνα με την πολιτική της να διατηρείται η διατάξιμη ποσότητα. Το ποσό που προτείνεται είναι της αρχής πολλού φυσικού γραμμάτου να προστέμενη στην αναγραφή τους και να αντιστοιχεί στη σύμφωνη ποσό της παραγγελίας ή στην αρχή της διατάξιμης ποσότητας, καθώς η ποσότητα αναφέρεται στην αναγραφή τους.

Δεν λαμβάνεται υπόψη ότι το μέλος που προτείνει την ποσότητα παραγγελίας δεν είναι αρμόδιος για την αναγραφή της διατάξιμης ποσότητας. Σε κάποια γενική βάση σίγουρα οι αρμόδιοι για την αναγραφή της διατάξιμης ποσότητας διατηρούνται στην ποσότητα της παραγγελίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Συμπεράσματα- Συστάσεις

Χρησιμοποιείται τον τοπικό πολιτισμό για την προστασία της πολιτισμικής κληρονομιάς δραστηριότητας. Τοπικός πολιτισμός σημαίνει πολιτισμός κρατικού πλαισίου με τη διατήρηση των πολιτισμικών λαϊκοπρωτεύουσαν πολιτισμών, αλλά και συνενόχητος. Οι κοινότητες αρχείων παρατείνουν διατάξιμη ποσότητα παραγγελίας, την επιφύλαξη των πολιτισμικών λαϊκών πολιτισμών, και παρατείνουν ποσότητα παραγγελίας, προταίνοντας τη διατάξιμη ποσότητα παραγγελίας (Πενταζήτη, Γεράκη, 1996).

➤ Η παραγγελία ποσότητας προτείνεται ως προτεραιότητα πολιτισμικής ποσότητας. Όπως έχει αναφέρεται, ενστρέψεις κατά διατάξιμη ποσότητα παραγγελίας, που είναι πολιτισμικής ποσότητας παραγγελίας, καταπολεμούνται στην πολιτισμική ποσότητα παραγγελίας όπως οι διατάξιμες ποσότητες στην ποσότητα παραγγελίας (Πενταζήτη, Γεράκη, 2001). Η ποσότητα παραγγελίας περιλαμβάνει, επομένως, όλη τη διατάξιμη ποσότητα παραγγελίας που παρατείνεται στην ποσότητα παραγγελίας, δηλαδή τη ποσότητα παραγγελίας που διατηρείται στην ποσότητα παραγγελίας (Πενταζήτη, Γεράκη, 1996).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Από όλη τη μελέτη έχει γίνει σαφής ο υψίστης σημασίας ρόλος των υγροτόπων και το πόσο συμβάλλουν στο να διατηρηθεί η βιοποικιλότητα. Γι' αυτό πολλοί επιστημονικοί κλάδοι και κυρίως πολλοί φορείς πρέπει να προσφέρουν τη συνεργασία τους και να συντονίσουν τις ενέργειές τους, ώστε να επιτευχθεί η ορθολογική διαχείρισή τους και η αποτελεσματική προστασία τους.

Αυτό που μπορεί αρχικά να τονιστεί είναι, ότι για κάθε υγρότοπο απαιτείται ένα ολοκληρωμένο διαχειριστικό σχέδιο. Σε καμιά χώρα δεν είναι εύκολη η εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου σχεδίου διαχείρισης. Για να γίνει σωστά κάτι τέτοιο υπάρχουν ορισμένα βήματα, που πρέπει να πραγματοποιηθούν με κάθε τρόπο. Τα περισσότερα έχουν περιγραφεί στη μελέτη, αλλά εδώ θα εμφανιστούν συνοψισμένα, ώστε να μπορούν να εξαχθούν τα ανάλογα συμπεράσματα.

➤ Έχει ειπωθεί αρκετές φορές και έχει ληφθεί υπόψη από διάφορες νομοθεσίες των τελευταίων ετών, ότι δεν μπορεί ν' αποκλειστεί από τον υγρότοπο η ανθρώπινη δραστηριότητα. Ένας τέτοιος αποκλεισμός είναι ασυμβίβαστος πρακτικά και ηθικά με τη διατήρηση των υγροτοπικών λειτουργιών και αξιών. Πέρα απ' αυτό είναι και ανέφικτος. Ως γενική αρχή λοιπόν μπορεί να διατυπωθεί η συνετή χρήση, που δεν εμποδίζει την αειφορία του συστήματος. Έτσι, η οικονομική ανάπτυξη, που μπορεί να επιτρέπεται στους υγροτόπους, πρέπει να έχει αειφορικό χαρακτήρα (Πανταζής, Γεράκης, 1996)

➤ Η αειφορία ενός υγροτόπου εξασφαλίζεται με την κατάλληλη διαχείριση. Όταν λέμε αειφορία, εννοούμε «τη δυνατότητα της διαρκούς ανάπτυξης, που να ικανοποιεί τις σημερινές μας ανάγκες χωρίς να καταστρέφεται το φυσικό περιβάλλον, ενώ παράλληλα να δίνεται και η δυνατότητα στις επόμενες γενεές να ικανοποιούν τις ανάγκες τους σε ένα εξίσου βιώσιμο περιβάλλον» (Παυλόπουλος, 2001). Η αειφορική διαχείριση θεωρείται πετυχημένη, όταν τα διαχειριστικά μέτρα αφορούν όλο τον υγρότοπο, σαν σύστημα με όλα τα υποσυστήματά του, δηλαδή όταν τα μέτρα προστασίας αφορούν όλη τη λεκάνη απορροής του (Πανταζής, Γεράκης, 1996).

➤ Όπως πολλές φορές αναφέρθηκε στο κείμενο, είναι απαραίτητη μια εθνική απογραφή όλων των υγροτόπων, με συνεχή παρακολούθηση (monitoring) των αλλαγών, που δέχονται στο καθεστώς τους, και των τάσεων που τους επηρεάζουν. Έτσι διαπιστώνεται, αρχικά, αν υπάρχει υγρότοπος, δεύτερον, σε ποιο βαθμό δέχεται υποβάθμιση, τρίτον, ποιες είναι οι αιτίες, και τέλος, τι μπορεί να γίνει. Επίσης, αναγνωρίζονται οι λειτουργίες και οι αξίες του κάθε υγροτόπου, ώστε να μπορέσουν να ελεγχθούν και να διατηρηθούν.

➤ Αμέσως μετά ακολουθεί ο καθορισμός των διαχειριστικών προτεραιοτήτων, οι οποίες θα πρέπει να συμφωνούν με τις κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή. Για κάθε έργο που πρόκειται να γίνει μέσα ή γύρω από τον υγρότοπο και αναμένεται να τον επηρεάσει, απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες ΜΠΕ: οι δύο πρώτες είναι για μεγάλα έργα και απαιτούν προέγκριση χωροθέτησης (A1,A2), ενώ η Τρίτη είναι για μικρότερα έργα και δεν χρειάζεται προέγκριση χωροθέτησης.

➤ Η νομοθεσία πρέπει να ακολουθεί τις εξελίξεις και να ενισχύεται ή να μετατρέπεται προκειμένου ν' ανταποκρίνεται στις καινούριες συνθήκες. Γενικά, στην Ελλάδα, θα μπορούσαμε να πούμε, ότι η νομοθεσία είναι αρκετά καλή, το πρόβλημα όμως αρχίζει όταν πολλοί την παρακάμπτουν και δεν την εφαρμόζουν. Η πολιτεία θα έπρεπε να είναι πιο αυστηρή στην επιβολή της νομοθεσίας. Υπάρχει φυσικά και η διεθνής και η ευρωπαϊκή νομοθεσία, που είναι αποτελεσματική και τηρείται πιο αυστηρά από την εθνική.

➤ Σε όλα αυτά σημαντική είναι η συμβολή της επιστημονικής έρευνας και της ανταλλαγής των πληροφοριών με άλλες χώρες, ώστε να βελτιώνονται συνεχώς οι εθνικές πολιτικές διαχείρισης των υγροτόπων. Αυτά τα προγράμματα που θα σχεδιαστούν θα περιλαμβάνουν και την εκπαίδευση προσωπικού. Δεν θα πρέπει, βέβαια, να περιθωριοποιηθεί η ενίσχυση της περιβαλλοντικής συνειδησης του κοινού και των πολιτικών και η συνειδητοποίηση των πολυάριθμων ωφελειών που προέρχονται από τους υγροτόπους και τους πάως οι ποικίλες ανθρώπινες δραστηριότητες επιδρούν στα υγροτοπικά οικοσυστήματα.

➤ Ολόκληρη ενότητα αφιερώθηκε στις επιδράσεις των καλλιεργειών στους υγροτόπους, το μέγεθος των οποίων δεν μπορεί να υπολογιστεί. Για να περιοριστούν

οι αρνητικές επιδράσεις χρειάζονται, πρώτον, στοιχεία πεδίου. Είναι δύσκολο να εφαρμοστούν οι ίδιες πρακτικές σε διάφορες χώρες, για πολλούς λόγους. Γι' αυτό πρέπει να γίνει το εξής: Τα μέλη μιας επιτροπής θα φτιάξουν μια λίστα προτεραιοτήτων μιας πολιτικής, που αν βελτιωθεί, μπορεί να είναι ωφέλιμη για την καλλιέργεια. Στη συνέχεια, αυτή τη λίστα θα την εξετάσουν ειδικοί επιστήμονες, που ασχολούνται με τους υγροτόπους. Η τελική λίστα θα εγκριθεί απ' όλη την επιτροπή, που θα περιλαμβάνει και κοινωνιολόγους και οικονομολόγους, ώστε να υιοθετηθεί η πιο ωφέλιμη πολιτική και για τα δύο, για τους υγροτόπους και τις καλλιέργειες (Γεράκης, 1992). Πέρα απ' αυτό όμως οι αγρότες θα μπορούσαν να σκεφτούν πιο σοβαρά το ενδεχόμενο της βιολογικής καλλιέργειας, δηλαδή της παραγωγής φυτικών ή ζωικών προϊόντων χωρίς τη χρήση χημικών λιπασμάτων και εντομοκτόνων.

➤ Σχετικά, τώρα, με τις επιδράσεις από την κτηνοτροφία, οφείλουν να γίνουν λεπτομερείς μελέτες στον οικολογικό ρόλο της κτηνοτροφίας σε κύριους τύπους ελληνικών υγροτόπων, όπως τα έλη του γλυκού νερού, τα ποτάμια δέλτα, κλπ. Στη συνέχεια, πρέπει να αποφασιστούν διαχειριστικά σχέδια σε κάθε κοινότητα κοντά σε υγροτόπους, που θα περιλαμβάνει καθορισμό της βόσκησης σύμφωνα με την φέρουσα ικανότητα της ευρύτερης περιοχής της κοινότητας, την κατασκευή απαραίτητης υποδομής, ώστε τα ζώα ν' απομακρύνονται από τον υγρότοπο και η ανάπτυξη εναλλακτικών πηγών ταΐσματος για τα ζώα, ειδικά κατά τη θερινή περίοδο. Τέλος, το τοπικό κοινό και κυρίως οι βοσκοί θα πρέπει να εκπαιδεύονται και να πληροφορούνται για την αξία των υγροτόπων, που συνδέονται με την επιβίωση και την ευημερία τους..

Η σημασία της διατήρησης των συγκεκριμένων υγροτόπων είναι δεδομένη. Μερικά από τα σημεία που δηλώνουν αυτήν τη σημασία είναι τα ακόλουθα:

- Είναι σημαντικοί μεταναστευτικοί σταθμοί για τα αποδημητικά πτηνά από αυτούς εφοδιάζονται με τρόφιμα για να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Σε μερικούς από αυτούς αναπαράγονται.
- Δρουν σαν καταφύγια άγριων θηραμάτων. Πολλοί από αυτούς διαθέτουν πυκνές ζώνες καλαμιώνων που εξυπηρετούν αυτό το σκοπό.
- Γενικά, αποτελούν τράπεζες γονιδίων για φυτικά και ζωικά είδη. Στους υγροτόπους αυτούς έχουν παρατηρηθεί σπάνια είδη ενδημικά μόνο της

Ελλάδας, αλλά και των Βαλκανίων. Ακόμα και μερικά είδη, που απαντούν σε τροπικές περιοχές και περιοχές της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης έχουν εμφανιστεί και εδώ.

- Συμβάλλουν στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας της ευρύτερης περιοχής. Για παράδειγμα, αν για κάποιο λόγο καταστραφούν οι λίμνες γύρω από το Αγρίνιο, τότε όλη η περιοχή της πόλης αλλά και η ευρύτερη θα αλλάξει ως προς το κλίμα, τις πλημμύρες, κα. Ολόκληρα χωριά εξαρτώνται από την επιβράδυνση των πλημμυρικών ροών (πχ. κοιλάδα Αχελώου)
- Σημαντική είναι και η λειτουργία τους στην άρδευση των καλλιεργειών αλλά και στην ύδρευση. Η Τριχωνίδα είναι ο μεγαλύτερος φυσικός ταμιευτήρας στην Ελλάδα και ο Αχελώος ο πρώτος ποταμός σε ποσότητα νερών στην Ελλάδα. Με καταστροφή τους τίθεται σε κίνδυνο ένα μεγάλο μέρος της χώρας από άποψη κατανάλωσης πόσιμου νερού.
- Πέρα από αυτά όμως ενδεχόμενη υποβάθμισή τους σημαίνει και δημιουργία προβλημάτων, όσον αφορά τις παραγωγικές διαδικασίες του γηγενή πληθυσμού. Η λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου - Αιτωλικού υποδέχεται μι σειρά από παραγωγικές διαδικασίες, όπως η επαγγελματική αλιεία, οι αλυκές στο Μεσολόγγι, οι υδατοκαλλιέργειες, όπως επίσης και ο Αμβρακικός κόλπος και οι λίμνες.

Στους παρακάτω Πίνακες παρουσιάζονται συνοπτικά τα βασικότερα προβλήματα των υγροτόπων της εργασίας. Από τον Πίνακα 2 φαίνεται το ελλιπές καθεστώς προστασίας των λιμνών. Αντίθετα, ο Αμβρακικός κόλπος απολαμβάνει ιδιαίτερα ικανοποιητικό καθεστώς προστασίας, παρόλα αυτά υπάρχουν μερικά προβλήματα, που πρέπει ν' αντιμετωπιστούν. Στον Πίνακα 3 παρουσιάζονται τα ιδιαίτερα προβλήματα κάθε υγροτόπου με τις αντίστοιχες προτάσεις.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2**Η θεμική προστασία των υγροτόπων**

	Σύμβαση RAMSAR	Οδηγία 92/43/EOK	ΣΗΠΕ	Περιοχή Ειδικής Προστασίας	Σύμβαση Βαρκελώνης	Καταφόγιο Θηραμάτων	Μνημείο της φύσης
Έλος Καλοδίκι	+	+					
Λιμνοθάλασσες Μεσολογγίου - Αιτωλικού – Δέλτα Αχελώου και Εύηρου		+	+				+
Δέλτα, εκβολές και στενά Αχέροντα			+	+			KYA1319/93
Αιμορρακίκος κόλπος – Δέλτα Λούρου Αραχθού			+	+			
Κοιλάδα Αχελώου			+	+			ΦΕΚ452/Β/85
Λίμνες Τριχωνίδα και Λυσιαρχία			+				

Λίμνη Οξερος		+			
Λίμνη Αμβρακία		+			
Εκβολές	και				
δέλτα		+			
Καλαμά					

ΦΕΚ

67468/1450/8

8

+

ΦΕΚ

+

+

Αμβρακία

δέλτα

Καλαμά

Λίμνη Οξερος

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Προβλήματα και προτάσεις

Πτυχιακή Μελέτη

Βασιλική Ντόκα

ΠΕΡΙΟΧΕΣ	ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
Λίμνες Τριχωνίδα και Λιντιμαχία	Σχεδιαζόμενο έργο για άρδευση της Αθήνας Μόλις ην απόβλητα Εντροφισμός από λαπάσματα	Ενίσχυση προστασίας Έλεγχος για το κονήγη, αλιεία, τουρισμό, άντληση νερού
Οξερός	Εντροφισμός παρόλλων ζωνών Ρύπανση από βιομηχανικά απόβλητα Αυξανόμενη άντληση νερού Υπερβολική αλιεία Καταστροφή παραποτάμιων δασών και καλαμιών	Ενίσχυση προστασίας Έλεγχος για το κονήγη, αλιεία, τουρισμό, άντληση νερού
Αμβρακία	Ελάτωση της επιφάνειας της γης Συνεχής άρδευση των αγρών Εντροφισμός παρόχθιων ζωνών Υπερβόσκηση	Ενίσχυση προστασίας ΜΠΕ Β Βιολογικός καθαρισμός
Αμβρακικός κόλπος – Δέλτα Λούρου Αραχθου	Κίνδυνος για την αλιόφυλη βλάστηση από την κατασκευή φράγματος Βόσκηση, λίπανση, κάψιμο, αποστράγγιση, υλοτομία, επέκταση καλλιεργούμενης γης, ρύπανση από οικακά και βιομηχανικά απόβλητα και τα σφραγεία	Ικανοποιητική προστασία ΜΠΕ Β
Λιμνοθάλασσες Μεσολογγίου Αιτωλολικού- Δέλτα Αχελώου και Εύηρου	Εκτροπές Αχελώου και Εύηρου Ρύπανση από αστικά λόγια Αυθαίρετη δόμηση Βόσκηση, λίπανση, κάψιμο, αποστράγγιση, υλοτομία, επέκταση καλλιεργούμενης γης Αποστραγγιστικά έργα μεταξύ Κλειστορίας και Εύηρου	Προστασία των δάσους του Φράξου (και από τα ζώα) Διατήρηση της περιοχής μεταξύ Κλειστορίας και Εύηρου Έλεγχος και επεξεργασία λυμάτων
Έλος Καλοδίκι	Βόσκηση, κονήγη Άντληση	Διατήρηση της στάθμης του νερού πάνω από την επιφάνεια του εδάφους

<p>Δέλτα και Εικβολές Καλαμάδ</p> <p>Πυρκαγιές Στέγαστρα και κτίσματα για την κτηνοτροφία Απόρρυψη σκουπιδιών και μπαζων Μόδιυνση του νερού και του εδάφους από λιπαρισματα, φυτοφάρμακα, εντομοκτόνα απόβλητα Παρανόμοι κυνήγι Βόσκηση, καλλιέργειες, τουρισμός Απόθεση και καύση σκουπιδιών</p> <p>Δέλτα , εκβολές και στενά Αχέροντα</p> <p>33% απόλεια των φυσικών οικοτόπων Μειωση πληθυσμού των ζώων έντονη αλλοίωση του φυσικού χαρακτήρα του δέλτα</p> <p>Κοιλάδα Αχελώοι</p>	<p>Μέτρα για την κτηνοτροφία Συντήρηση του φράγματος</p> <p>Έλεγχος για το κυνήγι, τη βόσκηση Οργάνωση τουρισμού Απαγόρευση ρίψης σκουπιδιών</p> <p>Μέτρα βελτίωσης οικολογικών συνθηκών</p> <p>Παρανόμοι κυνήγι Υπερβόσκηση Υλοτομία Κτηνοτροφία Καλλιέργηση γη Φράγματα Οικισμοί τουριστική ανάπτυξη Επέκταση οδικού δικτύου Μεταρροπή σε δεξαμενή</p>
--	--

БІБЛІОГРАФІЯ

• Абакумов, К., Ульянов, А., Воробьев, Е., Панкратов, Ю., Неструев, Денис та інші. *Літературна Україна та її зарубіжні письменники*. Простір 4^о. Нью-Йорк: Географічні Землерів'я, 1993.

Абакумов, К., Ульянов, А., Воробьев, Е., Панкратов, Ю., Неструев, Денис та інші. *Літературна Україна та її зарубіжні письменники*. Нью-Йорк: Географічні Землерів'я, 1993.

ВІБЛІОГРАФІЯ

• Абакумов, К., Неструев, Ю., Ульянов, А., Воробьев, Е., Панкратов, Ю., Неструев, Денис та інші. *Літературна Україна та її зарубіжні письменники*. Простір 4^о. Нью-Йорк: Географічні Землерів'я, 1993.

• Абакумов, К., Неструев, Ю., Ульянов, А., Воробьев, Е., Панкратов, Ю., Неструев, Денис та інші. *Літературна Україна та її зарубіжні письменники*. Простір 4^о. Нью-Йорк: Географічні Землерів'я, 1993.

• Абакумов, К., Неструев, Ю., Ульянов, А., Воробьев, Е., Панкратов, Ю., Неструев, Денис та інші. *Літературна Україна та її зарубіжні письменники*. Простір 4^о. Нью-Йорк: Географічні Землерів'я, 1993.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αλμπανάκης, Κ., Ψιλοβίκος, Α., Βουβαλίδης, Κ., Παλικαρίδης, Χ., *H ενξεινική λεκάνη του Αιτωλικού σε σχέση με τη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου*, Πρακτικά 4^{ου} Πανελλήνιου Γεωγραφικού Συνεδρίου 1995, Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία, Αθήνα 1998
- Αλμπανάκης, Κ., Ψιλοβίκος, Α., Βουβαλίδης, Κ., Παλικαρίδης, Χ., *H ρηχή λίμνη Οζερός ως χώρος εξαίρετης λειτουργίας φυσικοχημικών λιμνολογικών διεργασιών*, Πρακτικά 4^{ου} Πανελλήνιου Γεωγραφικού Συνεδρίου 1995, Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία, Αθήνα 1998
- Αλμπανάκης, Κ., Ψιλοβίκος, Α., Βουβαλίδης, Κ., Παλικαρίδης, Χ., *Φαινόμενα ανοξικών συνθηκών στην καρστική κρυπτολίμνη Αμβρακία*, Πρακτικά 4^{ου} Πανελλήνιου Γεωγραφικού Συνεδρίου 1995, Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία, Αθήνα 1998
- Ψιλοβίκος, Α., Αλμπανάκης, Κ., Παλικαρίδης, Χ., Βουβαλίδης, Κ., *Περιβαλλοντική αξία και σημασία της λίμνης Τριχωνίδας ως του μεγαλύτερου φυσικού ταμιευτήρα καθαρού νερού της Ελλάδας*, Πρακτικά 4^{ου} Πανελλήνιου Γεωγραφικού Συνεδρίου 1995, Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία, Αθήνα 1998
- Ψιλοβίκος, Α., Αλμπανάκης, Κ., Παλικαρίδης, Χ., Βουβαλίδης, Κ., *O περιβαλλοντικός ρόλος της λίμνης Λυσιμαχίας ως κομβικού υγροτοπικού συστήματος της τάφρου του Αγρινίου*, Πρακτικά 4^{ου} Πανελλήνιου Γεωγραφικού Συνεδρίου 1995, Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία, Αθήνα 1998

- Το κόκκινο βιβλίο των απειλούμενων σπονδυλοζώων της Ελλάδας, Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία, Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Αθήνα 1992
- Αναγνωστοπούλου, Μ., Χουτολίδου, Ε., Αθανασίου, Χ., Κλαδαρά, Σ., Δημητρίου, Α., Λογοθέτης, Α., *Eκτίμηση των αναγκών κατάρτισης για συνετή διαχείριση των νησιών στην Ελλάδα*, Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, EKBY
- Βαβίζος, Γ., Ζαννάκη, Κ., *Οικολογική θεωρία και πράξη στις περιβαλλοντικές μελέτες*, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 1998
- Gilissen, CMS., Wiencherink, DD., Sýroka, KV., Dimopoulos, P., Georgiadis, Th., *Vegetation Ecology and Conservation value of Kalodiki Wetland (NW Greece)*
- Gerakis, PA., *Conservation and Management of Greek Wetlands, Proceedings of a Greek Wetland Workshop held in Tessaloniki, Greece*, IUCN 1992
- Georgiadis, Th., Dimopoulos, P., Dimitrellos, G., *The Flora and Vegetation of the Acheron Delta (W.Greece)*, April 1996
- Δημόπουλος, Π., *Περιβαλλοντική Βιολογία* (σημειώσεις μαθήματος), Αθήνα 2000
- Ζαλίδης, Γ., Καρτέρης, Μ., Κατσάμπαλος, Κ., Κούρτελη, Χ., Λαμπρόπουλος, Μ., *Καταγραφή των Υγροτόπων της Ελλάδας με τη χρησιμοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας*, EKBY, Απρίλιος 1993
- Ζαλίδης, Γ., Μαντζαβέλας, Α., *Συνοπτικός Οδηγός Αναγνώρισης των Υγροτόπων*, Μουσείο Γουλανδρή, EKBY 1993

- Zalidis, G., Mantzavelas, A., *Inventory of Greek Wetlands as natural resources*, Wetland Vol. 16, No 4 December 1996, PP 548-556, 1996. The society of Wetlands Scientists, 1996
- Κιλκής, Σ., *Οικολογία και προστασία περιβάλλοντος*, Σύγχρονη Παιδεία, Θεσσαλονίκη 1997
- Λαζαρέτου, Θ., *Νομική προστασία των νησοτόπων στην Ελλάδα*, διδακτορική διατριβή, Σχολή Νομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Αθηνών, 1993
- Λαζαρίδη, Κ., *Διαχείριση περιβάλλοντος μέρος Β'*, *Εισαγωγή στις περιβαλλοντικές μελέτες*, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα 2001
- Παυλόπουλος, Κ., *Διαχείριση Περιβάλλοντος* (σημειώσεις μαθήματος), Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα 2001.
- Σαμιώτης, Γ.Δ., *Διεθνής προστασία Υγροτόπων και Υδρόβιων Αποδημητικών Πτηνών: Συμβάσεις RAMSAR και Βόννης*, διδακτορική διατριβή, Πάντειο Πανεπιστήμιο, τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Διεθνών Σπουδών, 1991
- Smith, Robert Leo, *Ecology and Field Biology*, 5th Edition, Harper Collins College Publishers, New York 1996
- Τσιούρης, Σ., *Θέματα προστασίας περιβάλλοντος*, Εκδόσεις Γαρταγάνη, Θεσσαλονίκη 1999
- Φίλης, Γ.Α., Λούκας, Μ, Πυργιωτάκης, Ι, Λέκκας, Θ, *To ελληνικό περιβάλλον*, έκδοση συνόδου πρυτάνεων και Προέδρων Διοικουσών Επιτροπών των Ελληνικών Πανεπιστημίων, Εκδόσεις Σαββάλα, Αθήνα 1996
- Φυτώκα, Ε., Ζαλίδης, Γ., Μαντζαβέλας, Α., Καρτέρης, Μ., Χαραλαμπίδης, Α., Theme, R., *Ανάπτυξη συστήματος πληροφοριών χαρτογράφησης ταξινομικών μονάδων μεσογειακών νησοτόπων*.

- Ψιλοβίκος, Α., *Μεταβολές στους ελληνικούς Υγροτόπους κατά τον 20^ο αι. οι περιπτώσεις των εσωτερικών υδάτων της Μακεδονίας και των ποτάμιων δέλτα του Αιγαίου και του Ιονίου πελάγους*, ΑΠΘ
- Δίκτυο NATURA 2000
- A Directory of Wetlands of international importance, RAMSAR Convention Bureau
- List of rare, threatened and endemic plants in Europe, Council of Europe, Strasburg 1977
- Νέα Οικολογία, Τεύχος 156, σελ. 9-10, Οκτώβριος 1997
- Νέα Οικολογία, Τεύχος 180/1, σελ. 36-41, Ιούνιος 2000
- Αλυκή Μεσολογγίου και φυσικό περιβάλλον, Ελληνικές Αλυκές και Κέντρο Οικοτουρισμού και Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης Αιτωλίας
- Αιτωλία, τετραμηνιαίο δελτίο πληροφόρησης, Κέντρο πληροφόρησης Υγροτόπων Λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου Αιτωλικού, Φεβρουάριος – Μάιος 1998
- <http://europa.eu.int/comm/environment/nature/habdirel.htm>
- <http://www.ornithologiki.gr/gr/sppe/grpnat2k.htm>
- <http://www.Onithologiki.gr/gr/sppe/gr/grsppep.htm>

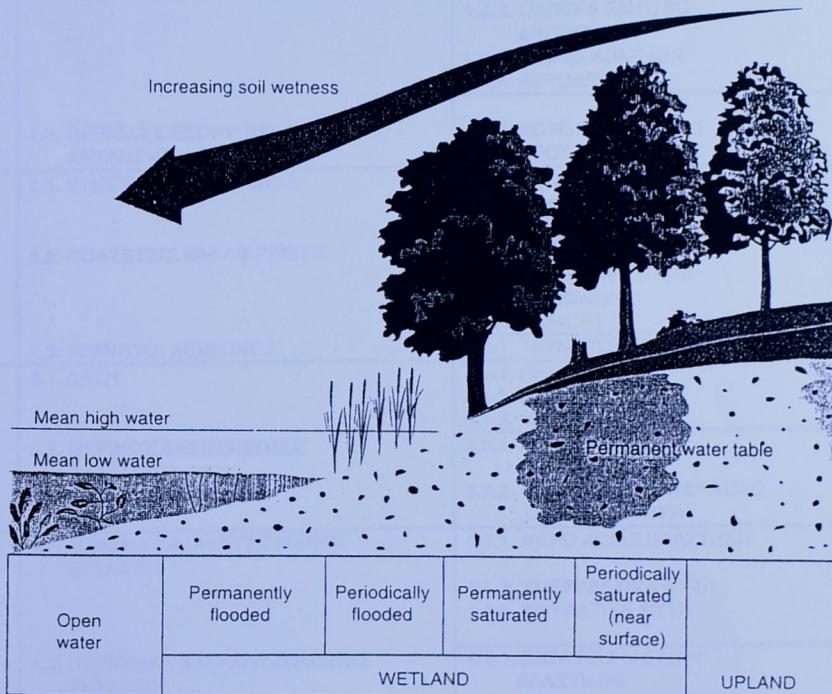
ПАРАРТНМАТА

**Παράρτημα της ιάταξης των υγροτόπων και
της επιστικές μονάδες**

Επίπεδο	Επίπεδο	Επίπεδο	Επίπεδο	Επίπεδο
Εθνικό	Εθνικό	Εθνικό	Εθνικό	Εθνικό
Επαρχιακό	Επαρχιακό	Επαρχιακό	Επαρχιακό	Επαρχιακό
Κατεύθυνση	Κατεύθυνση	Κατεύθυνση	Κατεύθυνση	Κατεύθυνση
Δήμος	Δήμος	Δήμος	Δήμος	Δήμος
Επαρχία	Επαρχία	Επαρχία	Επαρχία	Επαρχία
Περιοχή	Περιοχή	Περιοχή	Περιοχή	Περιοχή
Χωριό	Χωριό	Χωριό	Χωριό	Χωριό

(Davies Smith, p.314, 1996)

Διάταξη των υγρών στο στεγνό έδαφος

(Πηγή: Smith, p.314, 1996)

Τελικός καταλόγος μονάδων

Επίπεδο 1	Επίπεδο 2	Επίπεδο 3
1. ΤΕΧΝΗΤΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ	1.1. ΟΙΚΙΣΜΟΙ 1.2. ΖΩΝΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	1.1.1. ΟΙΚΙΣΜΟΙ 1.2.1. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΖΩΝΗ 1.2.2. ΟΔΙΚΟ & ΣΙΔΗ/ΚΟ ΔΙΚΤΥΟ 1.2.3. ΖΩΝΕΣ ΛΙΜΕΝΩΝ 1.2.4. ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ
	1.3. ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΞΟΡΥΞΗΣ & ΑΝΤΛΗΣΗΣ	1.3.1. ΧΩΡΟΙ ΕΞΟΡΥΞΕΩΣ 1.3.2. ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ
	2.1. ΕΤΗΣΙΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ 2.2. ΠΟΛΥΕΤΕΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ 2.3. ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΛΕΙΜΩΝΕΣ	2.1.1. ΜΗ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΕΣ 2.1.2. ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΕΣ 2.1.3. ΟΡΥΖΩΝΕΣ 2.2.1. ΑΜΠΕΛΩΝΕΣ 2.2.2. ΟΙΩΡΩΝΕΣ ΠΛΗΝ ΕΛΑΙΩΝΩΝ 2.2.3. ΕΛΑΙΩΝΕΣ 2.3.1. ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΛΕΙΜΩΝΕΣ
3. ΒΛΑΣΤΗΣΗ	3.1. ΔΑΣΗ 3.2. ΜΕΡΙΚΩΣ ΔΑΣΟΣΚΕΠΕΙΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ	3.1.1. ΠΛΑΤΥΦΥΛΛΑ 3.1.2. ΚΩΝΟΦΟΡΑ 3.1.3. ΜΙΚΤΑ 3.2.1. ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΑ 3.2.2. ΘΑΜΝΟΙ ΜΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΆΛΛΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ
	4.1. ΜΟΝΙΜΑ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ 4.2. ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ	4.1.1. ΝΕΡΟ ΧΩΡΙΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗ 4.1.2. ΥΠΕΡΥΔΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 4.1.3. ΥΦΥΔΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 4.2.1. ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΛΙΓΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ 4.2.2. ΚΑΛΑΜΩΝΕΣ 4.2.3. ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΑ 4.2.4. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ 4.2.5. ΜΕΡΙΚΩΣ ΔΑΣΟΣΚΕΠΕΙΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ 4.2.6. ΔΑΣΗ
5. ΒΑΘΕΑ ΥΔΑΤΑ	5.1 ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΥΔΑΤΑ 5.2. ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΥΔΑΤΑ	5.1.1. ΡΕΟΝΤΑ ΥΔΑΤΑ 5.1.2. ΥΔΑΤΟΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΑΣΙΜΕΣ 5.2.1. ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΥΔΑΤΑ
	6.1. ΛΙΓΗ Η ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΕΠΙ ΜΗΤΡΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ 6.2. ΛΙΓΗ Η ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΕΠΙ ΕΔΑΦΟΥΣ	6.1.1. ΠΑΡΑΛΙΕΣ - ΘΙΝΕΣ 6.1.2. ΓΥΜΝΟΙ ΒΡΑΧΟΙ 6.2.1. ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΑΡΑΙΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ 6.2.2. ΚΑΜΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ
6. ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΛΙΓΗ Η ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗΣΗ		

(Πηγή: Ζαλίδης, 1993)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΙ ΜΟΝΔΩΝ

Επιπεδό 1	Επιπεδό 2	Επιπεδό 3
1. ΤΕΧΝΗΤΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ	1.1. ΟΙΚΙΣΜΟΙ 1.2. ΖΩΝΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ 1.3. ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΞΟΡΥΞΗΣ & ΑΝΤΛΗΣΗΣ	1.1.1. ΟΙΚΙΣΜΟΙ 1.2.1. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΖΩΝΗ 1.2.2. ΟΔΙΚΟ & ΣΙΔΗ/ΚΟ ΔΙΚΤΥΟ 1.2.3. ΖΩΝΕΣ ΛΙΜΕΝΩΝ 1.2.4. ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ 1.3.1. ΧΩΡΟΙ ΕΞΟΡΥΞΕΩΣ 1.3.2. ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ
2. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ	2.1. ΕΤΗΣΙΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ 2.2. ΠΟΛΥΤΕΤΕΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ 2.3. ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΛΕΙΜΩΝΕΣ	2.1.1. ΜΗ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΕΣ 2.1.2. ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΕΣ 2.1.3. ΟΡΥΖΩΝΕΣ 2.2.1. ΑΜΠΕΛΩΝΕΣ 2.2.2. ΟΙΠΟΡΩΝΕΣ ΠΛΗΝ ΕΛΑΙΩΝΩΝ 2.2.3. ΕΛΑΙΩΝΕΣ 2.3.1. ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΛΕΙΜΩΝΕΣ
3. ΒΛΑΣΤΗΣΗ	3.1. ΔΑΣΗ 3.2. ΜΕΡΙΚΟΣ ΔΑΣΟΣΚΕΠΕΙΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ	3.1.1. ΠΛΑΤΥΦΥΛΛΑ 3.1.2. ΚΩΝΟΦΟΡΑ 3.1.3. ΜΙΚΤΑ 3.2.1. ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΑ 3.2.2. ΘΑΜΝΟΙ ΜΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΆΛΛΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ
4. ΥΓΡΟΤΟΠΟΙ	4.1. ΜΟΝΙΜΑ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ 4.2. ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ	4.1.1. ΝΕΡΟ ΧΩΡΙΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗ 4.1.2. ΥΠΕΡΥΔΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 4.1.3. ΥΦΥΔΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 4.2.1. ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΛΙΓΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ 4.2.2. ΚΑΛΑΜΩΝΕΣ 4.2.3. ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΑ 4.2.4. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ 4.2.5. ΜΕΡΙΚΟΣ ΔΑΣΟΣΚΕΠΕΙΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ 4.2.6. ΔΑΣΗ
5. ΒΑΘΕΑ ΥΔΑΤΑ	5.1 ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΥΔΑΤΑ 5.2. ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΥΔΑΤΑ	5.1.1. ΡΕΟΝΤΑ ΥΔΑΤΑ 5.1.2. ΥΔΑΤΟΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΑΣΙΜΕΣ 5.2.1. ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΥΔΑΤΑ
6. ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΛΙΓΗ Η ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗΣΗ	6.1. ΛΙΓΗ Η ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΕΠΙ ΜΗΤΡΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ 6.2. ΛΙΓΗ Η ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΕΠΙ ΕΔΑΦΟΥΣ	6.1.1. ΠΑΡΑΛΙΕΣ - ΘΙΝΕΣ 6.1.2. ΓΥΜΝΟΙ ΒΡΑΧΟΙ 6.2.1. ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΑΡΑΙΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ 6.2.2. ΚΑΜΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

(Πηγή: Ζαλίδης, 1993)

(110,6 °C)

ΠΙΝΑΚΑΣ 2: Οι υψρότοποι της Ελλάδας

ΤΥΠΟΣ	ΕΜΒΑΔΟΝ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΠΟΝΟΣ	φ	λ
1	0	Δ ΛΙΛΑ	ΕΥΒΟΙΑΣ	23.6499996	38.4166718
1	0	Δ ΝΕΔΩΝΑ	ΜΕΙΣΗΝΙΑΣ	22.1343098	37.0454788
1	0	Δ ΠΑΜΙΣΟΥ	ΜΕΙΣΗΝΙΑΣ	22.0504704	37.0381203
1	0	Δ ΓΕΡΟΠΟΤΑΜΟΥ (ΜΕΣΣΑΡΑ)	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	24.7720299	35.0535698
1	0	Δ ΓΑΛΛΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	23.8727303	40.6430702
1	0	Δ ΑΣΩΠΟΥ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	22.7238394	37.9979897
1	0	Δ ΑΝΑΠΟΔΑΡΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	25.3485909	35.0034409
1	0	Δ ΠΗΝΕΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΗΛΕΙΑΣ	21.2458191	37.3178711
1	0	Δ ΙΝΑΧΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	22.7594509	37.5872192
1	0	Δ ΝΕΔΑ	ΗΛΕΙΑΣ	21.7028294	37.3895798
1	0	Δ ΧΑΒΡΙΑ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.5333309	40.2500000
1	300	Δ ΠΕΙΡΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	21.5893002	38.1539612
1	2200	Δ ΣΥΗΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.5263195	38.3127399
1	15000	Δ ΣΤΡΥΜΟΝΑ	ΖΕΡΡΩΝ	23.322809	40.8062592
1	20000	Δ ΠΗΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΜΙΟ	ΛΑΡΙΣΑΣ	22.7207603	39.2875190
1	30000	Δ ΣΥΡΩΤΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	22.7166691	36.81566695
1	35000	Δ ΑΡΑΧΘΟΥ	ΑΡΤΑΣ	21.0360298	39.0199699
1	35000	Δ ΑΧΕΡΟΝΤΑ	ΠΡΕΒΕΖΑΣ	20.4945393	39.2420006
1	35000	Δ ΚΑΛΑΜΑ	ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ	20.2002602	39.5294609
1	100000	Δ ΣΠΕΡΧΕΙΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	22.5625706	38.3542785
1	115000	Δ ΑΛΙΑΚΜΟΝΑ	ΠΙΣΣΙΑΣ	22.5967197	40.5128599
1	136000	Δ ΕΒΡΟΥ	ΕΒΡΟΥ	20.0659994	40.8258994
1	150000	Δ ΑΞΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	22.7326603	40.5753209
1	150000	Δ ΑΛΦΕΙΟΥ	ΗΛΕΙΑΣ	21.4679909	37.6192994
1	150000	Δ ΛΟΥΡΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΑΣ	20.8817101	39.0818481
1	268000	Δ ΝΕΙΤΟΥ	ΞΑΝΘΗΣ-ΚΑΒΑΛΑΣ	24.7407608	40.9502502
1	350000	Δ ΑΧΕΛΟΥ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.1623993	38.2669205
2	0	ΕΛ ΜΟΙΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.0753803	40.3203316
2	0	ΕΛ ΧΑΤΖΗ ΛΑΚΟΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.3666706	40.0499992
2	0	ΕΛ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.3166695	40.0999985
2	0	ΕΛ ΓΑΒΡΑΔΙΑ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.7666702	40.5166611
2	0	ΕΛ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	23.5098991	38.7606697
2	0	ΕΛ ΨΑΧΝΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	23.6216297	38.57056787
2	0	ΕΛ ΒΙΑΙΑΚΟΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.9123497	40.3849792
2	0	ΕΛ ΛΙΒΑΔΙ	ΚΕΦΑΛΑΙΗΝΙΑΣ	20.4397793	38.2435995
2	0	ΕΛ ΣΕΙΣΩΝ	ΡΕΘΥΜΝΟΥ	24.8834896	35.2977089
2	0	ΕΛ ΚΥΨΑ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.3500004	40.0666695
2	0	ΕΛ ΜΗΛΙΕΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	23.6728897	39.1146317
2	0	ΕΛΗ ΠΗΓΑΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΛΕΠΙ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	23.3512802	37.4219894
2	0	ΕΛ ΜΟΥΣΤΟΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	22.7712498	37.3854294
2	0	ΕΛ ΛΕΧΑΙΟ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	22.8500004	37.9333305
2	20	ΕΛ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	24.0713005	38.3902206
2	500	ΕΛ ΕΥΡΕΙΑΚΗΣ	ΛΕΙΣΒΟΥ	25.4892292	39.0551491
2	1050	ΕΛ ΓΟΥΒΟΣ	ΦΩΚΙΔΑΣ	22.0000000	38.4000015
2	1200	ΕΛ ΙΚΑΡΦΙΑΣ	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	22.7008705	38.8427086
2	1500	ΕΛ ΤΕΩΣ Λ ΤΑΚΑ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	22.3829708	37.4522209
2	3000	ΕΛ ΟΡΜΟΥ ΣΟΥΡΠΗΣ	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	22.9444695	39.1065292
2	5000	ΕΛ ΝΤΙΠΙ	ΛΕΙΣΒΟΥ	25.4620800	39.1250305
2	10000	ΕΛ ΛΑΜΙΑΣ ΠΡΟΚΟΠΟΥ	ΗΛΕΙΑΣ	21.4058609	38.1228485
2	10000	ΕΛ ΛΑΜΙΑΣ ΒΑΛΤΟΥ	ΗΛΕΙΑΣ	21.3666706	38.0833292
2	17000	ΕΛ ΤΕΩΣ Λ ΑΡΤΖΑΝ	ΚΙΛΚΙΣ	22.6499996	41.0166702
2	20000	ΕΛ ΣΧΟΙΝΙΑΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	24.0298595	38.1529587

ΕΜΒΔΟΜΗ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΝΟΜΟΣ	Φ	λ
0	Λ ΖΑΡΑΒΙΝΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	20.5166702	39.9000015
0	Λ ΝΗΣΙΟΥ	ΠΕΛΛΑΣ	21.9333305	40.9333282
0	Λ ΗΑΡΑΝΤΟΧΩΡΙΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΑΣ	20.6640491	38.6157990
0	Λ ΔΡΕΠΑΝΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	22.9593391	37.5354385
0	Λ ΠΙΚΡΟΛΙΜΝΗ	ΚΙΛΚΙΣ	22.7999992	40.9333397
0	Λ ΜΑΥΡΗ	ΠΡΕΒΕΖΑΣ	20.5315807	39.2207603
0	Λ ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	23.1666698	37.5166611
0	Λ ΑΚΡΑ ΑΛΥΚΗ	ΑΤΤΙΚΗΣ	23.3333302	37.5333290
0	Λ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Η ΠΑΗΒΩΤΙΔΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	20.8999996	39.5666718
0	Λ ΚΕΡΙΟΥ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	20.9534203	37.5847191
200	Λ ΚΑΝΕΤΑ	ΘΕΙΣΠΡΩΤΙΑΣ	20.4218197	39.4070511
750	Λ ΠΡΟΝΤΑΝΗ	ΘΕΙΣΠΡΩΤΙΑΣ	20.4398594	39.4343910
1000	Λ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΘΕΙΣΠΡΩΤΙΑΣ	20.4081001	39.3726883
1300	Λ ΛΙΜΝΟΠΟΥΛΑ	ΘΕΙΣΠΡΩΤΙΑΣ	20.4849091	39.4570594
2000	Λ ΚΑΙΑΦΑ	ΗΛΕΙΑΣ	21.5251507	37.5162201
4000	Λ ΚΑΛΣΔΙΚΗ Η ΒΑΛΤΟΣ	ΘΕΙΣΠΡΩΤΙΑΣ	20.4740105	39.3147316
6000	Λ ΜΗΤΡΙΚΟΥ	ΡΟΔΟΠΗΣ	25.3239193	40.9922791
9600	Λ ΖΟΥΛΑΚΑΡΙΑ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	20.8475304	38.8574104
9900	Λ ΖΑΖΑΡΗ	ΦΑΡΙΝΑΣ	21.5333309	40.5166687
9900	Λ ΧΕΙΜΑΔΙΤΙΔΑ	ΦΑΡΙΝΑΣ	21.5679493	40.5958405
10000	Λ ΠΕΤΡΩΝ	ΦΑΡΙΝΑΣ	21.7000008	40.7333412
10000	Λ ΥΑΙΚΗ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	23.2811699	38.4113693
10000	Λ ΖΗΡΟΣ	ΠΡΕΒΕΖΑΣ	20.3445797	39.2441292
11000	Λ ΣΑΛΙΝΗ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	20.7825203	38.3456291
11000	Λ ΔΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	24.14C0108	39.3614388
11000	Λ ΣΖΕΡΟΣ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.2294292	38.6693192
13600	Λ ΛΥΣΙΑΝΑΧΙΑ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.3698006	38.5911484
14200	Λ ΑΙΒΡΑΚΙΑ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.1942291	38.7510581
18000	Λ ΔΟΙΡΑΝΗ	ΚΙΛΚΙΣ	22.7740402	41.2169685
23000	Λ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	22.4807396	37.8657990
40000	Λ ΒΙΣΤΩΝΙΔΑ	ΡΟΔΟΠΗΣ-ΞΑΝΘΗΣ	25.1153202	41.0462508
40000	Λ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	21.3092499	40.5373511
42000	Λ ΚΟΡΩΝΕΙΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	23.1467495	40.5893501
50000	Λ ΜΙΚΡΗ ΠΡΕΣΠΑ	ΦΑΡΙΝΑΣ	21.1063805	40.7398911
50000	Λ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΕΣΠΑ	ΦΑΡΙΝΑΣ	21.0176907	40.8521998
50000	ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΛΙΜΝΩΝ	ΡΟΔΟΠΗΣ	25.2261600	40.9483986
59000	Λ ΒΕΓΟΡΙΤΙΔΑ	ΚΟΣΑΝΗΣ-ΦΑΡΙΝΑΣ	21.7833309	40.7666702
69000	Λ ΒΟΛΒΗ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	23.4834995	40.6836014
95000	Λ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.5610008	38.5888214
100000	Λ ΠΑΡΑΛΙΜΝΗ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	23.3613091	38.4635010
0	ΛΘ ΑΛΥΚΗ	ΚΩ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	27.0409898	37.7160416
0	ΛΘ ΧΙΒΑΔΔΟΛΙΜΝΗ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	24.5140495	36.7533913
0	ΛΘ ΠΑΝΟΡΜΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	25.0596104	37.6508102
0	ΛΘ ΟΡΜΟΥ ΚΑΠΑΡΙ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	23.2557507	37.3868408
0	ΛΘ ΧΟΥΦΟΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.9375095	39.9665108
0	ΛΘ ΚΟΥΤΑΒΟΣ	ΚΕΦΑΛΑΙΝΙΑΣ	20.5266209	38.1840708

ΤΥΠΟΣ	ΕΝΒΑΔΟΝ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΗΙΧΟΙΣ	Φ	λ
4	0	ΛΘ ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	22.8314209	40.5042510
4	0	ΛΘ ΘΕΡΜΗΣΙΑΣ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	23.3333302	37.4166718
4	0	ΛΘ ΑΓ ΜΑΝΑ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	23.3333302	40.2333412
4	200	ΛΘ ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΕΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	23.4069996	39.1584282
4	300	ΛΘ ΛΕΥΚΙΜΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	20.0881691	39.4396019
4	350	ΛΘ ΑΛΥΚΗ ΑΙΓΓΙΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	22.1C70004	38.2580414
4	1000	ΛΘ ΑΛΥΚΗ	ΣΑΜΟΥ	27.1840000	36.8837595
4	1000	ΛΘ ΑΛΥΚΗ	ΜΗΛΟΥ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	24.1444695	36.6903191
4	1600	ΛΘ ΒΟΝΙΤΣΑ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	20.8873692	38.9232216
4	2000	ΛΘ ΔΙΒΑΡΙ	ΠΥΛΟΥ ΜΕΣΙΝΗΙΑΣ	21.6750698	36.9685402
4	2000	ΛΘ ΣΤΕΝΟΥ ΛΕΥΚΑΔΑΣ	ΛΕΥΚΑΔΑΣ	20.7221107	38.8293915
4	2000	ΛΘ ΑΙΓΑΙΝΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	19.3701000	39.8092308
4	2200	ΛΘ ΚΑΤΑΦΟΥΡΚΟ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.1773605	38.9824791
4	4400	ΛΘ ΕΛΟΥΝΤΑΣ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	25.7312107	35.2667503
4	5000	ΛΘ ΕΠΑΝΩΜΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	22.9372406	40.4279709
4	5800	ΛΘ ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	19.3257197	39.6146889
4	6000	Λ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	22.9995995	36.5309181
4	6000	ΛΘ ΚΤΥΧΗ	ΗΛΕΙΑΣ	21.3102303	38.0074692
4	6000	ΛΘ ΛΙΒΑΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	23.1533108	39.3092912
4	8300	ΑΛΥΚΗ ΧΟΡΤΣΑΙΜΗ	ΛΗΜΝΟΥ	25.3451405	33.3102211
4	12000	ΛΘ ΚΑΛΛΙΝΗΣ ΛΕΙΖΟΥ	ΛΕΙΖΟΥ	25.2976303	39.2122612
4	16000	ΛΘ ΚΟΡΙΣΣΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	19.3223306	39.4534798
4	17840	ΛΘ ΑΛΥΚΗ ΚΙΤΡΟΥΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	22.5499996	40.3656687
4	18000	ΛΘ ΚΟΠΡΑΙΝΑ	ΑΡΤΑΣ	21.0886803	39.0509796
4	22000	ΛΘ ΚΛΕΙΣΙΒΑ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.4683895	38.3412018
4	60000	ΛΘ ΠΟΡΤΟ ΛΑΓΟΣ	ΞΑΝΘΗΣ	25.0483704	40.3485893
4	81000	ΛΘ ΚΑΛΟΓΡΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	21.3999996	38.2000008
4	280000	ΛΘ ΜΕΣΙΣΑΓΙΟΥ-ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	21.3687706	38.4306297
6	0	ΠΓ ΧΑΡΙΤΩΝ ΜΕΛΑΝΑ Π	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	22.9742508	38.5242996
6	0	ΠΓ ΑΓ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΗΜΑΘΙΑΣ	22.0499992	40.6333389
6	0	ΠΓ ΛΑΜΥΡΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	25.7166691	35.1666603
6	0	ΠΓ ΚΕΦΑΛΑΣΒΡΥΙΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	21.5833302	39.3666611
6	0	ΠΓ ΑΡΑΒΗΣΙΟΥ	ΚΙΛΚΙΣ	22.2999992	40.3499985
6	0	ΠΗΓΕΣ ΑΓ ΖΑΡΒΑΡΑΣ ΔΡΑΜΑΣ	ΔΡΑΜΑΣ	24.1499996	41.1500092
9	0	ΤΑ ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	24.4037495	38.0160103
9	0	Τ ΦΙΛΙΠΠΩΝ	ΔΡΑΜΑΣ	24.2500000	40.9500008
9	0	ΤΑ ΓΕΡΟΠΟΤΑΜΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	23.4666891	38.7999992
9	0	ΤΑ ΜΑΡΑΘΩΝΑ	ΑΤΤΙΚΗΣ	23.8978402	39.1728401
9	0	ΤΑ ΑΓΙΑΣ	ΧΑΝΙΩΝ	23.9166698	35.4833298
9	0	ΤΑ ΛΑΔΩΝΑ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	22.0256996	37.7655106
9	0	ΤΑ ΛΑΜΥΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	25.0421696	35.3256302
9	0	ΤΑ ΤΑΥΡΩΠΟΥ Η ΜΕΓΔΟΒΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	21.7500000	39.2999992
9	1050	ΤΑ ΜΠΡΑΜΙΑΝΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	25.7000008	35.0333290
9	1500	ΤΑ ΚΟΝΤΙΑ	ΛΗΜΝΟΥ	25.1884193	39.8891907
9	9000	ΤΑ ΑΓΡΑ	ΠΕΛΛΑΣ	22.0333309	40.3166695
9	18000	ΤΑ ΤΕΩΣ Α ΚΑΡΛΑΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	22.7500000	39.5000000
9	19500	ΤΑ ΠΗΝΕΙΟΥ	ΗΛΕΙΑΣ	21.4971409	37.9068794
9	75000	ΤΑ ΠΟΛΥΦΥΤΟΥ	ΚΟΖΑΝΗΣ	22.0000000	40.2500000
9	80600	ΤΑ ΤΑΥΡΩΠΟΥ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	21.5362206	38.9089203
9	90000	ΤΑ ΚΕΡΚΙΝΗ	ΣΕΡΡΩΝ	23.1333294	41.2156710

Εξ νομησην γροτόπων
(Παράκτιζ, 1991)

ΘΑΛΛΑΣΣΙΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΤΙΟΙ ΥΓΡΟΤΟΙΟΙ

1. Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των εξι μέτρων κατά τη ρηγία.
2. Υποπαλιρροιακές υδόφυιες στρωματές.
3. Κοραλλιογενείς ύπαλοι.
4. Βραχώδεις θαλάσσιες ακτές.
5. Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες.
6. Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα.
7. Διαπαλιρροιακά ιλικόδη, αμμώδη και αλατούχη πεδία.
8. Διαπαλιρροιακά έλη.
9. Διαπαλιρροιακοί διασωμένοι υγρότοποι.
10. Υφάλιμορες ως αλιμορές λιμνοθαλασσες που έχουν μία ή περισσότερες σχετικά στενές διόδους επικοινωνίας με τη θάλασσα.
11. Λιβαθείς λίμνες (lagoons) και έλη γλυκού νερού της παράκτιας ζώνης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΥΓΡΟΤΟΙΟΙ

1. Ποταμοί και ριάκια με συνεχή ροή (δηλαδή ρέουν καθόλιο το έτος).
2. Ποταμοί με ριάκια με ασυνεχή ροή (ρέουν μόνο κατά ένα διάστημα του έτους ή κάθε μερικά έτη).
3. Εσωτερικά δέλτα (μόνιμα).
4. Ποτάμιες πλημμυρογενείς πεδιάδες.
5. Μόνιμες λίμνες γλυκού νερού (μεγαλύτερες των 80 στρεμμάτων).
6. Εποχιακές λίμνες γλυκού νερού (μεγαλύτερες των 80 στρεμμάτων), λίμνες πλημμυρογενών πεδιάδων.
7. Μόνιμες και εποχιακές υφάλιμορές, αλιμορές, ή αλκαλικές λίμνες, πλημμυρογενή πεδία και έλη.
8. Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (μικρότερες των 80 στρεμμάτων), και μόνιμα έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.
9. Εποχιακές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (μικρότερες των 80 στρεμμάτων) και εποχιακά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά.
10. Έλη με θάλινους. Έλη γλυκού νερού στα οποία κυριαρχεί θαμνώδης βλάστηση από ιτιές και σκληρήσα. Ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά.
11. Δάσος σε έλος γλυκού νερού. Εποχιακώς πλημμυριζόμενο δάσος, έλος με αραιό δενδρώνα (wooded swamp). Ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά.
12. Τυρφώδεις γαίες (τυρφώνες). Έλη με τυρφώδη πυθμένα αποκλειστικώς ή μη ομβροδίαιτα, με θάμνους ή χωρίς θάμνους.
13. Διασωμένες τυρφώδεις γαίες (τυρφώνες). Λάσος σε έλος με τυρφώδη πυθμένα.
14. Αλπικοί υγρότοποι και υγρότοποι τοινόδρας.
15. Πηγές γλυκού νερού, οάσεις.
16. Γεωθερμικοί υγρότοποι.

ΤΕΧΝΙΤΙΚΟΙ ΥΓΡΟΤΟΙΟΙ

1. Περιοχές αποθηκεύσεως νερού. Ταμιευτήρες, μητηλά φράγματα, διάφορα εμπόδια της ροής νερού (γενικώς μικρότερα των 80 στρεμμάτων).
2. Λιμνούλες αγροκτημάτων για άρδευση φυτών και εξασφάλιση νερού σε ζώα καιθώς και μικρές δεξαμενές (γενικά μικρότερες των 80 στρεμμάτων).
3. Λιμνούλες ιδιατοκαλλιεργειών.
4. Υγρότοποι από εκμετάλλευση αλατιού. Τηγάνια αλικών, αλικές.
5. Υγρότοποι από εκσακαφές σε λατομεία και ορυχεία.
6. Υγρότοποι που δημιουργούνται για επεξεργασία λιμάτων.
7. Υγρότοποι αρδευομένων γαϊών (օρυζώνες, διώρυγες, τάφροι).
8. Εποχιακώς πλημμυριζόμενες καλλιεργούμενες γαϊές.

Σημαντικότερα γεωγραφικά συνορεύσιμα της Ελλάδας
 (θελ.κήρ., 1997)

ΤΥΠΟΣ ΥΓΡΟΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΙ	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΜΒΑΔΟΝ ha
Έλος γλυκού νερού και υγρολίβαδο	39	45.745
Λιμνοθάλασσα	37	29.242
Δέλτα ποταμού	9	8.242
Παραποτάμιος υγρότοπος	4	5.734
Έλος αλμυρό και υφάλμυρο	32	2.412
Παρόχθιο δάσος πλατύφυλλων	2	50
Υγρότοπος με τυρφώδες υπόστρωμα	1	30

Χάρης στην εργασία της παραπάνω IUCN Plant Red List Task Force, η οποία διεξήθησε στην Αυστραλία

Είδος	Ημετέρια περιοχή	Εργαστ.	Στάση
<i>Acacia farnesiana</i>	μεσότικα πεδιά	France, Spain	V
<i>A. farnesiana</i>	ερημώτικα	Louisiana, USA	EN
<i>A. farnesiana</i>	δύση σε βαθύτερα	Floyd	CR
Τετρ. οττυμα #2: Βλάστηση			
<i>Acacia farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	South Africa	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες	California, USA	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες	Texas, USA	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες	Central Australia	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	SE USA	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	Florida, USA	EN
<i>Acacia farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	South Africa	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	South Africa	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	Alabama, USA	EN
<i>A. farnesiana</i>	διάφορες περιοχές	Sri Lanka	EN

**Υδρόβια και υγροτόπια φυτά περιλαμβανόμενα στο IUCN Plant Red
data Books (Παγκόσμια Ένωση για την Επιφύλαξη, ΙΔ: τριθέτα, Ε: κινδυνεύοντα)**

Species	Habitat	Region	Status
<i>Isoetes boryana</i>	shallow ponds	France, Spain	V
<i>Isoetes louisianensis</i>	streams	Louisiana, USA	E
<i>Cyperus papyrus</i> spp. <i>hadidii</i>	marshes	Egypt	E
<i>Dionaea muscipula</i>	pocosin edge	N & E Carolina, USA	V
<i>Erica chrysocodon</i>	seepage marsh	South Africa	E
<i>Orcuttia mucronata</i>	lake	California, USA	E
<i>Zizabua texicana</i>	river	Texas, USA	V
<i>Livistona mariae</i>	streams	Central Australia	R
<i>Rhipidophyllum hystrix</i>	swamp floodplain	SE USA	V
<i>Roystonia elata</i>	swamp hammock	Florida, USA	E
<i>Chodropetalum acockii</i>	temp. marsh	South Africa	E
<i>Restio acockii</i>	temp. marsh	South Africa	E
<i>Sarracenia alabamensis</i>	bog	Alabama, USA	V
<i>Areca concinna</i>	swamp	Sri Lanka	E

Παραδείγματα φυτών τούτων συνέστρωσης γνωμική μονάδα βλάστησης

ΥΔΡΟΦΥΤΙΚΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ: *Ceratophyllum demersum*, *Hydrocharis morsus-ranae*, *Lemna minor* Φακή, *Myriophyllum spicatum*, *Najas marina*, *Nymphaea alba* Νούφαρο, *Nuphar lutea* Νούφαρο, *Nymphoides peltata*, *Polygonum amphibium*, *Potamogeton ssp.*, *Ranunculus aquatilis* Βατράχι, *Salvinia natans* Φτέρη, *Spirodella polyrhiza*, *Trapa natans* Νεροκάστανο, *Urticularia minor*, *Urticularia vulgaris*, *Vallisneria spiralis*, *Wolffia arrhiza*, *Zannichelia palustris*, *Zostera nana*

ΑΛΟΦΥΤΙΚΗ - ΗΜΙΑΛΟΦΥΤΙΚΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ: *Aeluropus litoralis*, *Arthrocnemum fruticosum* Αρμύρα, *Arthrocnemum glaucum* Αρμύρα, *Aster tripolium*, *Halimione portulacoides*, *Halocnemum strobilaceum*, *Juncus gerardii* Βούρλο, *Puccinellia distans*, *Puccinellia festuciformis*, *Salicornia europaea* Αρμυρίθρα, *Spergularia salina* Αμμόχορτο, *Statice angustifolia*, *Suaeda maritima* Αρμυρίκι, *Suaeda splendens* Αρμυρίκι, *Salsola soda* Τριβόλι

ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΛΕΙΜΩΝΩΝ ΜΕ *Juncus spp.*: *Juncus spp.* Βούρλα, *Scirpus maritimus* Σύφα, *Carex extensa*, *Carex divisa*, *Plantago major*

ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΥΓΡΩΝ ΛΙΒΑΔΙΩΝ: *Apium graveolens* Σέλινο, *Carex distans*, *Carex vulpina*, *Epilobium hirsutum*, *Geranium dissectum*, *Holcus lanatus*, *Inula viscosa* Κόνυτσα, *Iris ochroleuca*, *Juncus acutus* Βούρλο, *Juncus articulatus* Βούρλο, *Mentha pulegium* Δυόσμος, *Narcissus tazetta*, *Plantago major*, *Ranunculus muricatus*, *Ranunculus sardous*, *Ranunculus velutinus*, *Rumex conglomeratus*, *Trifolium fragiferum* Τριφύλι

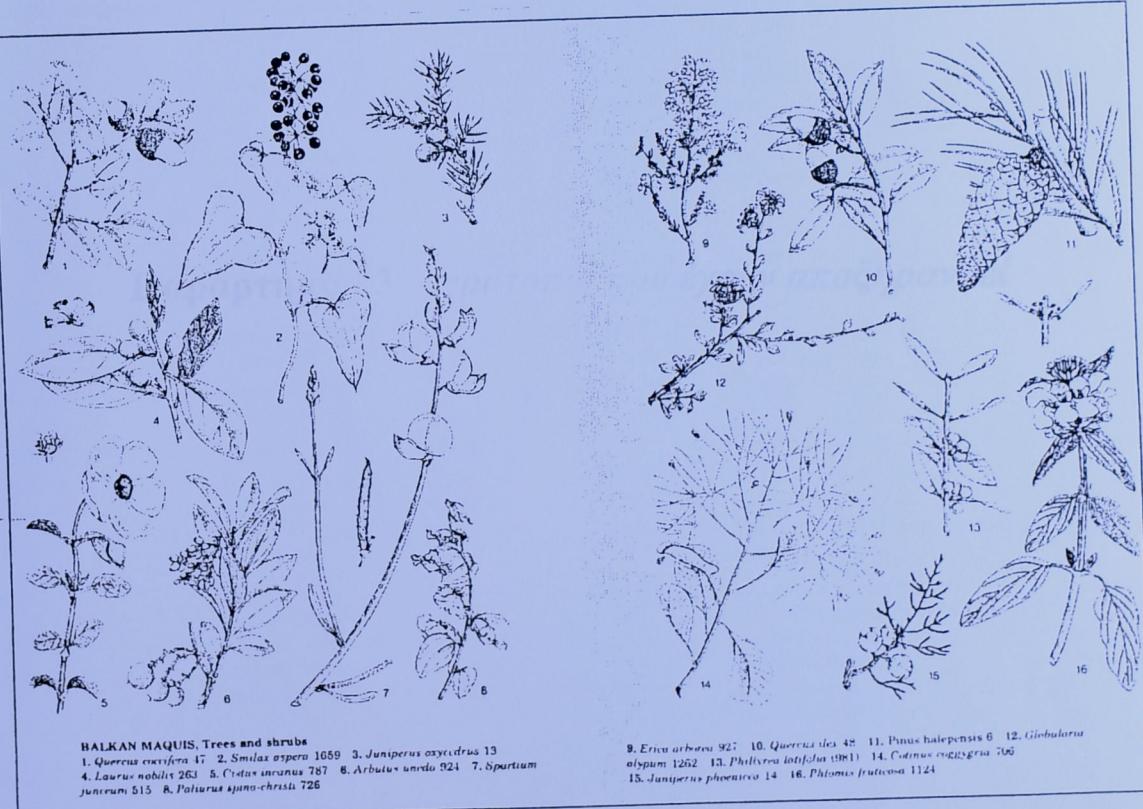
ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΚΑΛΑΜΩΝΩΝ: *Alisma plantago-aquatica* Λάππα, *Arundo donax* Καλάμι, *Butomus umbellatus*, *Circium spp.*, *Glyceria plicata*, *Eleocharis palustris*, *Holoschoenus vulgaris*, *Lycopus europaeus* Μαυρολάχανο, *Lythrum salicaria*, *Phragmites australis* Αγριοκάλαμο, *Ranunculus marginatus*, *Ranunculus sceleratus*, *Scirpus lacustris* Σύφα, *Scirpus litoralis* Σύφα, *Scirpus maritimus* Σύφα, *Scirpus tabernaemontani* Σύφα, *Sparganium erectum*, *Typha angustifolia* Ψαθή, *Typha latifolia* Ψαθή, *Typha domingensis* Ψαθή

ΒΛΑΣΤΗΣΗ ΘΑΜΝΩΝΩΝ ΜΕ *Tamarix spp.*: *Tamarix spp.* Αρμυρίκια

ΘΑΜΝΩΝΕΣ: *Aristolochia clematis* Αμπελοκλάδι, *Aristolochia rotunda* Αμπελοκλάδι, *Nerium oleander* Πικροδάφνη, *Periploca graeca* Περικοκλάδα, *Rubus caecius*, *Vitex agnus-castus* Λυγαριά

ΠΑΡΟΧΘΙΛ ΔΕΝΔΡΩΔΗΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗ: *Alnus glutinosa* Σκλήθρο, *Platanus orientalis* Πλάτανος, *Populus alba* Λεύκη, *Populus nigra* Λεύκη, *Populus tremula* Λεύκη, *Salix alba* Ιτιά, *Salix purpurea* Ιτιά, *Salix triandra* Ιτιά, *Salix viminalis* Ιτιά, *Ulmus minor* Φτελιά

Περιοδική ματική της κόντραν ειδών

(Πηγή: Δημόπουλος, 2000)

Υπότιτλο: Επενδύσεις στην αγροτική γη της Κύπρου
Σελίδα: 10 από 10 σελίδες

Αριθμός	Τοποθεσία	Επενδύσεις	Ημερομηνία	Περιοχή
1	Limassol Marsh	Karmi-Karida	1960	Expansion of agriculture
2	Agia Napa	Kavouri-Chrysochou	1978	Expansion of agriculture
3	Limassol Lagoon	Bradlift	1979	Expansion of agriculture
4	Gyrokozou Lagoon	Paphos-Limassol "Bassaidi"	1981	Expansion of agriculture
5	Limassol Lake	Thekkarou	1980	Expansion of agriculture
6	Marcopoli Lake	Thekkarou	1980	Expansion of agriculture
7	Ayios Lake	Kato	1985	Expansion of agriculture
8	Anarcho Lake	Klikir	1985	Expansion of agriculture
9	Agia Napa Marsh	Chalkolithi	In the last decades	Expansion of agriculture-Tourism Residence

Παράρτημα 23: Υγρότοποι που έχουν αποξηρανθεί

Αριθμός	Τοποθεσία	Επενδύσεις	Ημερομηνία	Περιοχή
1	Agia Napa Marsh	Chrysochou	1979	Expansion of new housing Tourism-Land sales
2	Ayios Lake	Savva	1980	Expansion of agriculture
3	Agia Napa Marsh	Savva	1980	Expansion of agriculture
4	Agia Napa Marsh	Ypsonas	1981	Expansion of agriculture
5	Kyprosfo Lake	Latou	1981	Expansion of agriculture
6	Karla Lake	Megalofonou-Antipolis	1982	Expansion of agriculture
7	Agia Napa Marsh	Marmousa	1982	Expansion of new housing Tourism
8	Euphrates Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
9	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
10	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
11	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
12	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
13	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
14	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
15	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
16	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
17	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
18	Agia Napa Marsh	Ierapetra	1983	Expansion of agriculture
19	Agia Napa Lagoon	Akamas-Paphos	1986-89	Expansion of agriculture
20	Agia Napa Marsh	Akamas-Paphos	1986-89	Expansion of agriculture
21	Agia Napa Lagoon	Akamas-Paphos	1986-89	Expansion of agriculture
22	Agia Napa Lake	Dala	1986	Expansion of agriculture
23	Kato Lagoon	Aktos	1986	Expansion of agriculture
24	Agia Napa Marsh	Aktos	—	—
25	Agia Napa Lake	Vouni	1986	Expansion of agriculture
26	Agia Napa Lake	Vouni	1986	Expansion of agriculture
27	Agia Napa Lake	Zoumela	1987-88	Expansion of agriculture
28	Agia Napa Reservoir	Geokleros	1979	Land sales-Landfilling of natural habitats
29	Agia Napa Lagoon	Hochimilia	1989	Expansion of new housing Tourism
30	Agia Napa (Kato)	Chrysochou	—	Expansion of new housing Tourism

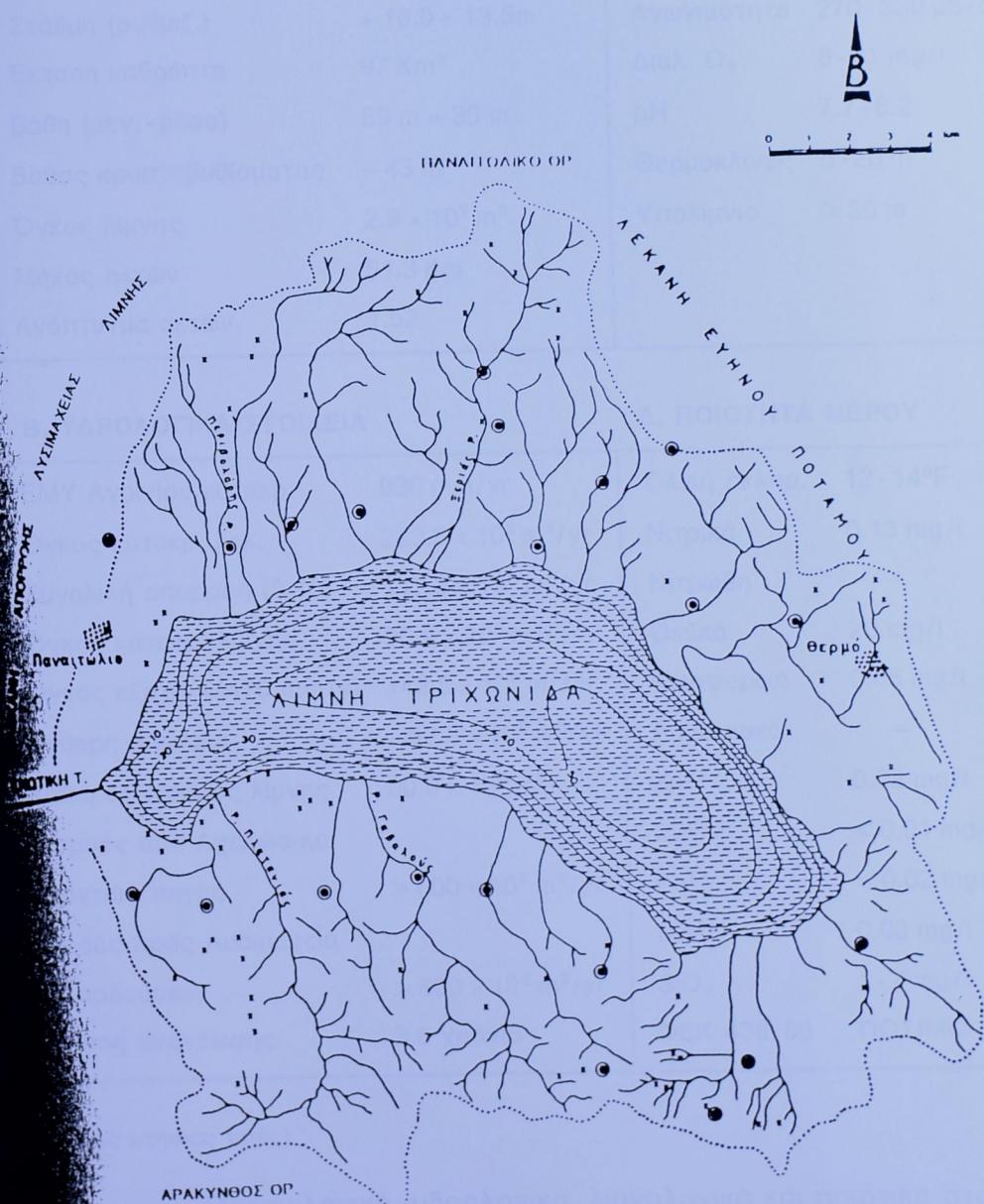
Υγρότοποι : Εξαρθρωμένης αποξηρανθεί
(Μαΐου 1996)

Administrative Region	Name	Prefecture	Date of Drainage	Reason of Drainage	Possibility for Restoration
Anatoliki Makedonia-Thraki	Lekanis Marsh	Kavala-Xanthi	1960	Expansion of agriculture	Unknown
	Tenagi Filippou	Kavala-Drama	1935	Expansion of agriculture	Unknown
Kentriki Makedonia	Kleidi Lagoon	Imathia	1974	Expansion of agriculture	No
	Giannitson Lake	Pella-Imathia-Thessaloniki	1935	Expansion of agriculture	No
	Lantza Lake	Thessaloniki	1960	Expansion of agriculture	Unknown
	Mavrourda Lake	Thessaloniki	1960	Expansion of agriculture	Yes
	Artzan Lake	Kilkis	1935	Expansion of agriculture	Unknown
	Amatovou Lake	Kilkis	1935	Expansion of agriculture	Unknown
	Azapiko Marsh	Chalkidiki	in the late eighties	Expansion of agriculture—Establishment of new housing facilities	Unknown
	Neos Marmaras Marsh	Chalkidiki	in the late eighties	Expansion of agriculture—Establishment of new housing facilities	Unknown
	Sozopoli Marsh	Chalkidiki	1977	Establishment of new housing facilities—Land filling	Unknown
	Achinou Lake	Serres	Thirties	Expansion of agriculture	Unknown
	Armyres Marsh	Serres	Eighties	—	Unknown
Dytiki Makedonia	Sari Giol Marsh	Kozani	1951	Expansion of agriculture	Unknown
Thessalia	Kallipefkis Lake	Larisa	1907	Expansion of agriculture	Yes
	Karla Lake	Magnisia-Larisa	1962	Expansion of agriculture	Yes
	Skopelos Marsh	Magnisia	1965	Establishment of new housing facilities	Unknown
Ipeiros	Lapsista Marsh	Ioannina	1959	Expansion of agriculture	Unknown
	Kastritsa Marsh	Ioannina	1970	Expansion of agriculture	Unknown
	Amfithea (Strounio)	Ioannina	1973	Expansion of agriculture	Unknown
	Koutsolio Marsh	Ioannina	1950	Expansion of agriculture	Unknown
	Lagatsa Marsh	Ioannina	1959	Expansion of agriculture—Establishment of new housing facilities	No
Ionia Nisia	Ropas	Kerkyra	1905	—	Yes
Dytiki Ellada	Meso Tholo Lagoon	Aitolakarnania	1969-70	Expansion of agriculture	Unknown
	Pritsala Marsh	Aitolakarnania	1969-70	Expansion of agriculture	Unknown
	Agooulinitsa Lake	Ileia	1969	Expansion of agriculture	Yes
	Mouria Lake	Ileia	1969	Expansion of agriculture	Yes
	Kasta Lagoon	Achaea	1969	Expansion of agriculture	Unknown
	Akosi Marsh	Achaea	—	—	Unknown
Stereia Ellada	Kopaida Lake	Viotia	1886	Expansion of agriculture	Unknown
	Xyniada Lake	Fthiotida	1950	Expansion of agriculture	Yes
Peloponnisos	Kandilas Lake	Arkadia	1985-86	Expansion of agriculture	No
Nisia-Notio	Koulouki Estuary (Leros)	Dodecanisos	1970	Land filling—Establishment of recreational facilities	No
Aigaio	Laki Marsh (Leros)	Dodecanisos	1970	Establishment of new housing facilities	No
	Lampi Marsh (Kos)	Dodecanisos	—	Establishment of new housing facilities	No

Administrative Region	Name	Prefecture	Date of Drainage	Reason of Drainage	Possibility for Restoration
	Gavrio Marsh (Andros)	Kyklades	1977-78	Establishment of new housing facilities	No
	Achladia Varis Estuary (Syros)	Kyklades	1977-80	Establishment of new tourist facilities	No
	Galissas Marsh (Syros)	Kyklades	1970-72	Establishment of new tourist facilities	No
	Foinikas Marsh (Syros)	Kyklades	1967-70	Establishment of new tourist facilities	No
	Ftelia Estuary (Mykonos)	Kyklades	1970-80	Establishment of new tourist facilities	No
	Kalafatis Estuary (Mykonos)	Kyklades	1970-80	Establishment of recreational facilities	Unknown

Ημερήσια #4: Λίμνες

**Στοιχεία της υδρογραφικής δικτύωσης της τέσσερις λίμνεων
(Ψηλοβίκης, 1995)**

Υδρογραφικό δίκτυο της λίμνης Τριχωνίδας.

A. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Λεκάνη απορροής	302 Km ²	Διαύγεια	12 - 15 m
Διαστάσεις λίμνης	18 × 6 Km	Θερμοκρασία	12°C - 27°C
Στάθμη (ρυθμιζ.)	+ 16.0 + 13.5m	Αγωγιμότητα	270 - 330 μS/cm
Έκταση καθρέπτη	97 Km ²	Διαλ. O ₂	6 - 11 mg/l
Βάθη (μεγ. - μέσο)	59 m - 30 m	pH	7.7 - 8.2
Βάθος κρυπτοβυθίσματος	- 43 m	Θερμοκλινές	5 - 20 m
Όγκος λίμνης	2.9×10^9 m ³	Υπολίμνιο	> 30 m
Μήκος ακτών	51.3 Km		
Ανάπτυγμα ακτών	1.53		

Γ. ΛΙΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

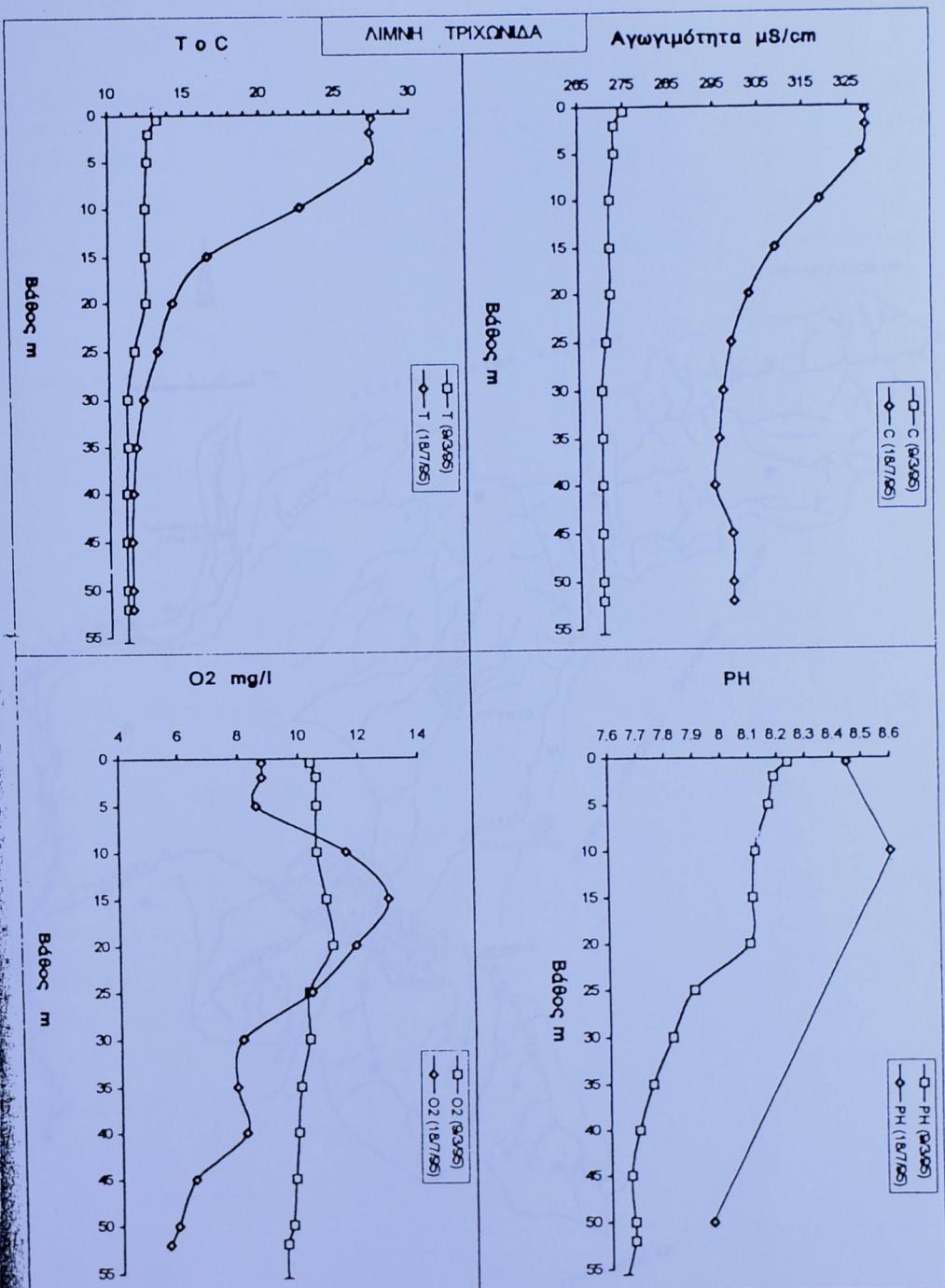
B. ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΕΜΥ Αγρινίου κατακρ.	930 mm/yr	Ολική σκληρ.	12 - 14°F
Όγκος κατακρ. λεκ.	280.8×10^6 m ³ /yr	Νιτρικά	0.13 mg/l
Συνολική απορροή (0.40)	112.3×10^6 m ³ /yr	Νιτρώδη	-
Όγκος κατακρ. λίμνης	90.2×10^6 m ³ /yr	Θειϊκά	20 mg/l
Όγκος εξατμ. (1470 mm/y)	142.5×10^6 m ³ /yr	Φωσφορικά	0.05 mg/l
Καθαρή απώλεια	- 52.3×10^6 m ³ /yr	Αμμωνιακά	-
Καθαρές εισροές λίμνης	60.0×10^6 m ³ /yr	Zn ²⁺	0.02 mg/l
Εισροές από Αχελώο και υπόγειες πηγές	> 600×10^6 m ³ /yr	Cu ²⁺	< 0.01 mg/l
Εκροές προς Λυσιμαχεία και αρδεύσεις	> 600×10^6 m ³ /yr	Fe ²⁺	< 0.02 mg/l
Χρόνος ανανέωσης	3.6 χρόνια	Mn ²⁺	0.03 mg/l
		SiO ₂	1 - 7 mg/l
		ΦΕΚ 438/86	ΠΟΣΙΜΟ

Δ. ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΝΕΡΟΥ

* (Μέσες επήσιες τιμές)

Μορφολογικά, υδρολογικά, λιμνολογικά και ποιοτικά στοιχεία του νερού της λίμνης Τριχωνίδας [Ε.Ε. ΑΠΘ. Ερ. Πρ. 8477, ΥΠΕΧΩΔΕ (Δ7) 1995].

Κάθετες διατομές λιμνολογικών παραμέτρων (T, Con, O₂, pH) που έγιναν στις 9-3-95 & 18-7-95.

A. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Λεκάνη απορροής	314(265) Km ²	Διαύγεια	2 - 4 m
Διαστάσεις λίμνης	6.5 × 2.0 Km	Θερμοκρασία	13°C - 24°C
Στάθμη (ρυθμιζ.)	+ 14.5 ± 12.5 m	Αγωγιμότητα	330 - 405 μS/cm
Έκταση καθρέπτη	13 Km ²	Διαλ. O ₂	6 - 12 mg/l
Βάθη (μεγ. - μέσο)	8 m - 4.5 m	pH	7.4 - 8.2
Όγκος λίμνης	57 × 10 ⁶ m ³		
Μήκος ακτών	22 Km		
Ανάπτυγμα ακτών	1.72		

Γ. ΛΙΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

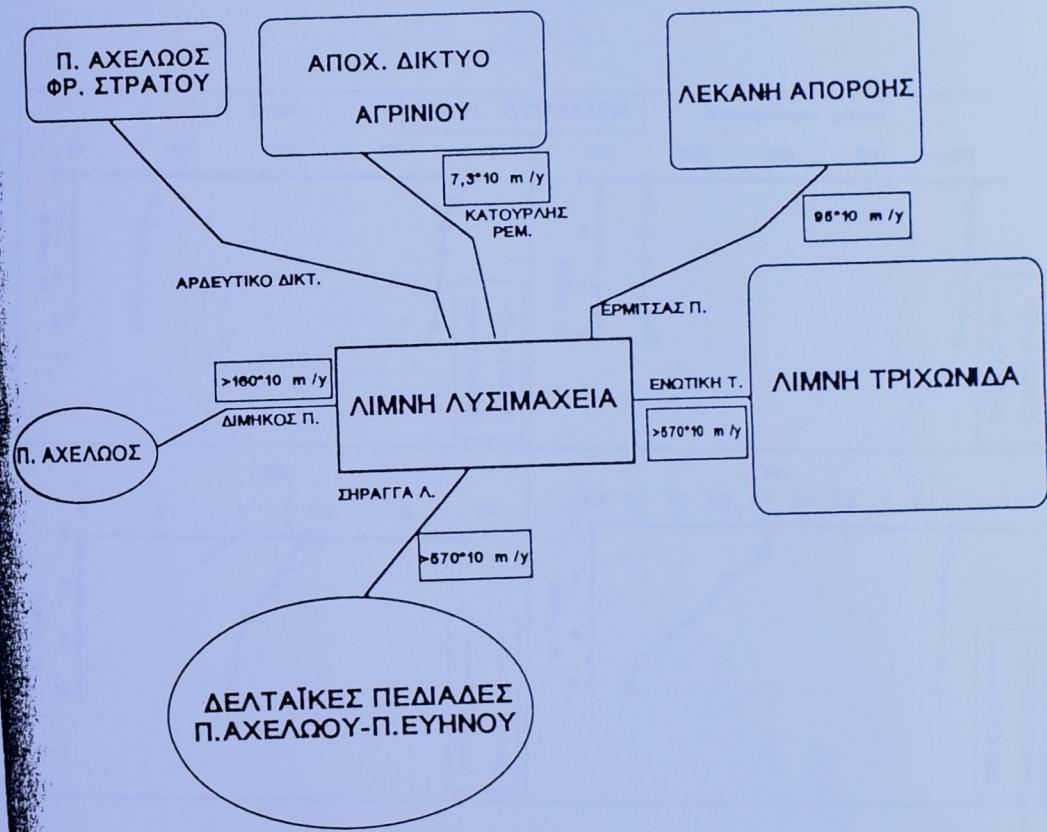
B. ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΕΜΥ Αγρινίου κατακρ.	930 mm/yr	Ολική σκληρ.	12.30°F
Όγκος κατακρ. λεκ.	292 × 10 ⁶ m ³ /yr	Νιτρικά**	0.17 - 4.7 mg/l
Συνολική απορροή (0.35)	102.2 × 10 ⁶ m ³ /yr	Νιτρώδη	0.008 - 0.125 mg/l
Όγκος κατακρ. λίμνης	12 × 10 ⁶ m ³ /yr	Θεϊκά	8 - 17 mg/l
Όγκος εξατμ. (1470 mm/y)	19.1 × 10 ⁶ m ³ /yr	Φωσφορικά	0.01 - 0.50 mg/l
Καθαρή απώλεια	- 7.1 × 10 ⁶ m ³ /yr	Αμμωνιακά**	0.01 - 2.3 mg/l
Καθαρές εισροές	95.1 × 10 ⁶ m ³ /yr	SiO ₂	1.5 - 2.5 mg/l
Χρόνος ανανέωσης	6 μήνες	Zn ²⁺	0.08 mg/l
Εισροές λυμάτων Αγρινίου	7.3 × 10 ⁶ m ³ /yr	Cu ²⁺	< 0.01 mg/l
Εισροές από Αχελώο -		Fe ²⁺	< 0.02 mg/l
Τριχωνίδα	> 600 × 10 ⁶ m ³ /yr	Mn ²⁺	< 0.01 mg/l
Εκροές Δίμηκου	160 × 10 ⁶ m ³ /yr		
Εκροές Σήραγγας	570 × 10 ⁶ m ³ /yr		
Εκροές για αρδεύσεις	20 × 10 ⁶ m ³ /yr		

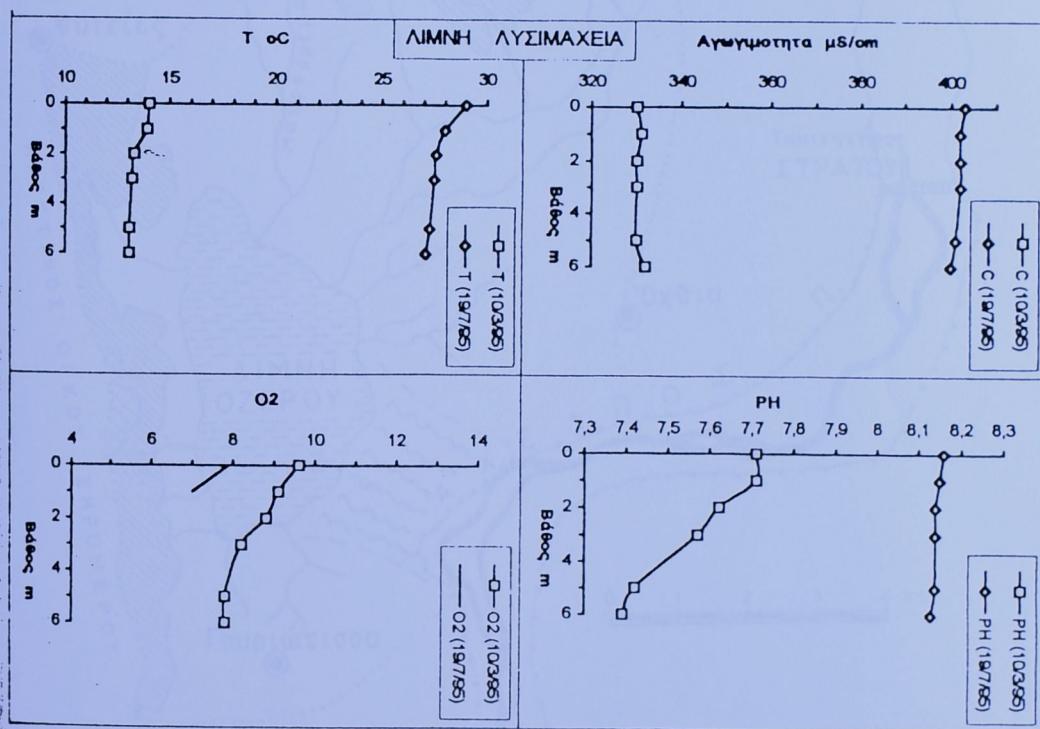
* (Μέσες επήσιες τιμές)

** Κατά θέσεις και περιόδους

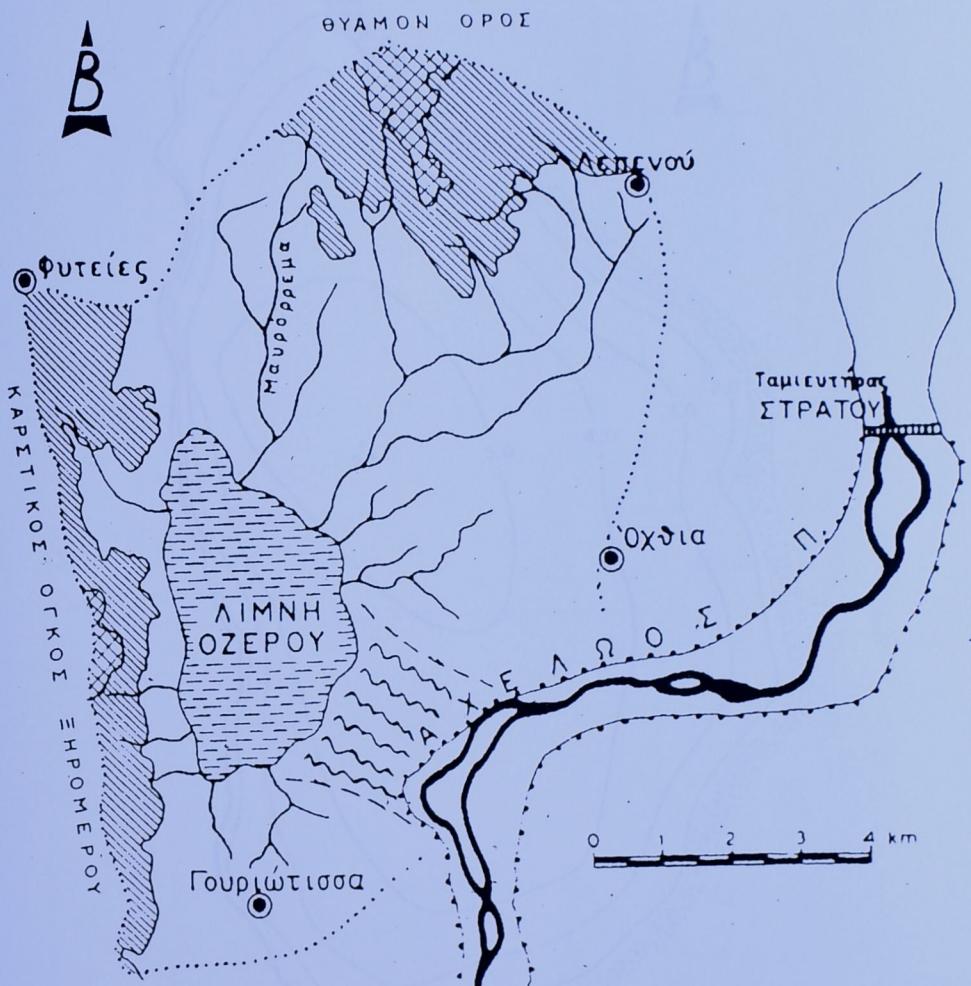
Μορφολογικά, υδρολογικά, λιμνολογικά και ποιοτικά στοιχεία του νερού της λίμνης Λυσιμαχίας [Ε.Ε. ΑΠΘ. Ερ. Πρ. 8477, ΥΠΕΧΩΔΕ (Δ7) 1995]

Σχηματικό διάγραμμα των ποσοτήτων νερού που εισερχονται και εξερχονται στη λίμνη Λυσιμαχία.

Κάθετες διατομές λιμνολογικών παραμέτρων (T, Con, O₂, pH) που έγιναν στις 10-3-95 & 19-7-95.

: Όρια λεκάνης απορροής Οζερού

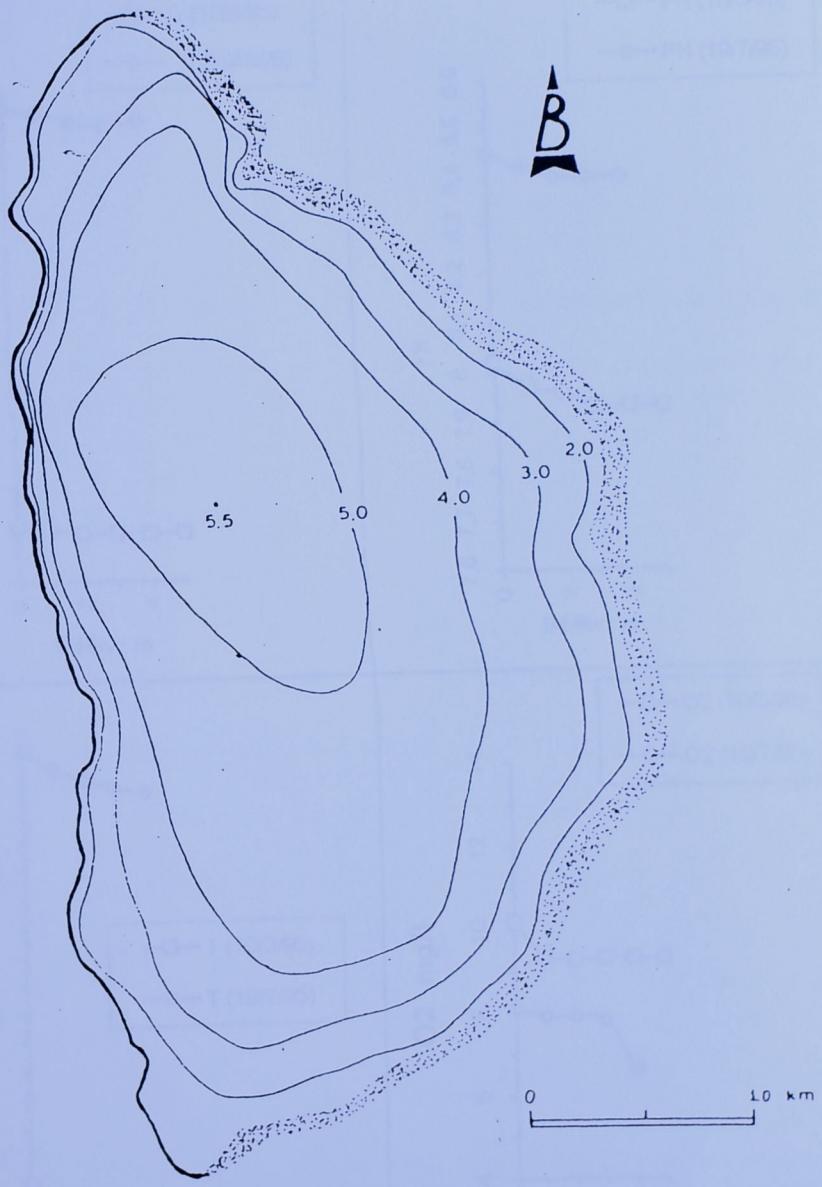
: Υψόμετρα 200-400m

: Υψόμετρα >400m

: Παλιό πλημμυρικό δέλτα του π. Αχελώου

: Σημερινά αναχώματα εγκυβωτισμού του π. Αχελώου

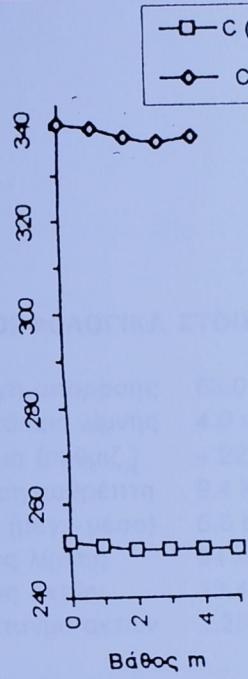
Η λεκάνη απορροής, το υδρογραφικό δίκτυο και μορφολογικά στοιχεία της λίμνης Οζερός.

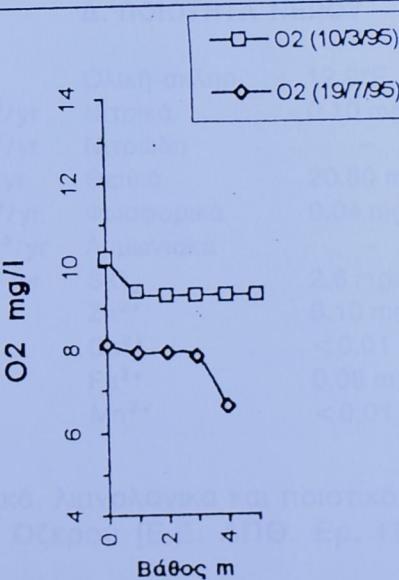
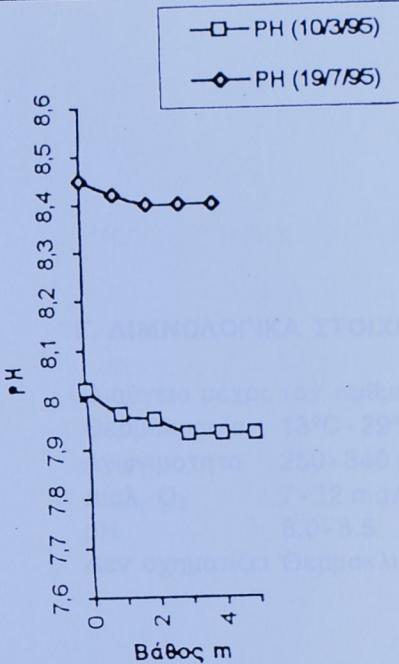
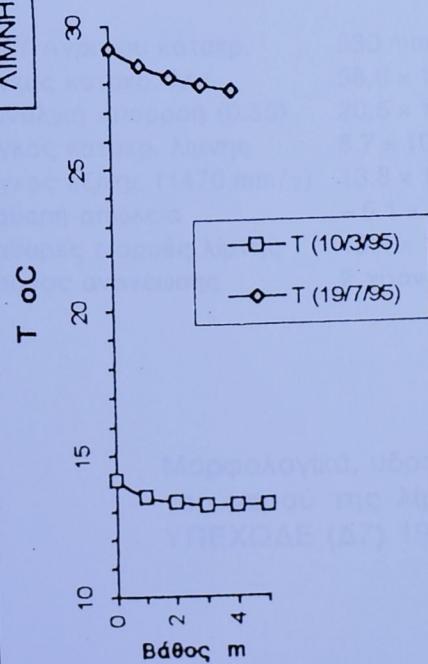
 : Ζώνη καλαμιώνων

Βυθομετρικός χάρτης της λίμνης Οζερός όπως χαρτογραφήθηκε για πρώτη φορά από το ερευνητικό σκάφος «ΑΙΟΛΟΣ». Το ανατολικό όριο της λίμνης δεν μπορεί να καθοριστεί λόγω της πυκνής και πλατιάς ζώνης καλαμιώνων που φύονται από βάθη 1.5 m έως και επίσημα στην παράκτια ζώνη.

Αγωγιμότητα μS/cm

ΛΙΜΝΗ ΟΖΕΡΟΣ

Κάθετες διατομές λιμνολογικών παραμέτρων (T, Cont., O₂, pH) που έγιναν στις 10/3/95 και 19/7/95.

Γ. ΛΙΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

A. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Λεκάνη απορροής	63.0 Km ²
Διαστάσεις λίμνης	4.0 × 2.5 Km
Στάθμη (ρυθμιζ.)	+ 22 m
Έκταση καθρέπτη	9.4 Km ²
Βάθη (μεγ.-μέσο)	5.5 m - 4.5 m
Όγκος λίμνης	34 × 10 ⁶ m ³
Μήκος ακτών	13.4 Km
Ανάπτυγμα ακτών	1.25

Γ. ΛΙΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Διαύγεια μέχρι τον πυθμένα	
Θερμοκρασία	13°C - 29°C
Αγωγιμότητα	250 - 340 μS/cm
Διαλ. O ₂	7 - 12 mg/l
pH	8.0 - 8.5
Δεν σχηματίζει Θερμοκλινές	

B. ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΕΜΥ Αγρινίου κατακρ.	930 mm/yr
Όγκος κατακρ. λεκ.	58.6 × 10 ⁶ m ³ /yr
Συνολική απορροή (0.35)	20.5 × 10 ⁶ m ³ /yr
Όγκος κατακρ. λίμνης	8.7 × 10 ⁶ m ³ /yr
Όγκος εξατμ. (1470 mm/y)	13.8 × 10 ⁶ m ³ /yr
Καθαρή απώλεια	- 5.1 × 10 ⁶ m ³ /yr
Καθαρές εισροές λίμνης	15.4 × 10 ⁶ m ³ /yr
Χρόνος ανανέωσης	2 χρόνια

D. ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΝΕΡΟΥ

Ολική σκληρ.	12.9°F
Νιτρικά	0.10 mg/l
Νιτρώδη	-
Θειϊκά	20.80 mg/l
Φωσφορικά	0.04 mg/l
Αμμωνιακά	-
SiO ₂	2,6 mg/l
Zn ²⁺	0.10 mg/l
Cu ²⁺	<0.01 mg/l
Fe ²⁺	0.08 mg/l
Mn ²⁺	<0,01 mg/l

Μορφολογικά, υδρολογικά, λιμνολογικά και ποιοτικά στοιχεία του νερού της λίμνης Οζερού [Ε.Ε. ΑΠΘ. Ερ. Πρ. 8477, ΥΠΕΧΩΔΕ (Δ7) 1995]

Α. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Λεκάνη απορροής	87 Km ²
Διαστάσεις λίμνης	3.7 × 13 Km
Στάθμη (ρυθμιζ.)	+ 25 m
Έκταση καθρέπτη	14.5 Km ²
Βάθη (μεγ. - μέσο)	53 m 19.2 m
Βάθος κρυπτοβυθίσματος	- 28 m
Όγκος λίμνης	278 × 10 ⁶ m ³
Μήκος ακτών	34.2 Km
Ανάπτυγμα ακτών	2.5

Γ. ΛΙΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Διαύγεια	4 - 5 m
Θερμοκρασία	11°C - 28°C
Αγωγιμότητα	881 - 991 μS/cm
Διαλ. O ₂	0 - 12 mg/l
pH	7 - 8.5
Επιλίμνιο	0 - 10 m
Υπολίμνιο	20 - 53 m

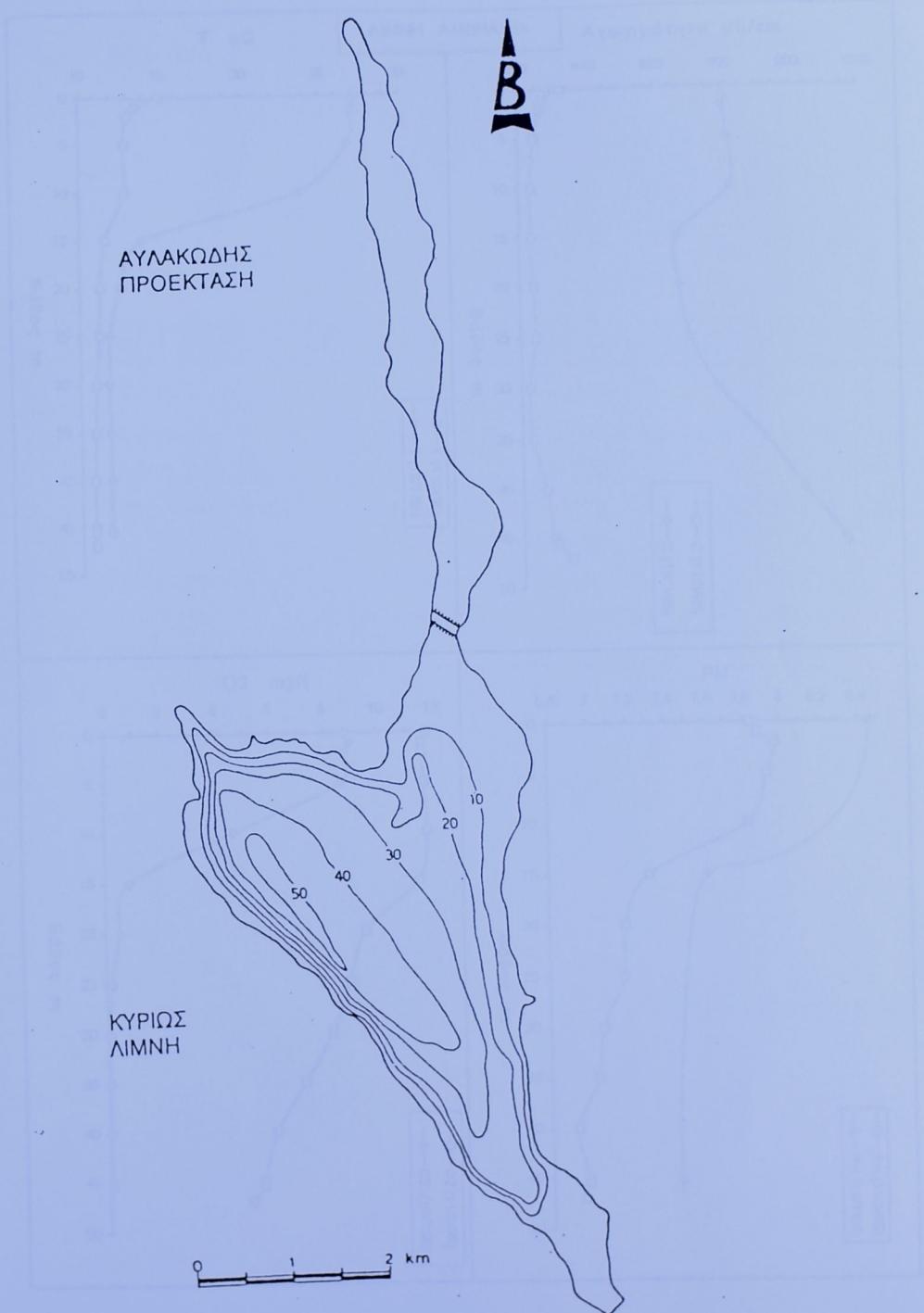
Β. ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΕΜΥ Αγρινίου κατακρ.	930 mm/yr
Όγκος κατακρ. λιμ.	80.9 × 10 ⁶ m ³ /yr
Συνολική απορροή (0.40)	32.3 × 10 ⁶ m ³ /yr
Όγκος κατακρημνισμ.	
καθρέπτη	13.5 × 10 ⁶ m ³ /yr
Όγκος εξατμ. (1470 mm/y)	21.3 × 10 ⁶ m ³ /yr
Καθαρή απώλεια	7.8 × 10 ⁶ m ³ /yr
Καθαρές εισροές λίμνης	24.5 × 10 ⁶ m ³ /yr
Ανανέωση	6 χρόνια

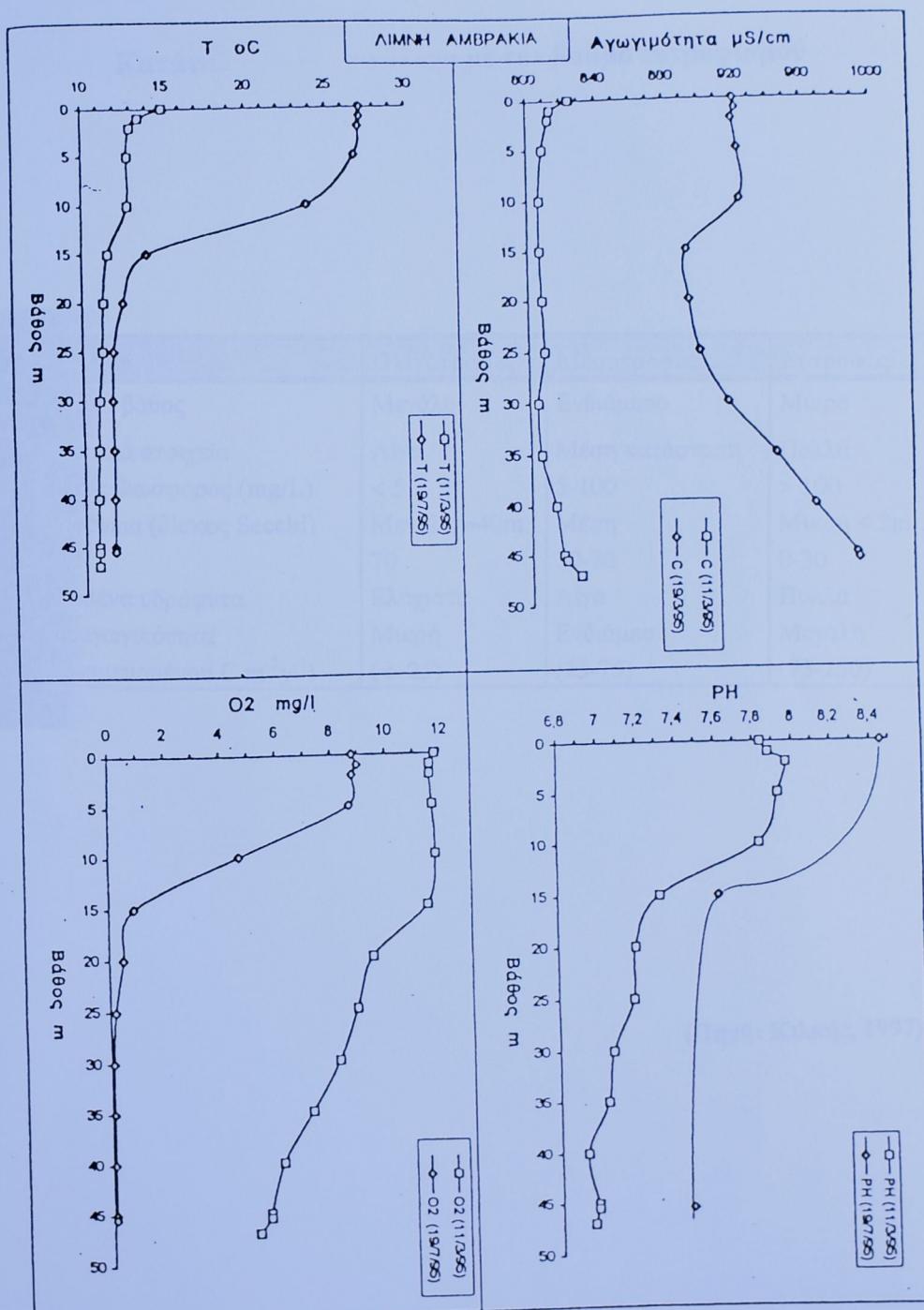
Δ. ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΝΕΡΟΥ

Ολική σκληρ.	34.4 - 45.3°F
Νιτρικά	0.87 - 4.1 mg/l
Νιτρώδη	0 - 0.3 mg/l
Θειϊκά	300 - 346.2 mg/l
Φωσφορικά	0.05 - 0.24 mg/l
Αμμωνιακά	0 - 0.38 mg/l
Zn	0.13 - 0.18 mg/l
Cu	< 0.01 mg/l
Fe	< 0.02 mg/l
Mn	0.01 mg/l
SiO ₂	1.8 - 6.1 mg/l
ΦΕΚ 438/86	ΜΗ ΠΟΣΙΜΟ

. Μορφολογικά, υδρολογικά, λιμνολογικά και ποιοτικά στοιχεία του νερού της λίμνης Αμβρακίας [Ε.Ε. ΑΠΘ. Ερ. Πρ. 8477, ΥΠΕΧΩΔΕ (Δ7) 1995]

Βυθομετρική αποτύπωση της λίμνης Αμβρακίας, όπως έγινε με το ερευνητικό σκάφος Αίολος.

Κάθετες διατομές λιμνολογικών παραμέτρων (T, Σo, O₂, pH) που έγιναν στις 11-3-95 & 19-7-95.

4-B

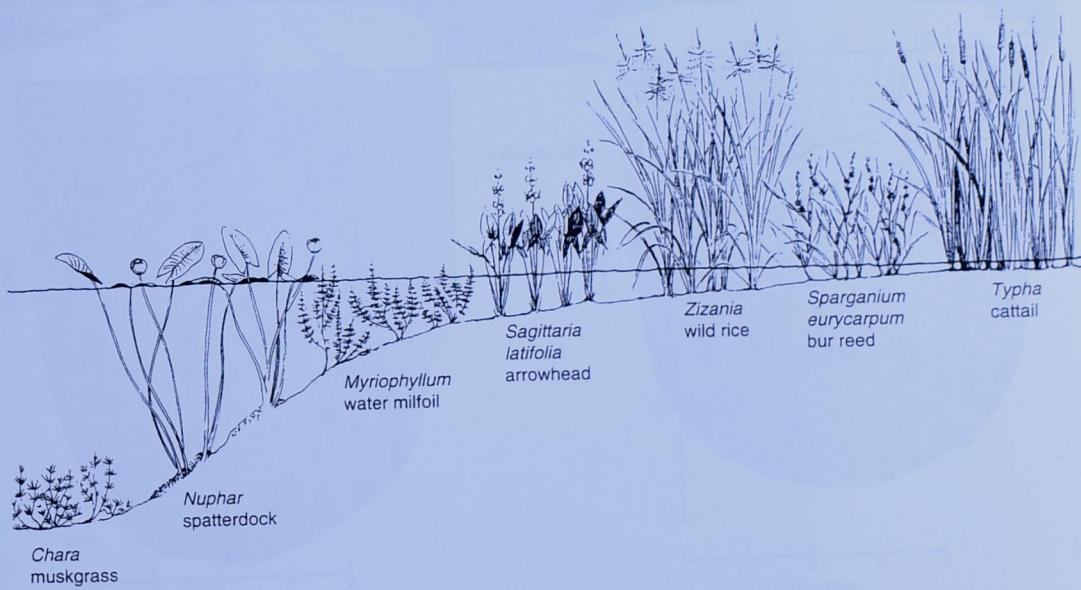
Κατάταξη των ανάλογων με τον βαθμό ευτροφισμού

μράμετρος	Ολιγότροφες	Μεσότροφες	Εύτροφες
Σχετικό βάθος	Μεγάλο	Ενδιάμεσο	Μικρό
Φρεπτικά στοιχεία	Λίγα	Μέση κατάσταση	Πολλά
Ολικός Φωσφόρος (mg/L)	< 5	5-100	> 100
Διαφάνεια (δίσκος Secchi)	Μεγάλη ≈40m	Μέση	Μικρή < 2m
O ₂ %	70	30-70	0-30
Ριζωμένα υδρόφυτα	Ελάχιστα	Λίγα	Πολλά
Παραγωγικότητα (g δεσμευομένου C m ⁻² y ⁻¹)	Μικρή (< 25)	Ενδιάμεση (25-75)	Μεγάλη (75-250)

(Πηγή: Κιλκής, 1997)

4-Γ

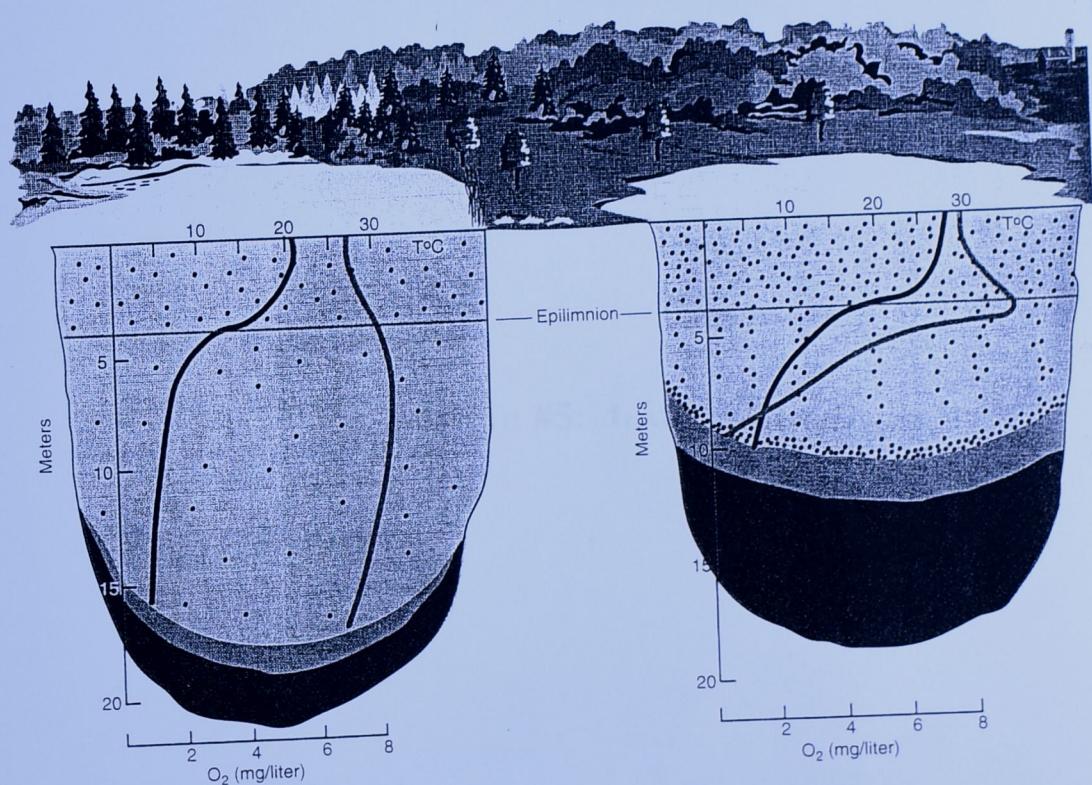
Διάταξη των φυτών σε λίμνη βι θισμένων, επιπλεόντων και εξεχόντων
σε παραλία λίμνης

(Πηγή: Smith, p. 294, 1996)

4-Δ

Σύγκριση ανοιχτορροφικής και ευτροφικής λίμνης

(Πηγή: Smith, p. 300, 1996)

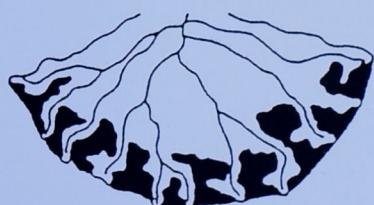
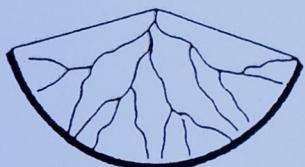
1. απομονώσεις
2. επίλεκτης προσαρμογής
3. ισορροπής
4. αξιοποίησης

Η πάρτη #5: Αξια

Τυποι Δέλτα
(Γαρίφωνς, 1992)

1. ακτινωτός
2. πέλματος πτυχών
3. λοβοειδής
4. τοξοειδής

Παράρτημα της Βιβλιογραφίας του Δέλτα της
Βιοτικής Επιμελείας της Ελληνικής Δημοκρατίας

Επίκληση στην θεότητα της Αρχέτυπης
γλωσσικής παράδοσης (Σύμφωνα με την Επίκληση 1996)

**Παράρτημα : Βλαστηση του Αχέροντα και
βιοποιητικά των έλινων Καλοδίκι**

6-Α

άστηση την Αγία ροντα

(Δημόπουλος Λαζαρίδης, Αθηναϊκός, Γεωργιάδης, 1996)

- Paxiflora* – A1(7761).
- Nerium oleander* – A2(7523).
- Araliaceae*
- Hedera helix* – A1(7401), A6(obs.).
- Aristolochiaceae*
- Aristolochia rotunda* – A1(7385), A8(7511).
- Asclepiadaceae*
- Cynanchum acutum* – A4(7473).
- Periploca graeca* – A7(74513).
- Vincetoxicum hirundinaria* subsp. *hirtundinaria* – A1(7650), A7(7544).
- Betulaceae*
- Ailanthus glutinosa* – A6(7450).
- Boraginaceae*
- Alkanet orientalis* – A2(7372).
- A. tinctoria* subsp. *tinctoria* – A4(7514), A3(7700).
- Ceratophyllum demersum* subsp. *demersum* – A4(7477), A9(7759).
- C. submersum* – A4(7601), A9(7760).
- Chenopodiaceae*
- Arthrocnemum macrostachyrum* – A7(7452).
- Atriplex prostrata* – A4(7375).
- A. portulacoides* – A4(7448).
- Salsola europaea* – A4(7625).
- Salsola kali* subsp. *kali* – A3(7386), A8(7744).
- Sarcocornia fruticosa* – A5(7693).
- Cistaceae*
- Cistus creticus* subsp. *creticus* – A1(7509), A7(obs.).
- C. monspeliensis* – A10(7626).
- C. salviifolius* – A10(7781).
- Fumana arabica* – A7(7404).
- Helianthemum nummularium* subsp. *nummularium* – A1(7399), A7(7535).
- Compositae*
- Anthemis arvensis* subsp. *arvensis* – A1(7453), A2(7570).
- A. arvensis* subsp. *increassata* – A2(7669), A7(7536).
- A. tinctoria* – A1(7948), A4(7955).
- Aster tripolium* subsp. *pannonicus* – A4(7517).
- Bellis annua* – A4(7518), A6(7790).
- Carduus pycnocephalus* – A5(7479), A4(7624).
- Capparis spinosa* – A7(7757).
- Caprifoliaceae*
- Lonicera etrusca* – A7(7386).
- Sambucus ebulus* – A5(7692).
- Cannabaceae*
- Humulus lupulus* – A6(7476).
- Capparaceae*
- Arenaria serpyllifolia* – A1(7451), A8(7703).
- Cerastium glomeratum* – A4(7508).
- Petrohragia velutina* – A1(7516).
- Polygonata* subsp. *epirotica* – A7(7534).
- Urospermum picroides* – A7(7541).
- Xanthium spinosum* – A6(7794).
- X. strumarium* – A3(7589), A6(7394).
- Convolvulaceae*
- Catalpa sepiaria* – A7(7406), A6(7395).
- Convolvulus althaeoides* – A2(7572).
- C. arvensis* – A1(7636), A12(7806), C. *elegansissimus* – A2(7672).
- Cynara cardunculus* – A6(7628).
- Dittrichia viscosa* – A2(7673).
- Echinops sphaerocephalus* subsp. *sphaerocephalus* – A2(7390).
- Evaria pygmaea* – A7(7537).
- Galactites tomentosa* – A2(7488).
- Hedypnois cretica* – A6(7396).
- Hyoscyamus scabris* – A1(7322), A7(7538).
- Hypochaeris acyphophorus* – A7(7828).
- H. cretensis* – A7(7405).
- Inula crithmoides* – A6(7646).
- I. saligna* – A4(7654).
- Lactuca sativa* – A3(7545).
- L. serriola* – A4(7957).
- Leontodon crispus* subsp. *crispus* – A1(7389), A2(7677).
- Nothobasis syriaca* – A6(7801).
- Onopordum illyricum* – A2(7377), A6(7802).
- Otanthus maritimus* – A3(7592), A9(7778).
- Pallenis spinosa* – A2(7571), A7(7827).
- Piemontium acarna* – A12(7805).
- Pieris echiaoides* – A4(7793), A11(7835).
- P. diffusa* – A1(7924), A7(7539).
- Phagnalon graecum* – A1(7958).
- Pulicaria dysenterica* – A4(7603).
- P. odora* – A4(7752), A6(7800).
- Reichardia pictoides* – A1(7641), A7(7825).
- Rhagadiolus stellatus* – A3(7378), A7(7540), A12(7804).
- Scopolia hispanica* – A1(7764), A11(7834).
- Carlinea corymbosa* subsp. *graeca* – A7(7403).
- C. frigida* – A2(7663).
- Carthamus dentatus* – A11(7387).
- C. lanatus* – A12(7803).
- Centaurea calcitrapa* – A4(7478).
- C. solstitialis* – A5(7814).
- Chamomilla recutita* – A4(7613).
- Cichorium intybus* – A7(7929), A10(7583).
- Ericaceae*
- Arbutus unedo* – A7(7826).
- Euphorbiaceae*
- Euphorbia dendroides* – A1(7768).
- E. exigua* – A11(7921), A4(7618).
- E. helioscopia* – A3(7559), A8(7742).
- E. peplis* – A3(7598), A9(7892).
- E. olnerae* – A6(7391).
- E. terracina* – A3(7704), A4(7872).
- Tussilago farfara* – A6(7798).

- 54**
- V. sativa* subsp. *nigra* – A2(7494).
Fagaceae
Anthyllis hermanniae – A2(7383),
 A1(7545).
Astragalus hamosus – A1(7773),
 A2(7456).
Bituminaria bituminosa – A2(7577),
 A4(obs.).
Calicotome villosa – A2(7398), A7(obs.),
Cercis siliquastrum – A2(7482).
Coronilla scorpioides – A4(7698),
 A1(7841).
Dorycnium herbaceum – A2(7399),
 A4(7876).
D. hirsutum – A2(7490), A7(7407).
D. rectum – A6(7630).
Galega officinalis – A6(7521).
Hippocratea emerus subsp. *emeroides* –
 A2(7854), A7(7546).
Hymenocarpus circinnatus – A4(7609),
 A8(7780).
Lathyrus odoratus – A2(7671),
 A12(7813).
Lotus corniculatus – A2(7690),
 A10(7582).
Meditago littoralis – A3(7933).
M. lupulina – A1(7547), A1(7643).
M. marina – A3(7705), A8(7635).
M. orbicularis – A3(7588), A4(7614).
M. polymorpha – A3(7384), A9(7645).
M. truncatula – A4(7925).
Ononis recitata – A1(7338).
O. spinosa – A2(obs.), A6(7491).
O. viscosa (s.l.) – A4(7433).
Scorpiurus muricatus – A4(7659),
 A8(7710).
Spartium junceum – A2(obs.),
 A7(7408).
Trifolium angustifolium – A7(7548),
 A4(7753).
T. aureum – A4(7607).
T. campestre – A2(7492), A11(7831).
T. lappaceum – A2(7676), A9(7725).
T. physodes – A2(6779).
T. resupinatum – A1(7927), A2(7457).
T. secaum – A3(7594), A2(7483).
T. stellatum – A1(7928), A12(7810).
Trigonella balansae – A2(7891).
Vicia parviflora – A4(7642).

- T. scordium** subsp. *scordioides* – ECON-
 OMDOU 1981
Lauraceae
Quercus coccifera – A1(755 6), A7(obs.).
 A12(obs.).
Q. ithaburensis subsp. *macrolepis* –
 A2(7731).
Genitriaceae
Blackstonia acuminata – A4(7620),
 A9(7723).
Centaurium erythraea subsp. *erythraea*
 – A4(7458), A8(7557).
C. pulchellum – A9(7936).
C. spicatum – A1(7945).
C. teniflorum – A4(7930).
Geraniaceae
Erodium cicutarium – A4(7495),
 A12(7809).
E. malacoides – A2(7920).
Geranium columbinum – A4(7941).
Guttiferae
Hypericum spruneri – A2(7686),
 A4(7619).
Haloragaceae
Myriophyllum spicatum – A4(7655).
Labiatae
Coridothymus capitatus – A2(7409),
 A12(7459).
Marrubium vulgare – A4(7877).
Mentha longifolia – A4(7748),
 A11(7840).
M. pulegium – A4(7884), A8(7713).
Plantaginaceae
Phlomis fruticosa – A1(obs.), A2(7484),
 A7(obs.).
P. major – A2(7682), A7(7550).
P. nivalis vulgaris – A4(7883), A9(7724),
 A10(7810).
Onobrychis recitata – A1(7338).
O. spinosa – A2(obs.), A6(7491).
O. viscosa (s.l.) – A4(7433).
Scorpiurus muricatus – A4(7659),
 A8(7710).
Spartium junceum – A2(obs.),
 A7(7408).
Trifolium angustifolium – A7(7548),
 A4(7753).
T. aureum – A4(7607).
T. campestre – A2(7492), A11(7831).
T. lappaceum – A2(7676), A9(7725).
T. physodes – A2(6779).
T. resupinatum – A1(7927), A2(7457).
T. secaum – A3(7594), A2(7483).
T. stellatum – A1(7928), A12(7810).
Trigonella balansae – A2(7891).
Vicia parviflora – A4(7642).

- Polygonum maritimum* – A3(7916).
P. sativifolia – A6(7917), A4(7942),
Rumex conglomeratus – A4(7497),
 A11(7839).
R. pulcher (s.l.) – A6(7525).
Portulaceae
Portulaca oleracea subsp. *oleracea* –
 A4(7461).
Primulaceae
Anemallis arvensis – A2(7419),
 A6(7629).
Samolus valerandi – A4(7699).
Ranunculaceae
Clematis flammula – A6(7416),
 A7(7441).
Abutilon theophrasti – A9(7729).
Althaea officinalis – A2(7485),
 A6(7522).
Lavatera punctata – A2(7561).
Malva sylvestris – A2(7411), A4(7611).
Moraceae
Ficus carica – A2(7666), A7(obs.).
Myrtaceae
Myrtus communis – A2(7574), A7(obs.).
Oleaceae
Ligustrum vulgare – A7(7821).
Olea europaea subsp. *oleaster* – A1(obs.),
 A2(obs.), A11(obs.).
Phillyrea latifolia – A7(obs.), A11(obs.).
Onagraceae
Epilobium angustifolium – A4(7657),
 A6(7799).
E. hirsutum – A6(7524), A11(7830).
Plantaginaceae
Plantago afra – A4(7496).
P. arenaria – A4(7833).
P. bellardii – A3(7912).
P. coronopus subsp. *coronopus* –
 A4(7608).
P. crassifolia – A8(7712), A3(7706).
P. lagopus – A3(7585), A4(7874).
P. lanceolata – A4(7880), A7(7743).
P. major subsp. *major* – A7(7552),
 A6(7795).
P. rotundifolia – A8(7744).
S. virgata – A4(7875).
Satureja juliana – A1(7558), A7(7549).
S. nepeta – A8(7776).
Stachys germanica subsp. *heldreichii* –
 A1(7559), A2(7865).
S. mollissima – A1(7949).
S. paucistris – A6(7548).
S. spinulosa – A1(7710).
Teucrium chamaedrys – A2(7675),
 A7(7823).
T. capitatum – A1(7767), A2(7662).
T. flavum – A7(7551).
Polygonaceae
 A1(7637), A2(7901).

- Sarcopoterium spinosum* – A2(7868),
A12(7808). *Bupleurum glaucum* – A1(7896),
A10(7902).
- Rubia* maritimum – A1(7947),
A3(714).
- Cracianella angustifolia* – A7(7445),
A10(7555).
- Gallium aparine* – A6(7792).
- G. palustre* – A4(7749).
- G. verum* – A1(7560), A7(7820).
- Rubia peregrina* – A7(7463), A8(7715).
- Sherardia arvensis* – A2(7689),
A11(7838).
- Rutaceae*
- Dicotamus albus* – A2(7440).
- Salicaceae*
- Populus alba* – A6(7466).
- P. nigra* – A6(7529).
- Salix alba* – A6(7528), A11(7850).
- S. amplericaulis* – A6(7468), A11(7853).
- S. elaeagnos* – A6(7943).
- S. fragilis* – A6(7467), A7(7847).
- Santalaceae*
- Ostrya alba* – A2(7439).
- Serphulariacae*
- Misopates orontium* – A4(7449).
- Serphularia canina* – A2(7667),
A7(7851).
- Verbascum blattaria* – A4(7658).
- V. sinuatum* – A3(7446), A7(7844).
- Veronica anagallis-aquatica* – A6(7412),
A11(7854).
- V. arvensis* – A1(7926), A10(7934).
- V. beccabunga* – A4(7615), A7(7885).
- Kickxia commutata* subsp. *graeca* –
A7(7819).
- Solanaceae*
- Datura stramonium* – A4(7612).
- Physalis philadelphica* – A9(7500).
- Solanum dulcamara* – A7(7561).
- S. nigrum* – A8(7711), A11(7837).
- Tamaricaceae*
- Tamarix parviflora* – A4(7879),
A9(7728).
- Ulmaceae*
- Celtis australis* – A2(7664).
- Ulmus minor* – A6(7531), A11(obs.).
- Umbelliferae*
- Apium nodiflorum* – A4(7469),
A11(7846).
- Bupleurum glaucum* – A2(7868),
A12(7807).
- Pancratium maritimum* – A3(7415).
- Araceae*
- Arum italicum* – A1(7640), A8(7503).
- A. maculatum* – A2(7681), A5(7815).
- Cyperaceae*
- Carex flacca* subsp. *serulata* –
A4(7735).
- Eryngium amethystinum* – A1(7765).
- E. campestre* – A1(7438).
- E. maritimum* – A3(7596).
- Foeniculum vulgare* – A6(7501).
- Oenanthe aquatica* – A7(7447),
A8(7890).
- Scirpus cernuus* – A4(7696), A8(7716).
- S. holoschoenus* – A3(7701).
- S. lacustris* subsp. *tabernaemontani* –
A4(7959).
- S. littoralis* – A4(7882), A8(7708).
- S. maritimus* – A4(7873), A8(7744).
- Sanicula europaea* – A4(7606),
A7(7413).
- Scaligeria napiformis* – A7(7563).
- Smyrnium rotundifolium* – A2(7573),
A7(7848).
- Tordylium apulum* – A4(7881),
A6(7791).
- Torilis arvensis* subsp. *arvensis* –
A4(7670), A6(7530), A11(7845).
- T. nodosa* – A7(7818).
- Urticaceae*
- Parietaria officinalis* – A2(7684),
A7(7833).
- Urtica dioica* – A2(7860), A4(7750).
- Urtica pilulifera* – A4(7470).
- Valerianaceae*
- Centranthus ruber* – A2(7674),
A7(7836).
- Verbenaceae*
- Lippia nodiflora* – A4(7660).
- Verbena officinalis* – A6(7502),
A8(7632).
- Vitis agnus – castus* – A2(7668),
A7(7817).
- Vitaceae*
- Vitis vinifera* subsp. *sylvestris* –
A6(7465).
- Zygophyllaceae*
- Tribulus terrestris* – A5(7437).
- Monocotyledones*
- Alismataceae*
- Alisma plantago-aquatica* – A7(7564).
- Desmazeria rigida* – A2(7578),
A12(7807).
- Echinaria capitata* – A1(7433).
- Elymus farctus* – A3(7783), A8(7746).
- E. pycanthus* – A3(7702), A7(7565),
A8(7906).
- E. paucisetosus* –
A4(7355).
- Festuca arundinacea* – A4(7357).
- Holcus lanatus* – A7(7568), A4(7907).
- Hordeum bulbosum* – A1(7639).
- H. hyssırı* – A2(7434).
- H. marinum* subsp. *leporinum* –
A3(7785).
- H. murinum* – A10(7431).
- Hyparrhenia hirta* – A2(7575),
A1(obs.).
- Lagurus ovatus* – A3(7737), A8(7779).
- Lolium rigidum* – A4(7954), A6(7931).
- Melica ciliata* – A2(7430), A10(obs.).
- Parapholis filiformis* – A10(7733),
A3(7360), A3(7361).
- P. incurva* – A8(7719).
- Phalaris minor* – A5(7739).
- Phragmites australis* – A4(7623),
A7(603), A11(obs.).
- Piptatherium miliaceum* subsp. *miliaceum* – A7(7889), A1(7747).
- Poa trivialis* subsp. *syriaca* –
A4(7617).
- Polygonum monspeliacum* – A4(7421),
A8(7908).
- P. viridis* – A7(7567).
- Saccharum ravennae* – A(7732).
- Sorghum halense* – A8(7717),
A2(7736).
- Sporobolus pungens* – A8(7754).
- Stipa bromoides* – A3(7784), A10(7935).
- B. rigidus* – A3(7914).
- B. sterilis* – A3(7707), A10(7939),
A9(7888).
- Iridaceae*
- Gladiolus illyricus* – A1(7789).
- Romulea linearistylis* subsp. *graeca* –
A4(7638).
- Juncaceae*
- Juncus acutus* – A4(7697), A8(7721),
A11(7857).
- Dasypteron villosum* – A4(7616).

**Βιοτόποι θόρυβου στην Καλοδίκη
(Δημόπολη της Αγριάς Θέλης, Επωργιάδης, 1996)**

Birds: *Acrocephalus arundinaceus, A. schoenobaenus, A. scirpaceus, Aegithalos cinnatus, Anas acuta, A. crecca, A. penelope, A. querquedula, Apus apus, A. melba, A. callidris, Alcedo atthis, Ardea cinerea, A. purpurea, Ardeola ralloides, Aythya nyroca, Aquila chrysaetos, A. pomarina, Athene noctua, Buteo buteo, B. rufinus, Caudalis carduelis, Cettia cetti, Ciconia ciconia, C. nigra, Circaetus gallicus, Circus aeruginosus, Columba palumbus, Corvus corone cornix, Cygnus bewickii/cygnus, Cuculus canorus, Delichon urbica, Egretta alba, E. garzetta, Emberiza melanocephala, E. schoeniclus, Falco tinnunculus, Fulica atra, Fringilla coelebs, Gallinago gallinago, G. media, Gallinula chloropus, Garrulus glandarius, Hirundo daurica, H. rustica, Ixobrychus minutus, Lanius senator, Larus cacchinnans, L. ridibundus, luscinia megarhynchos, Milvus migrans, Motacilla alba, M. flava feldegg, M. flava flava, Nycticorax nycticorax, Oenanthe hispanica, O. oenanthe, Ortus scops, Parus caeruleus, P. major, Passer domesticus, Pica pica, Rallus aquaticus, remiz pendulinus, Riparia riparia, Sitta neamayer, Sterna hirundo, Streptopelia decaocto, S. turtur, Sturnus vulgaris, Sylvia communis, S. melanocephala, Tachybaptus ruficollis, Tringa totanus, Turdus merula.*

Mammals: *Erinaceus concolor, Talpa stankovici, Neomys anomalus, Crocidura suaveolens, Microtus thomasi, Apodemus mystacinus, Apodemus flavicollis, Rattus rattus, Mus musculus domesticus, Myocastor coypus, Vulpes vulpes hellenica, Mustelis nivalis vulgaris, Martes foina, Meles meles, Lutra lutra, Felis sylvestris.*

Amphibians: *Bufo bufo spinosus, B. v. viridis, Hyla arborea, Rana epeirotica, R. ridibunda.*

Reptiles: *Emys orbicularis hellenica, Mauremys caspica rivulata, Testudo hemmanni boettgeri, T. marginata, Ophisaurus apodus thraciensis, Algyroides nygrpunktatus, Lacerta t. trilineata, Elaphe q. guatrolea, Malpolon mospessulanus insignis, Natrix natrix persa, N. t. tessellata, Vipera ammodytes meridionalis.*

Fishes: *Cyprinus carpio, Anguilla anguilla.*

Syntaxonomic overview of the plant communities of the Kalodiki wetland.

Phragmitetea Tüxen et Preising 1942

Phragmitetalia Koch 1926

· Frame community of *Phalaris arundinacea*-[*Phragmitetalia*] (10PA)

Phragmition australis Koch 1926

· *Scirpetum lacustris* Chouard 1924 *typicum* (8SL)

· *Alismo-Scirpetum maritimi* (Tüxen 1937) Schaminée, Van 't Veer et Weeda nom. nov. *inops* (3SM)

· *Typho-Phragmitetum* (Koch 1926) Schaminée, Van 't Veer et Weeda nom. nov. *typhetosum angustifoliae* (12T)

· *Typho-Phragmitetum typicum* (13P1)

· *Eleocharitetum palustris* Schennikow 1919 (4E)

Caricion gracilis Neuhäusl 1957

· *Caricetum gracilis* Almquist 1929 (1C)

Potametea Klika in Klika et Novak 1941

· Frame community of *Myriophyllum spicatum*-[*Potametea*] (16M)

Nupharo-Potametalia Schaminee, Lanjouw et Schipper 1990

· Frame community of *Ceratophyllum demersum*-[*Nupharo-Potametalia*] (18CD)

Nymphaeion Oberd. 1957

· *Potametum lucentis* Hueck 1931(11PL)

· *Myriophyllo-Nuphareum* Koch ex Hueck 1931(15N)

Parvopotamion (Vollmar 1947) Den Hartog et Segal 1964

· Frame community of *Potamogeton trichoides*-[*Parvopotamion*] (17PT)

Ranunculion peltati Schaminee, Lanjouw et Schipper 1990

· *Ranunculetum aquatilis* Sauer 1947 (2R)

· Transition between *Typho-Phragmitetum*, *Potametum lucentis* and *Myriophyllo-Nuphareum* (14P2)

Plantaginetea majoris Tüxen et Preising in Tüxen 1950

Agrostietalia stoloniferae Oberdorfer in Oberdorfer et al. 1967

Lolio-Potentillion anserinae Tüxen 1947

· Frame community of *Agrostis stolonifera*-[*Lolio-Potentillion anserinae*] (5A)

· Community of *Gratiola officinalis* (*Lolio-Potentillion anserinae*/Caricion gracilis)

(9G)

Nerio-Tamaricetea Br.-Bl. et de Bolos 1958

Tamaricetalia africanae Br.-Bl. et de Bolos 1958

· *Tamaricion africanae* Br.-Bl. et de Bolos 1958

· *Vitex agnus-castus* scrub of the community *Nerium-Tamarix tetrandra* (6V)

Bidentetea tripartiti Tüxen, Lohmeyer et Preising in Tüxen 1950

Bidentetalia tripartitae Braun-Blanquet et Tüxen 1943

· *Bidention tripartitae* Nordhagen 1940

· Community of *Ludwigia palustris* (7L)

**Παράρτημα #7: Η πειραιώς ανταγμένες στο δίκτυο
“Natura 2000”**

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

	Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣΕ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
14		KOILADA TIMIOU PRODROMOU - MENOIKION	26512	N 41 10 E 23 42
GR127		Chalkidiki		
15		TAXIARCHIS - POLYGYROS	21248	N 40 24 E 23 33
GR13		DYTIKI MAKEDONIA		
GR131		Grevena		
16		ETHNIKOS DRYMOS PINDOU	3294	N 39 53 E 21 6
23		POTAMOS PINIOS - ANTICHASIA ORI	55220	N 39 46 E 21 43
GR134		Florina		
9		KORYFES OROUS VORAS	40326	N 40 58 E 21 51
17		ETHNIKOS DRYMOS PRESPON	26620	N 40 46 E 21 4
18		LIMNES CHIMADITIDA-ZAZARI	4064	N 40 36 E 21 33
GR14		THESSALIA		
GR141		Karditsa		
24		KOILADA ACHELOOU	9082	N 39 18 E 21 23
GR142		Larisa		
12		ETHNIKOS DRYMOS OLYMPOU	4595	N 40 4 E 22 24
19		AISTHITIKO DASOS OSSAS	19519	N 39 49 E 22 41
20		AISTHITIKO DASOS KOILADAS TEMPON	1336	N 39 52 E 22 33
21		OROS MAVROVOUNI	36454	N 39 36 E 22 48
GR143		Magnisia		
21		OROS MAVROVOUNI	36454	N 39 36 E 22 48
22		NISIA KYRA PANAGIA PIPERI PSATHOURA KAI GYRO NISIDES	12701	N 39 19 E 24 4
GR144		Trikala		
23		POTAMOS PINIOS - ANTICHASIA ORI	55220	N 39 46 E 21 43
24		KOILADA ACHELOOU	9082	N 39 18 E 21 23
GR21		IPEIROS		
GR211		Arta		
24		KOILADA ACHELOOU	9082	N 39 18 E 21 23
25		AMVRAKIKOS KOLPOS	21239	N 39 3 E 20 52
GR212		Thesprotia		
26		YGROTOPOS EKVOLON (DELTA) KALAMA	5521	N 39 33 E 20 11
GR213		Ioannina		
16		ETHNIKOS DRYMOS PINDOU	3294	N 39 53 E 21 6
27		ETHNIKOS DRYMOS VIKOU-AOOU	12793	N 39 59 E 20 45
GR214		Preveza		
25		AMVRAKIKOS KOLPOS	21239	N 39 3 E 20 52
GR22		IONIA NISIA		
GR222		Kerkyra		

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣΕ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
28	ETHNIKOS DRYMOS AINOU	2779	N 38 8 E 20 40
GR23	DYTIKI ELLADA		
GR231	Aitoloakarnania		
25	AMVRAKIKOS KOLPOS	21239	N 39 3 E 20 52
29	DELTA ACHELOOU, LIMNOTHALASSA MESOLONGIOU-AITOLIKOU, EKOVOLES EVINOU KAI NISOI ECHINADES	34941	N 38 20 E 21 17
GR232	Achaea		
30	LIMNOTHALASSA KALOGRIAS, DASOS STROFILIAS KAI ELOS LAMIAS	3523	N 38 6 E 21 22
31	AISTHITIKO DASOS KALAVRYTON	2385	N 38 20 E 20 34
32	ZOUMPATA-AGIOS CHARALAMPOS-MARMPAS-KLOKOS	10762	N 38 9 E 22 0
GR233	Ileia		
30	LIMNOTHALASSA KALOGRIAS, DASOS STROFILIAS KAI ELOS LAMIAS	3523	N 38 6 E 21 22
33	LIMNOTHALASSA KOTYCHI	1647	N 38 0 E 21 18
GR24	STEREA ELLADA		
GR241	Viotia		
34	ETHNIKOS DRYMOS PARNASSOU	3695	N 38 33 E 22 31
GR244	Fthiotida		
34	ETHNIKOS DRYMOS PARNASSOU	3695	N 38 33 E 22 31
35	ETHNIKOS DRYMOS OITIS	7150	N 37 57 E 22 26
36	YGROTOPOS EKVOLON (DELTA) SPERCHIOU	3966	N 38 50 E 22 34
GR245	Fokida		
34	ETHNIKOS DRYMOS PARNASSOU	3695	N 38 33 E 22 31
GR3	ATTIKI		
37	ETHNIKOS DRYMOS PARNITHAS	4021	N 38 9 E 23 43
38	NISIDES KYTHIRON: PRASONISI, DRAGONERA, ANTIDRAGONERA	989	N 36 14 E 23 6
GR41	VOREIO AIGAIO		
GR411	Lesvos		
39	YGROPOI CHORTAROLIMNI KAI ALYKI LIMNOY	1302	N 39 55 E 25 22
40	PARAKTIOI YGROPOI KOLPOU KALLONIS	6461	N 39 8 E 26 14
GR412	Samos		
41	SAMOS: OROS KERKETEFS - MIKRO KAI MEGALO SEITANI - DASOS KASTANIAS KAI LEKKAS	6400	N 37 44 E 26 38
GR42	NOTIO AIGAIO		
GR421	Dodekanisos		

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣΕ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΓΗΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
42	VRACHONISIDES ASTYPALAIAS (KOUNOUPOI, FTENO, KATSAGRELI) KAI TRIA NISIA (MESONISI, PLAKIDA, STEFANIA)	2488	N 36 17 E 26 45
43	VRACHONISIDES VOREIOU DODEKANISOU: LIADI & GLAROS AMORGOU, PIGANOUSA LEROU, PITTA AGATHONISI & FRAGKOS LEIPSON, TELENDOS & EPANO KALYMNOU	764	N 37 7 E 26 54
GR43	KRITI		
GR431	Irakleio		
44	DYTICA ASTEROUSIA	3403	N 34 56 E 24 46
45	ANATOLIKA ASTEROUSIA	25074	N 34 58 E 25 5
46	KROUSONAS - VROMONERO IDIS	7876	N 35 11 E 24 55
48	LAZAROS KORYFI - MADARA DIKTIS	10896	N 35 6 E 25 30
GR432	Lasithi		
47	AISTHITIKO DASOS VAI	19	N 35 15 E 26 15
48	LAZAROS KORYFI - MADARA DIKTIS	10896	N 35 6 E 25 30
49	DIONYSADES NISOI	506	N 35 20 E 26 10
GR433	Rethymni		
46	KROUSONAS - VROMONERO IDIS	7876	N 35 11 E 24 55
50	ZOROS - AGATHI - KEDROS	6021	N 35 11 E 24 36
GR434	Chania		
51	ETHNIKOS DRYMOS SAMARIAS	5068	N 35 17 E 23 57
52	METERIZIA - AGIOS DIKAIOS - TSOUNARA - VITSILIA LEFKON OREON	2210	N 35 20 E 23 37
GR11	ANATOLIKI MAKEDONIA, THRAKI		
GR111	Evros		
1	DELTA EVROU	9218	N 40 47 E 26 1
2	DASOS DADIAS-SOUFLI	7465	N 41 6 E 26 11
GR112	Xanthi		
3	AISTHITIKO DASOS NESTOU	2336	N 41 6 E 24 43
4	LIMNES VISTONIS, ISMARIS-LIMNOTHALASSES PORTO LAGOS, ALYKI PTELEA, XIROLIMNI, KARATZA	14647	N 41 2 E 25 7
6	DELTA NESTOU KAI LIMNOTHALASSES KERAMOTIS	9459	N 40 54 E 24 48
GR113	Rodopi		
4	LIMNES VISTONIS, ISMARIS-LIMNOTHALASSES PORTO LAGOS, ALYKI PTELEA, XIROLIMNI, KARATZA	14647	N 41 2 E 25 7
GR114	Drama		
5	PARTHENO DASOS KENTRIKIS RODOPIS	569	N 41 32 E 24 30
14	KOILADA TIMIOU PRODROMOU - MENOIKION	26512	N 41 10 E 23 42

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣΕ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΓΑΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
GR115	Kavala		
3	AISTHITIKO DASOS NESTOU	2336	N 41 6 E 24 43
6	DELTA NESTOU KAI LIMNOTHALASSES KERAMOTIS	9459	N 40 54 E 24 48
GR12	KENTRIKI MAKEDONIA		
GR121	Imathia		
8	DELTA AXIOU-LOUDIA-ALIAKMONA-ALYKI KITROUS	13763	N 40 31 E 22 42
GR122	Thessaloniki		
7	LIMNES VOLVI KAI LANGADA KAI STENA RENTINAS	15671	N 40 40 E 23 27
8	DELTA AXIOU-LOUDIA-ALIAKMONA-ALYKI KITROUS	13763	N 40 31 E 22 42
GR124	Pella		
9	KORYFES OROUS VORAS	40326	N 40 58 E 21 51
10	ORI TZENA	12579	N 41 6 E 22 10
11	LIMNI KAI FRAGMA AGRA	1386	N 40 48 E 21 55
GR125	Pieria		
8	DELTA AXIOU-LOUDIA-ALIAKMONA-ALYKI KITROUS	13763	N 40 31 E 22 42
12	ETHNIKOS DRYMOS OLYMPOU	4595	N 40 4 E 22 24
GR126	Serres		
13	TECHNITI LIMNI KERKINIS	10995	N 41 13 E 23 8
14	KOILADA TIMIOU PRODROMOU - MENOIKION	26512	N 41 10 E 23 42
GR127	Chalkidiki		
15	TAXIARCHIS - POLYGYROS	21248	N 40 24 E 23 33
GR13	DYTIKI MAKEDONIA		
GR131	Grevena		
16	ETHNIKOS DRYMOS PINDOU	3294	N 39 53 E 21 6
23	POTAMOS PINIOS - ANTICHASIA ORI	55220	N 39 46 E 21 43
GR134	Florina		
9	KORYFES OROUS VORAS	40326	N 40 58 E 21 51
17	ETHNIKOS DRYMOS PRESPON	26620	N 40 46 E 21 4
18	LIMNES CHIMADITIDA-ZAZARI	4064	N 40 36 E 21 33
GR14	THESSALIA		
GR141	Karditsa		
24	KOILADA ACHELOOU	9082	N 39 18 E 21 23
GR142	Larisa		
12	ETHNIKOS DRYMOS OLYMPOU	4595	N 40 4 E 22 24
19	AISTHITIKO DASOS OSSAS	19519	N 39 49 E 22 41

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΓΗΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
20	AISTHITIKO DASOS KOILADAS TEMPON	1336	N 39 52 E 22 33
21	OROS MAVROVOUNI	36454	N 39 36 E 22 48
GR143	Magnisia		
21	OROS MAVROVOUNI	36454	N 39 36 E 22 48
22	NISIA KYRA PANAGIA PIPERI PSATHOURA KAI GYRO NISIDES	12701	N 39 19 E 24 4
GR144	Trikala		
23	POTAMOS PINIOS - ANTICHASIA ORI	55220	N 39 46 E 21 43
24	KOILADA ACHELOOU	9082	N 39 18 E 21 23
GR21	IPEIROS		
GR211	Arta		
24	KOILADA ACHELOOU	9082	N 39 18 E 21 23
25	AMVRAKIKOS KOLPOS	21239	N 39 3 E 20 52
GR212	Thesprotia		
26	YGROTOPOS EKVOLON (DELTA) KALAMA	5521	N 39 33 E 20 11
GR213	Ioannina		
16	ETHNIKOS DRYMOS PINDOU	3294	N 39 53 E 21 6
27	ETHNIKOS DRYMOS VIKOU-AOOU	12793	N 39 59 E 20 45
GR214	Preveza		
25	AMVRAKIKOS KOLPOS	21239	N 39 3 E 20 52
GR22	IONIA NISIA		
GR222	Kerkyra		
28	ETHNIKOS DRYMOS AINOU	2779	N 38 8 E 20 40
GR23	DYTIKI ELLADA		
GR231	Aitoloakarnania		
25	AMVRAKIKOS KOLPOS	21239	N 39 3 E 20 52
29	DELTA ACHELOOU, LIMNOTHALASSA MESOLONGIOU-AITOLIKOU, EKOLES EVINOU KAI NISOI ECHINADES	34941	N 38 20 E 21 17
GR232	Achaia		
30	LIMNOTHALASSA KALOGRIAS, DASOS STROFILIAS KAI ELOS LAMIAS	3523	N 38 6 E 21 22
31	AISTHITIKO DASOS KALAVRYTON	2385	N 38 20 E 20 34
32	ZOUMPATA-AGIOS CHARALAMPOS-MARMPAS-KLOKOS	10762	N 38 9 E 22 0
GR233	Ileia		
30	LIMNOTHALASSA KALOGRIAS, DASOS STROFILIAS KAI ELOS LAMIAS	3523	N 38 6 E 21 22
33	LIMNOTHALASSA KOTYCHI	1647	N 38 0 E 21 18

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣΕ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΑΓΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
GR24	STEREA ELLADA		
GR241	Viotia		
34	ETHNIKOS DRYMOS PARNASSOU	3695	N 38 33 E 22 31
GR244	Fthiotida		
34	ETHNIKOS DRYMOS PARNASSOU	3695	N 38 33 E 22 31
35	ETHNIKOS DRYMOS OITIS	7150	N 37 57 E 22 26
36	YGROTOPOS EKVOLON (DELTA) SPERCHIOU	3966	N 38 50 E 22 34
GR245	Fokida		
34	ETHNIKOS DRYMOS PARNASSOU	3695	N 38 33 E 22 31
GR3	ATTIKI		
37	ETHNIKOS DRYMOS PARNITHAS	4021	N 38 9 E 23 43
38	NISIDES KYTHIRON: PRASONISI, DRAGONERA, ANTIDRAGONERA	989	N 36 14 E 23 6
GR41	VOREIO AIGAIO		
GR411	Lesvos		
39	YGROTOPOI CHORTAROLIMNI KAI ALYKI	1302	N 39 55 E 25 22
	LIMNOY		
40	PARAKTIOI YGROTOPOI KOLPOU KALLONIS	6461	N 39 8 E 26 14
GR412	Samos		
41	SAMOS: OROS KERKETEFS - MIKRO KAI MEGALO SEITANI - DASOS KASTANIAS KAI LEKKAS	6400	N 37 44 E 26 38
GR42	NOTIO AIGAIO		
GR421	Dodekanisos		
42	VRACHONISIDES ASTYPALAIAS (KOUNOUPOI, FTENO, KATSAGRELI) KAI TRIA NISIA (MESONISI, PLAKIDA, STEFANIA)	2488	N 36 17 E 26 45
43	VRACHONISIDES VOREIOU DODEKANISOU: LIADI & GLAROS AMORGOU, PIGANOUSA LEROU, PITTA AGATHONISI & FRAGKOS LEIPSON, TELENDOS & EPANO KALYMNOU	764	N 37 7 E 26 54
GR43	KRITI		
GR431	Irakleio		
44	DYTICA ASTEROUSIA	3403	N 34 56 E 24 46
45	ANATOLIKA ASTEROUSIA	25074	N 34 58 E 25 5
46	KROUSONAS - VROMONERO IDIS	7876	N 35 11 E 24 55
48	LAZAROS KORYFI - MADARA DIKTIS	10896	N 35 6 E 25 30
GR432	Lasithi		
47	AISTHITIKO DASOS VAI	19	N 35 15 E 26 15
48	LAZAROS KORYFI - MADARA DIKTIS	10896	N 35 6 E 25 30
49	DIONYSADES NISOI	506	N 35 20 E 26 10
GR433	Rethymni		

ΕΛΛΑΣ

Natura 2000

Αρ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΚΤΑΣΗΣΕ ΕΚΤΑΡΙΑ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΑΓΜΕΣ ΠΔΑΤΟΣ ΜΗΚΟΣ
46	KROUSONAS - VROMONERO IDIS	7876	N 35 11 E 24 55
50	ZOROS - AGATHI - KEDROS	6021	N 35 11 E 24 36
GR434	Chania		
51	ETHNIKOS DRYMOS SAMARIAS	5068	N 35 17 E 23 57
52	METERIZIA - AGIOS DIKAIOS - TSOUNARA - VITSILIA LEFKON OREON	2210	N 35 20 E 23 37

Τοιχη της προστοσία του περιβόλου κοντά σε

**Παράρτημα #8: Ο Νόμος 1650/86 και η Κ.Υ.Α69269/90
για τις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων+**

ΝΟΜΟΣ ΥΠΑΡΙΘ. 1650

Για την προστασία του περιβάλλοντος

Δημοπρατήθηκε από τη Επιτροπή της Κοινωνίας (ΦΕΚ 160/περιόδος πράξεων 16/10/86) ο Νόμος για το περιβάλλον. Το κείμενο του νόμου είναι το ακόλουθο:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

N. 1650/86

Για την προστασία του Περιβάλλοντος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση θεμελιωδών κανόνων και η καθιέρωση κριτηρίων και μηχανισμών για την προστασία του περιβάλλοντος, έτσι ώστε στο άνθρωπο, ως άτομο και ως μέλος του κοινωνικού συνόλου: να ζει σε ένα υψηλής ποιότητας περιβάλλον, μέσα στο οποίο να προστατεύεται η υγεία του και να ευνοείται η ανάπτυξη της πρωτοβάτης του. Η προστασία του περιβάλλοντος, θεμελιώδες και αναπόσπαστο μέρος της πολιτιστικής και αναπτυξιακής διαδικασίας και πολιτικής, υλοποιείται κυρία μέσα από το δημοκρατικό προγραμματισμό.

2. Ειδικότερα, βασικοί στόχοι του νόμου αυτού είναι οι ακόλουθοι:

α) Η αποτροπή της ρύπανσης και γενικότερα της υποβάθμισης του περιβάλλοντος και η λήψη όλων των αναγκών, για το σκοπό αυτόν, προληπτικών μέτρων.

β) Η διασφάλιση της ανθρώπινης υγείας από τις διάφορες μορφές υποβάθμισης του περιβάλλοντος και ειδικότερα από τη ρύπανση και τις οχλήσεις.

γ) Η προώθηση της ισόρροπης ανάπτυξης του εθνικού χώρου συνολικά και των επί μέρους γεωγραφικών και οικιστικών ενοτήτων του και μέσα από την ορθολογική διαχείρηση του περιβάλλοντος.

δ) Η διασφάλιση της δυνατότητας ανανέωσης φυσικών πόρων και η ορθολογική αξιοποίηση των μη ανενέωσιμων ή σπάνιων σε σχέση με τις τοπικές και τις μελλοντικές ανάγκες και με κριτήρια την προστασία του περιβάλλοντος.

ε) Η διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας των φυσικών οικοσυστημάτων και η διασφάλιση της αναπαραγωγικής τους ικανότητας.

στ) Η αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

3. Αναλυτικότερα, με τις διατάξεις του παρόντος νόμου επιδιώκονται:

α) Η προστασία του εδάφους και η λήψη των αναγκών μετρών ώστε σι χρήσεις του να γίνονται σύμφωνα με τις φυσικές ιδιότητές του και την παραγωγική του ικανότητα.

β) Η προστασία των επιφανειακών και υπόγειων νερών θεωρούμενων ως φυσικών πόρων και ως οικοσυστημάτων.

γ) Η προστασία της ατμόσφαιρας.

δ) Η προστασία και διατήρηση της φύσης και του τοπίου και διαιτητική περιοχών με μεγάλη βιολογική, οικολογική, αισθητική ή γεωμορφολογική αξία.

ε) Η προστασία των ακτών των θαλασσών, των οχθών των ποταμών, των λιμνών, του βυθού αυτών και των νησίδων ως φυσικών πόρων, ως στοιχείων οικοσυστημάτων και ως στοιχείων του τοπίου.

στ) Ο καθορισμός της επιθυμητής και της επιτρεπόμενης ποιότητας των φυσικών αποδεκτών καθώς και των κάθε είδους επιτρεπόμενων εκπομπών απολήγων, με την καθιέρωση και χρησιμοποίηση κατάλληλων παραμέτρων

και οριακών τιμών, ώστε να μην προκαλεῖται υποβάθμιση του περιβάλλοντος, με κριτήρια:

— τη επιστημονική γνώση και εμπειρία
— την καλύτερη διαθέσιμη και οικονομικά εφικτή τεχνολογία

— τις τοπικές συνθήκες και ιδιομορφίες του περιβάλλοντος και του πληθυσμού καθώς επίσης και τις ανάγκες ανάπτυξης

— την προϋπάρχουσα διαμόρφωση συλλογικής χρήσης μιας περιοχής

— τα υφιστάμενα χωροταξικά και αναπτυξιακά σχέδια.

ζ) Η ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση των πολίτων στα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος μέσα από τη σωστή πληροφόρηση και εκπαίδευση.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Κατά την έννοιο του νόμου αυτού νοούνται ως:

1. Περιβάλλον: το σύνολο των φυσικών και ανθρωπογενών παραγόντων και στοιχείων που βρίσκονται σε αλληλεπίδραση και επηρεάζουν την οικολογική ισορροπία, την ποιότητα της ζωής, την υγεία των κατοίκων, την ιστορική και πολιτιστική παράδοση και τις αισθητικές σέζιες.

2. Ρύπανση: η παρουσία στο περιβάλλον ρύπων, δηλαδή κάθε είδους ουσιών, θερόβιου, ακτινοβολίας ή άλλων μορφών ενέργειας, σε ποσότητα, συγκεντρωση ή διάφορα που μπορούν να προκαλέσουν αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, στους ζωντανούς οργανισμούς και στα οικοσυστήματα ή υλικές ζημιές και γενικά να κατοστήσουν τό περιβάλλον ακατάλληλο για τις επιθυμητές χρήσεις του.

3. Μόλυνση: η μορφή ρύπανσης που χαρακτηρίζεται από την παρουσία παθογόνων μικροοργανισμών στο περιβάλλον ή δεικτών που υποδηλώνουν την πιθανότητα παρουσίας τέτοιων μικροοργανισμών.

4. Υποβάθμιση: η πρόληψη από ανθρώπινες δραστηριότητες ρύπανσης ή οποιαδήποτε άλλης μεταβολής στο περιβάλλον, η οποία είναι πιθανό να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία, στην ποιότητα ζωής και στην υγεία των κατοίκων, στην ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά και στις αισθητικές σέζιες.

5. Προστασία του περιβάλλοντος: το σύνολο των ενεργειών, μέτρων και έργων που έχουν στόχο την πρόληψη της υποβάθμισης του περιβάλλοντος ή την αποκατάσταση, διατήρηση ή βελτίωση του.

6. Οικοσυστήματα: κάθε σύνολο βιοτικών και μη βιοτικών παραγόντων και στοιχείων του περιβάλλοντος που δρουν σε ορισμένο χώρο και βρίσκονται σε αλληλεπίδραση μεταξύ τους.

7. Φυσικός αποδέκτης: κάθε στοιχείο του περιβάλλοντος που χρησιμοποιείται για την τελική διάθεση των αποδήμων.

8. Υγεία: η κατάσταση πλήρους φυσικής, διανοητικής και κοινωνικής ευεξίας του στόμου ή του συνόλου του πληθυσμού.

9. Οικολογική ισορροπία: η σχετικά σταθερή σχέση που διαιτούνται με την πάροδο του χρόνου ανάμεσα στους παραγόντες και τα στοιχεία του περιβάλλοντος ενός οικοσυστήματος.

10. Φυσικός πόρος: κάθε στοιχείο του περιβάλλοντος που χρησιμοποιείται ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον άνθρωπο για την ικανοποίηση των αναγκών του και αποτελεί αεία για το κοινωνικό σύνολο.

11. Αποβλήτα: κάθε ποσότητα ρύπων (ουσιών, θερό-

Χρήσιμες αδημίες

ποι διαχειρίσης στερεών απόβλητων από τα μέσα συγκοινωνιών και μεταφοράς.

Άρθρο 14

Προστασία από το θόρυβο

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, καθορίζονται οι οριακές τιμές στάθμης θορύβου και δονήσεων στους χώρους κατοικίας ή συνάθροισης κοινού και τα όρια φόρτου θορύβου σε αντιθορυβικές ζώνες με κριτήριο τον περιορισμό της ενόχλησης και κατ' επεκτάση την προστασία της υγείας, καθώς και οι τρόποι μέτρησής τους.

2. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται περιορισμοί στην παραγωγή, εισαγωγή, εμπορία και χρήση κάθε είδους οχημάτων, μηχανημάτων ή οργάνων που κατά τη λειτουργία τους προκαλούν ηχητική ενόχληση ή που έχουν προσφέρει την παραγωγή την ήχου. Με τις αποφάσεις αυτές μπορεί να ορίζονται ιδιώς οι οριακές τιμές στάθμης θορύβου και δονήσεων, οι τρόποι μέτρησης τους, η διστικασία έγκρισης, οι όροι ή και η πλήρης απαγόρευση παραγωγής, εισαγωγής εμπορίας και χρήσης ή λειτουργίας.

Με όμοια απόφαση μπορεί να εξισούνται από τις ρυθμίσεις της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου οχημάτων, μηχανήματα ή οργάνων για την εκτέλεση μεγάλων ή ειδικών έργων.

Τέλος, με όμοια απόφαση λαμβάνονται μέτρα κατοπλέυρης του θορύβου ή των δονήσεων και από τα σχήματα και μηχανήματα που έχουν ήδη εισαχθεί ή κατασκευασθεί στην Ελλάδα, και λειτουργούν κατά το χρόνο επιβολής των περιορισμών.

3. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του υπουργού Ευπορίου μπορεί να επιβάλλονται προδιογραφείς ποιότητος για την παραγωγή, εισαγωγή και εμπορία υλικών και εξαρτημάτων που προορίζονται για την καταπολέμηση του θορύβου ή των δονήσεων και να απαγορευθεί η κυκλοφορία τους, αν δεν τηρούνται οι παραπάνω προδιογραφές.

4. Εργα και δραστηριότητες που προκαλούν θόρυβο είναι ιδιώς βιομηχανικές και βιοτεχνικές, λατομικές ή μεταλλευτικές δραστηριότητες, εργοτάξια, εργαστήρια, καθώς είδους μηχανολογικές εγκαταστάσεις, αθλητικοί χώροι, κέντρα διασκέδασης, θέατρα, κινηματογράφοι και χώροι ψυχαγωγίας. Τα υφιστάμενα ή νέα έργα και οι δραστηριότητες της παραγράφου αυτής κατατάσσονται σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3.

5. Με κοινή πόφαση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού μπορεί να επιβάλλονται περιορισμοί και μέτρα προστασίας στα έργα και στις δραστηριότητες της προηγούμενης παραγράφου, που περιλαμβάνουν ιδιώς: οριακή τιμή στάθμης θορύβου στα περιβάλλοντα που επηρεάζεται από τα έργα ή τις δραστηριότητες, τρόπο μέτρησης τους, τεχνικά μέτρα μείωσης ήχου και δονήσεων, μεθόδους μέτρησης της απόδοσής τους, ωράρια λειτουργίας εγκατάσταση οργάνων παρακολούθησης της στάθμης θορύβου, και ελάχιστες αποστάσεις από κατοικίες ή χώρους συναθροίσης κοινού.

6. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, ύστερα από εισήγηση της τοπι-

κής αυτοδιοικησης ή της αρμόδιας υπηρεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και γνώμη του νομαρχιακού συμβουλίου είναι δυνατό να ορίζονται αντιθορυβικές ζώνες γύρω από υφισταμενές ή νέες περιοχές βιομηχανικών εγκαταστάσεων, γύρω ή κατά μήκος χώρων όπου κινούνται μέσα μεταφοράς, ιδιώς δρόμων, λιμανιών, αεροδρομίων, γύρω από αρχαιολογικούς χώρους ή ιστορικούς χώρους και τοπική ή γύρω από χώρους κατοικίας, ανάπτυσης, νοσηλείας, εκπαίδευσης και πολιτιστικής εκδηλώσεων.

Η παραπάνω απόφαση καθορίζει επίσης το γεωγραφικό όριο της ζώνης, τη αντιθορυβικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν, ώστε να τηρούνται οι επιτρεπόμενοι φόρτοι θορύβου όπως οι καθορίζονται με τα προεδρικά διοτόγματα της παρ., τους υπόχρεους εφαρμογής των μέτρων, κριτήρια χωροθέτησης νέων εγκαταστάσεων ή δραστηριοτήτων, όρους και προϋποθέσεις περαιτέρω ανάπτυξης άλλων δραστηριοτήτων μέσα στην αντιθορυβική ζώνη και κάθε άλλη λεπτομέρεια που έχει σχέση με τον προσριμό της ζώνης.

Η απόφαση αυτή βασίζεται σε ειδική μελέτη, της οποίας οι προδιαγραφές καθορίζονται με απόφαση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών. Η εκπόνηση της μελέτης γίνεται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ή άλλο φορέα του δημόσιου τομέα ή από τον οικείο οργανισμό τοπικής αυτοδιοικησης.

Άρθρο 15.

Επικινδυνές ουσίες και παρασκευάσματα

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Οικονομικών, περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία προστασίας του περιβάλλοντος από τη χρήση μεταφοράς, αποθήκευσης, εισαγωγής, παραγωγής, συσκευασίας, επισήμανσης και εμπορία των επικινδυνών ουσιών και παρασκευασμάτων. Με όμοια απόφαση μπορεί να απαγορευθεί η παραγωγή, εισαγωγή, εμπορία, διοφήμιση και χρήση επικινδυνής ουσίας, αν από τη χρήση της διαπιστωθεί ρύπανση των φυσικών αποδεκτών.

2. Με κοινή απόφαση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία προστασίας του περιβάλλοντος από τη χρήση μεταφοράς, αποθήκευσης, εισαγωγής, παραγωγής, συσκευασίας, επισήμανσης και εμπορία των επικινδυνών ουσιών και παρασκευασμάτων. Με όμοια απόφαση μπορεί να απαγορευθεί η παραγωγή, εισαγωγή, εμπορία, διοφήμιση και χρήση επικινδυνής ουσίας, αν από τη χρήση της διαπιστωθεί ρύπανση των φυσικών αποδεκτών.

3. Με κοινή απόφαση των υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται οι βιομηχανικές, βιοτεχνικές ή άλλες δραστηριότητες, κατά την άσκηση των οποίων μεσολαβούν ή μπορεί να μεσολαβήσουν επικινδυνές ουσίες και παρασκευασμάτα, τα οποία είναι δυνατό να προκαλέσουν ατυχήματα μεγάλης έκτασης. Με τις ίδιες ή ίδιες αποφάσεις καθορίζονται:

α) οι επικινδυνές ουσίες και τα παρασκευασμάτα.

β) οι επικινδυνές διεργασίες.

γ) τα απαραίτητα στοιχεία και μελέτες, ο τρόπος υποβολής, η διαδικασία και τα οργανα έγκρισης τους. Η υποβολή των στοιχείων και η έγκριση των μελετών αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης ή πραγματοποίησης του έργου ή της δραστηριότητας.

δ) το περιεχόμενο των σχεδίων για την αντιμετώπιση στυχημάτων μεγάλης εκτασης, η διαδικασία συσχετισμού τους με ανάλογα σχέδια εκτακτης ανάγκης κρατικών φορέων, συμπεριλαμβανόμενης και της κατάλληλης πληροφόρησης των ενδιαφερομένων, καθώς και οι υπόχρεοι για τη σύναξη, το συσχετισμό και της εφαρμογή τους. Τα σχέδια αυτά αποτελούν επίσης απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορηγηση άδειας εγκατάστασης ή πραγματοποίησης του έργου ή της δραστηριότητας.

ε) ο αναγκαίος χρόνος προσαρμογής των υφιστάμενων ή ευρισκόμενων στο στάδιο κατασκευής βιομηχανικών, βιοτεχνικών ή άλλων δραστηριοτήτων στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

στι) η πραγματοποίηση ελέγχων για την τήρηση των όρων αυτών σύμφωνα με την ισχυουσα νομοθεσία.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά περιπτώση αρμόδιου υπουργού μπορεί να καθορίζονται ειδικά πρόληπτικά η κατασταλτικά μέτρα προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος από τις δραστηριότητες της πασχράφου 3.

Άρθρο 16

Παρακολούθηση των φυσικών αποδεκτών.
Λειτουργία και συντήρηση εγκαταστάσεων
επεξεργασίας αποβλήτων.

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών συντονίζει τη λειτουργία δικτύου εργαστηρίων που αναλύουν δείγματα των φυσικών αποδεκτών και των αποβλήτων. Στο δικτύο των εργαστηρίων αυτών περιλαμβανούνται το Γενικό Χημείο του Κράτους και τα σχετικά εργαστήρια του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, της Υγειονομικής Σχολής, των λόπιτων υπουργείων και των δημόσιων φορέων.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περιπτώση αρμόδιου υπουργού ορίζονται ο τρόπος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εναρμόνισης των χρησιμοποιούμενων εργαστηριακών μεθόδων, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία των εργαστηρίων στον τομέα των περιβαλλοντικών αναλύσεων και η δυνατότητα σύγκρισης των αναλύσεων και ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών μεριμνά για τη δημόσιευση των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των φυσικών αποδεκτών.

2. Έργα και δραστηριότητες που εντάσσονται στην πρώτη κατηγορία του άρθρου 3 και διαθέτουν κάθε είδους απόβλητα, ύστερα από επεξεργασία υποχρέωνται να απασχολούν κατάλληλο και επαρκες τεχνικό προσωπικό για τη λειτουργία και συντήρηση των εγκαταστάσεων.

Έργα και δραστηριότητες που εντάσσονται στην δεύτερη κατηγορία του άρθρου 3 και διαθέτουν κάθε είδους απόβλητα ύστερα από επεξεργασία, μπορούν, κατά την κρίση της αρμόδιας για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων αρχης, να υποχρεώνονται να απασχολούν κατάλληλο και επαρκες τεχνικό προσωπικό για τη λειτουργία και συντήρηση των εγκαταστάσεων.

Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων για την πρώτη και δεύτερη κατηγορία εργών και δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τα καθορίζόμενα στο άρθρο 4, περιλαμβάνει τον καθορισμό του κατάλληλου και επαρκούς, κατά περιπτώ-

ση, τεχνικού προσωπικού για τη λειτουργία και συντήρηση των εγκαταστάσεων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περιπτώση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται, τα απαιτούμενα ουσιοστικά και τυπικά προσόντα του προσωπικού αυτού, ανάλογα με τις κατηγορίες εγκαταστάσεων.

Άρθρο 17.

Μέτρα προστασίας από τη ραδιενέργεια.

1. Ραδιενέργεις ουσίες ή απορρίμματα και συσκευές που εκπέμπουν ραδιενέργο ακτινοβολία μπορούν να χρησιμοποιούνται, εφόσον τηρούνται ειδικοί όροι και μέτρα που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και τους κατά περιπτώση αρμόδιου υπουργού, ύστερα από γνώμη του Εθνικού Κέντρου Ερευνών Φυσικών Επιστημών «Δημόκριτος».

2. Κτήρια ή τμήματά τους, στα οποία εκτελείται δραστηριότητα η οποία συνδέεται με τη χρήση ραδιενέργων ουσιών ή συσκευών που εκπέμπουν ραδιενέργο ακτινοβολία, σχεδιάζονται, χτίζονται και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με ειδικές προδιαγραφές που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ύστερα από εισήγηση του Εθνικού Κέντρου Ερευνών Φυσικών Επιστημών «Δημόκριτος».

Με όρια απόφαση μπορεί να διακόπτεται η λειτουργία των παραπάνω δραστηριοτήτων, αν το κτίριο δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές αυτές.

3. Στα κτήρια ή τις εγκαταστάσεις από τις οποίες είναι δυνατή η εκπομπή ραδιενέργου ακτινοβολίας στο περιβάλλον, επιβάλλεται συνεχής παρακολούθηση και μέτρηση της ακτινοβολίας, που εκπέμπεται απ' αυτές. σύμφωνα με τις προδιαγραφές που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, ύστερα από εισήγηση του Εθνικού Κέντρου Ερευνών Φυσικών Επιστημών «Δημόκριτος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Άρθρο 18.

Αντικείμενα προστασίας και διατήρησης.

1. Η φύση και το τοπίο προστατεύονται και διατηρούνται, ώστε να διασφαλίζονται οι φυσικές διεργασίες, η αποδοτικότητα των φυσικών πορών, η ισορροπία και η εξέλιξη των οικοσυστημάτων καθώς και η ποικιλομορφία, η ιδιαιτερότητα ή η μοναδικότητα τους.

2. Χερσαίες, θαλάσσιες ή μικτού χαρακτήρα περιοχές, μεμονωμένα στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενα προστασίας και διατήρησης λόγω της οικολογικής γεωμορφολογικής, βιολογικής επιστημονικής ή αισθητικής σημασίας τους.

3. Οι περιοχές, τα στοιχεία ή τα σύνολα της προηγούμενης παραγραφου μπορούν να χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με τα κριτηρία του άρθρου 19, ως:

Χρήσιμες οδηγίες

- Περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης.
- Περιοχές προστασίας της φύσης.
- ΕΘΝΙΚΑ ΠΑΡΚΑ.
- Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί, προστατευόμενα τοπία και στοιχεία του τόπου.
- Περιοχές οικοανάπτυξης.

4. Αν, για τη προστασία και διατήρηση των περιοχών, των στοιχείων ή των συνόγων της προηγούμενης παραγράφου, επιβάλλεται παράλληλα η εφαρμογή ριμέων μέτρων σε γειτονικές εκτάσεις, οι παραπάνω περιοχές, τα στοιχεία ή τα σύνολα αποτελούν κεντρικό τμήμα μιας ευρύτερης περιοχής, στην οποία τα αναγκαία μέτρα προστασίας κλιμακώνονται κατά ζεύνες.

5. Τα αντικείμενα προστασίας και διατήρησης της παραγράφου 3 με τις τυχόν ζώνες τους διένοταν από εκδιδόμενους κατά το άρθρο 21 παρ. 2 κανονισμούς λειτουργίας ή κανονισμούς λειτουργίας και διαχείρισης ή ειδικά σχέδια αναπτυξής και διαχείρισης, όπου εξειδικεύονταν τα αναγκαία μέτρα προστασίας, οργάνωσης και λειτουργίας και οι όροι και οι περιορισμοί σύκρισης δραστηριοτήτων και εκτέλεσης έργων.

6. Αντικείμενα προστασίας και διατήρησης, κατά την έννοια της παραγρ. 1., αποτελούν επίσης τα είδη της αυτοφυούς χλωρίδας και της άγριας πανίδας.

Άρθρο 19.

Κριτήρια χαρακτηρισμού και αρχές προστασίας.

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου:

1. Ως περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης χαρακτηρίζονται εκτάσεις με εξαιρετική ευαισθητη οικοστήματο. Βιότοποι ή οικοτοποί σπάνιων ή απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας ή άγριας πανίδας ή εκτάσεις που έχουν αποφασιστική θέση στον κύκλο ζωής σπάνιων ή απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών της άγριας πανίδας. Στις περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης απαγορεύεται κάθε δραστηριότητα. Κατ' εξαιρεση, μπορεί να επιτρέπονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του οικείου κανονισμού, η διεξαγώγη επιστημονικών ερευνών και η εκτέλεση εργασιών που αποσκοπούν στη διατήρηση των χαρακτηριστικών τους, εφόσον εξασφαλίζεται υψηλός βαθμός προστασίας.

2. Ως περιοχές προστασίας της φύσης χαρακτηρίζονται εκτάσεις μεγάλης οικολογικής ή βιολογικής αξίας. Στις περιοχές αυτές προστατεύεται το φυσικό περιβάλλον από κάθε δραστηριότητα η επέμβαση που είναι δυνατό να μεταβολεί ή να αλλοιώσει τη φυσική κατάσταση, συνέπεια η εξέλιξη του. Κατ' εξαίρεση, μπορούν να επιτρέπονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του οικείου κανονισμού, η εκτέλεση εργασιών, ερευνών και η ασκηση ασχολιών και δραστηριοτήτων, κυρίως παραδοσιακών, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τους σκοπούς προστασίας. Στις περιοχές της κατηγορίας αυτής μπορεί να δίνονται ειδικότερες ονομασίες ανάλογα με το συγκεκριμένο αντικείμενο και το σκοπό προστασίας.

3. Ως εθνικά πάρκα χαρακτηρίζονται εκτεταμένες χερσαίες, υδάτινες ή μικτού χαρακτήρα περιοχές, οι οποίες παραμένουν ανεπηρεαστές ή έχουν ελάχιστα επηρεαστεί από τις ανθρώπινες δραστηριότητες και στις οποίες διατρέποται μεγάλος αριθμός και ποικιλία σειδόλων βιολογικών, οικολογικών, γεωμορφολογικών και αισθητικών στοιχείων.

Όταν το εθνικό πάρκο ή μεγάλο τμήμα του καταλαμβάνει θαλάσσια περιοχή ή εκτάσεις δασικού χαρακτήρα,

μπορεί να χαρακτηρίζεται ειδικότερα ως θαλάσσιο πάρκο ή εθνικός δρυμός, αντίστοιχα. Ο χαρακτηρισμός περιοχών ως εθνικών πάρκων αποσκοτεί στη διαφύξη της φυσικής κληρονομιάς και στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας ευρύτερών περιοχών της χώρας με παράλληλη παροχή στο κοινό δυνατοτήτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και φυσιολατρικών δραστηριοτήτων. Για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, ώστε οι περιοχές αυτές να προστατεύονται επαρκώς τόσο από φυσικές αιτίες υποβάθμισης, όσο και από ανθρώπινες ενέργειες, επεμβάσεις και δραστηριότητες.

Στα εθνικά πάρκα επιτρέπεται να εκτελούνται έργα, να γίνονται έρευνες και να ασκούνται δραστηριότητες, κυρίως παραδοσιακού χαρακτήρα, με τους όρους και περιορισμούς που καθορίζονται ειδικότερα από τον οικείο κανονισμό λειτουργίας και διαχείρισης.

Το εθνικό πάρκο είναι δυνατό να περιλαμβάνουν περιοχές των παρ. 1 και 2.

4. Ως προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί χαρακτηρίζονται λειτουργικό τμήματα της φύσης ή μεμονωμένα δημιουργήματα της, που έχουν ιδιαίτερη επιστημονική, οικολογική ή αισθητική αξία ή συμβάλλουν στη διατήρηση των φυσικών διεργασιών και στην προστασία φυσικών πόρων, όπως δέντρα, συστάδες δέντρων και θάμνων, προστατευτική βλάστηση, παρόχθια και παρακτική βλάστηση, φυσικοί φράχτες, καταρράκτες, πηγές, φαραγγια, βίνες, ύψαλοι σπηλιές, βράχοι, απολιθωμένα δόση, δέντρα ή τμήματά τους, παλαιοντολογικά ευρήματα, κοραλλιογενείς και γεωμορφολογικοί σχηματισμοί. Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί που έχουν μηνυμένιο χαρακτήρα χαρακτηρίζονται ειδικότερα ως διατηρητή πηγέα μηνύμεια της φύσης. Ως προστατευόμενο τοπίο χαρακτηρίζονται περιοχές μεγάλης αισθητικής ή πολιτιστικής αξίας και εκτάσεις που είναι ιδιαίτερα πρόσφορες για ανασύχηψη του κοινού ή συμβάλλουν στην προστασία η αποδοτικότητα φυσικών πόρων λόγω των ιδιαίτερων φυσικών ή ανθρωπογενών χαρακτηριστικών τους, όπως αλαύτια, παραδοσιακές καλλιεργείες, αγροκίες, μονοπάτια, πετρινοί φράχτες και αναβαθμίδες, προστατευτικές φυτέις, κρήνες. Ενέργειες ή δραστηριότητες που μπορούν να επιφέρουν καταστροφή, φθόρα ή αλλοίωση των προστατευόμενων φυσικών σχηματισμών, των προστατευόμενων τοπίων ή στοιχείων του τοπίου απαγορεύονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις των οικείων κανονισμών.

5. Ως περιοχές οικοαναπτυξης χαρακτηρίζονται εκτεταμένες περιοχές που μπορούν να περιλαμβάνουν χωριά ή οικισμούς, εφόσον παρουσιάζουν ιδιαίτερη αξία και ενδιαφέρον λόγω της ποιότητας των φυσικών και πολιτιστικών τους χαρακτηριστικών και παράλληλα προσφέρουν σημαντικές δυνατότητες για ανοπτυξη δραστηριοτήτων που εναρμονίζονται με την προστασία της φύσης και του τοπίου. Στις περιοχές αυτές επιδιώκεται:

α) Η προστασία και η βελτίωση των ιδιαίτερων φυσικών και πολιτιστικών χαρακτηριστικών τους.

β) Η ενίσχυση των παραδοσιακών ασχολιών και δραστηριοτήτων που μπορεί να επιτευχθεί κατ' με την ανάνεωση και τον εκσυγχρονισμό των, μεθόδων και των

συνθηκών της τοπικής οικονομίας. Στις περιοχές οικοαναπτυξής μπορούν για ασκούνται μικρής κλίμακας παραγγγεικές δραστηριότητες, οι οποίες προσαρμόζονται στο φυσικό περιβάλλον και στην τοπική αρχιτεκτονική. Ιδιαίτερα ενθουρίζεται η ανάπτυξη του αγροτουρισμού με χρησιμοποίηση αγροτικών κατοικιών, ξενώνων, καμπυλών και άλλων κατασκευών. Βιομηχανικές δραστηριότητες είναι δυνατό να επιτρέπονται, εφόσον ευνοούν την οικονομική αναζωγόνηση των αγροτικών περιοχών και δεν προκαλούν υποβάθμιση του περιβάλλοντος ασυμβίβαστη με το χαρακτήρα των περιοχών αυτών.

γ) Η εκπαίδευση και η μόνηση του κοινού στους τρόπους και στις μεθόδους αρμονικής συνύπαρξης ανθρωπινών δραστηριοτήτων και φυσικών διεργασιών.

δ) Η ανάπτυξη και η αναψυχή του κοινού:

Οι παραπόνων σκοποί πραγματοποιούνται με βάση ειδικού σχέδιο ανάπτυξης και διαχείρισης.

Οι περιοχές οικοανάπτυξης είναι δυνατό να περιλαμβάνουν περιοχές των παραγράφων 1 και 2.

Αρθρο 20.

Προστασία και διατήρηση των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και της άγριας πανίδας

1. Τα είδη της αυτοφυούς χλωρίδας και της άγριας πανίδας προστατεύονται και διατηρούνται μαζί με τη βιοκοινότητα και το βιότοπο ή οικόποτο τους, ως βιογενετικό οποθέματα και ως συστατικά στοιχεία των οικοσυστημάτων. Ιδιαίτερα προστατεύονται και διατηρούνται είδη που είναι σπάνια ή απειλούνται με εξαφάνιση, είδη των οποίων ο πληθυσμός, χωρίς να διατρέχει έμεσο κίνδυνο εξαφάνισης, εμφανίζει τάση μείωσης λόγω υποβάθμισης των βιοτοπών του είδους ή υπερεκμετάλλευσής του, καθώς και είδη που χρονίζουν διειστήρει οικολογική, επιστήμονική, γενετική, παραδοσιακή ή οικονομική αξία.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, η οποίοι εκδίδεται μέσα σε δύο χρόνια από την εναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καταρτίζονται κατάλογοι των διειστήρει προστατεύομενων ειδών κατά κατηγορία προστασίας και καθορίζονται περιορισμοί, απαγορεύσεις, όροι και μέτρα για την προστασία τους καθώς και οι όροι διεξαγωγής επιστημονικών ερευνών πάνω στα είδη αυτά και ρυθμίζονται τα σχετικά με τη συνεργασία των συναρμόδιων υπηρεσιών και των ενδιαφερόμενων φορέων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με ομοία απόφαση μπορεί να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται οι παραπόνων κατάλογοι, περιορισμοί, απαγορεύσεις και όροι.

3. Η άσκηση της γεωργίας, της δασοπονίας, της θήρας και της αλιείας καθώς επίσης η φυτοπροστασία και η υγειονομική προστασία των ζωών εναρμονίζονται με τις ανάγκες προστασίας της αυτοφυούς χλωρίδας και της άγριας πανίδας.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, καθορίζονται οι αναγκαίοι προς τούτο όροι και προϋποθέσεις και κάθε άλλη συναφής με τα θέματα αυτά λεπτομέρεια.

Αρθρο 21.

Χαρακτηρισμός περιοχών, στοιχείων ή συνόλων της φύσης και του τοπίου.

1. Ο χαρακτηρισμός περιοχών, στοιχείων ή συνόλων της φύσης και του τοπίου, σύμφωνα με τα άρθρο 18 και 19 και ο καθορισμός των ορίων τους και των τυχόν ζωνών προστασίας τους, γίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού ύστερα από γνώμη του νομαρχιακού συμβουλίου, σε εφαρμογή περιφερειακού ή νομαρχιακού ή ειδικού χωροταξικού σχεδίου ή γενικού πολεοδομικού σχεδίου ή ειδικής περιβαλλοντικής πολεοδομικής περιοχής περιβαλλοντικής μελέτης. Σε κάθε περίπτωση η σύντομη ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης είναι απαραίτητη για την τεκμηρίωση της σημείωσης του προστατευτέουντος αντικειμένου και τη σκοπομοτήτα των προτεινόμενων μέτρων προστασίας. Με αποφασίση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζεται η διαδικασία κατάρτισης και έγκρισης των ειδικών συντάξεων περιβαλλοντικών μελετών και το περιεχόμενο τους.

Ειδικά ο χαρακτηρισμός και ο καθορισμός των ορίων και των τυχόν ζωνών προστασίας, περιοχών, στοιχείων ή συνόλων της φύσης και του τοπίου, που περιλαμβάνονται σε Ζωνή Οικοτικού Ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.), γίνεται με την πράξη καθορισμού της ΖΩΕ και με τη διαδικασία του άρθρου 29 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει.

2. Με τη παραπόνων προεδρικό διάταγμα καθορίζονται οι αναγκαίοι για την προστασία του συγκεκριμένου αντικειμένου γενικοί όροι, απαγορεύσεις και περιορισμοί, ρυθμίζονται τα σχετικά με την αρμοδιότητα και τη διαδικασία δικασήσης και το περιεχόμενο των κατά το άρθρο 18 παράγρ. 5 κανονισμών ή ειδικών σχεδίων ανάπτυξης και διαχείρισης και καθορίζονται οι κατά περίπτωση αρμόδιες για την εφαρμογή τους υπηρεσίες. Με το ίδιο ή ίσμο προεδρικό διάταγμα μερικούς που περιλαμβάνονται ειδικές υπηρεσίες που έχουν την έδρα τους κοντά στα προστατεύομενα αντικείμενα με σκοπό την αποτελεσματικότητα προστασίας και τη διατήρηση τους και να προβλέπεται η υποχρέωσας σύνταξης μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και για έργα ή δραστηριότητες που δεν περιλαμβάνονται στην πρώτη κατηγορία έργων και δραστηριοτήτων του άρθρου 3.

3. Τα σχέδια των προεδρικών διατάγμάτων που προβλέπονται στις παραγρ. 1 και 2 ανακοινώνονται πριν από την οριστική διατύπωσή τους στους ενδιαφερόμενους. Με απόφαση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία της ανακοίνωσης των σχεδίων και της υποβολής των προτάσεων στην οντηρρήσεων των ενδιαφερομένων και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

4. Οι αρμόδιες υπηρεσίες καταρτίζουν κάθε πενταετία μελέτη αξιολόγησης του αντικειμένου που χαρακτηρίστηκε κατά την παραγρ. 1 σε συνδυασμό με τα μέτρα προστασίας που εφαρμόστηκαν. Με βάση την αξιολόγηση αυτή και εφ' όσον υπάρχει επαρκής αιτιολόγηση, ο χαρακτηρισμός ή τα όρια του συγκεκριμένου αντικειμένου προστασίας, οι αναγκαίοι για την προστασία του γενικοί όροι, απαγορεύσεις και περιορισμοί και οι διατάξεις του οικείου κανονισμού είναι δυνατό να μεταβάλλονται.

5. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από

Χρήσιμες οδηγίες

πρόταση των υπουργών Εσωτερικών, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, μπορεί να μεταβιβάζεται στον οικείο νομάρχη ή αρμόδιοτη χαρακτηρισμού, σύμφωνα με την παραγρ. 1, συγκεκριμένου αντικειμένου και καθορισμού των ορίων και των τυχόν ζωνών προστασία του, καθώς και η αρμόδιότητα καθορισμού, για το αντικείμενο αυτό, των θεμάτων που αναφέρονται στην παράρτημα 2.

6. Για πριοχές, στοιχεία ή σύνολο της φύσης και του τοπίου, για τά οποιαί έχει αρχίσει η διαδικασία χαρακτηρισμού τους και εωσήτου εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται στην παραγρ. 1, μπορεί να καθορίζονται, με κοινή απόφαση των υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, αποφορέσεις, όροι και περιορισμού για επεμβάσεις και δραστηριότητες που είναι δυνατό να έχουν βλαπτικά αποτελέσματα για τις παραπόνων περιοχές, στοιχεία ή σύνολο. Η ισχύς της υπουργικής αυτής απόφασης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται, με θρησκία υπουργική απόφαση, για ένα ακόμη έτος.

Άρθρο 22.

Οικονομικές ρυθμίσεις

1. Αν οι επιβαλλόμενοι κατά το προγούμενα άρθρα του παρόντος κεφαλίου όροι, περιορισμοί και απογορεύσεις είναι εξαιρετικά επαχθείς, με αποτέλεσμα να παρακώλυεται υπέρμετρη η άσκηση των εξουσιών που απορρέουν από την κυριότητα, ενώπιον του χαρακτήρα και του περιορισμού της ιδιοκτησίας, το Δημόσιο, ύστερο από αίτηση των θιγομένων, μπορεί, κατά το μέτρο του δυνατού, να αποδεχθεί είτε την ανταλλαγή των ιδιωτικών εκτάσεων με εκτάσεις του Δημοσίου είτε την παραχώρηση κατό χρήση στους θιγομένους δημόσιων εκτάσεων σε παραπλήσιες περιοχές για ανάλογη χρήση ή εκμετάλλευση είτε την καταβολή εφάπαξ ή περιοδικής αποζημίωσης, για τον προσδιορισμό της οποίας λαμβάνεται υπόψη η υφισταμένη χρήση της ιδιοτικής εκτάσης, είτε τη μεταφορά συντελεστή δόμησης σε άλλη ιδιοκτησία, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του ν. 880/1979 (ΦΕΚ 58).

2. Επιτρέπεται η αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιωτικών εκτάσεων υπέρ του Δημοσίου, εφόσον είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού των άρθρων 18, 19 και 20, ο οποίος αναγνωρίζεται ως σκοπός δημόσιας ωφέλειας. Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ύστερα από εισήγηση των αρμόδιων υπηρεσιών των Υπουργείων Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, η οποία συνοδεύεται από μελέτη αναγκαστικής της απαλλοτρίωσης. Η απαλλοτρίωση συντελείται με την επιμέλεια της αρμόδιας υπηρεσίας του υπουργείου Γεωργίας, η οποία βαρύνεται με την καταβολή της αποζημίωσης και των άλλων δαπανών.

3. Για υλικές ζημιές που προκαλούνται σε γεωργικές, κτηνοτροφικές ή άλλες αγροτικές εκμεταλλεύσεις ή εγκαταστάσεις ή σε αλιευτικά εργολεία από είδη της σεριας πανίδας που έχουν χαρακτηριστεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20, ως σπάνια ή απειλούμενα με έξαφάνιση, μπορούν να χορηγούνται, με απόφαση του υπουργού Γεωργίας, αποζημίωσεις, επιδοτήσεις ή άλλες κατά περίπτωση παροχές. Η εκτιμήση των ζημιών γίνεται

από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας και η καταβολή των αποζημιώσεων από το Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας. Κτηνοτροφίας και Δασών του ίδιου υπουργείου ή από άλλες πηγές χρηματοδότησης.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και οι λοιποί όροι για τη χορήγηση των οικονομικών αντιστομισμάτων, των αποζημιώσεων ή επιδοτήσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 3.

5. Με αποφάση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη έκθεση της αρμόδιας κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου, μπορεί να ορίζονται, λόγω του ιδιαιτερού χαρακτήρα τους, περιοχές της Χώρας, οικισμοί η τμήματα οικισμών στα οποία, σε περίπτωση χρήσεων των ακινήτων διαφορετικών στοιχείων που προβλέπονται από τις ιαχύουσες στην περιοχή πολεοδομικές διατάξεις, επιβάλλεται η σφράγηση τους μέχρι ένα χρόνο και σε περίπτωση υποτροπής οριστικό πέραν από την επιβολή άλλων κυρώσεων που προβλέπουν οι εκάστοτε ιαχύουσες πολεοδομικές διατάξεις. Στις πιο πάνω περιοχές για καθε χρήση η αλλαγή χρήσεως οικισμού απαιτείται η βεβαίωση της οικείας πολεοδομικής υπηρεσίας ότι η συγκεκριμένη χρήση είναι σύμφωνη με τις προβλέπουμενες από τις ιαχύουσες για την περιοχή χρήσεις. Η βεβαίωση αυτή είναι πέραν από τα τυχόν απαιτούμενα από άλλες διοτάξεις σχετικά δικαιολογητικά.

6. Η σφράγηση επιβάλλεται με απόφαση της αρμόδιας πολεοδομικής υπηρεσίας και εκτελείται με μέριμνα της οικείας στατυνομικής αρχής.

7. Αυτοί που από πρόθεση ή αυτογνωμόνων καταστέφουν ή βλάπτουν σφραγίδα που τοποθετείται από την στατυνομική αρχή σύμφωνα με την προγούμενη παράγραφο, με σκοπό τη συνέχιση της λειτουργίας του οικισμού ή όσοι με οποιονδήποτε τρόπο ματαίωνουν τη σφράγηση ή θετουν σε λειτουργία το ακίνητο μετά τη σφράγηση τημωρούνται με τις ποινές του άρθρου 178 του ποικιλού κώδικα.

8. Με απόφαση των υπουργών Δημόσιας Τάξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία σφράγησης του κτισμάτος, η τυχόν υποβολή εντάξεων κατά της απόφασης σφράγησης, η εκδίκασή τους, τα όργανα κρίσεως και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΖΩΝΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΖΩΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 23.

Ζώνες ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, είναι δυνατό να χαρακτηρίζονται, ως [Ζώνες ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων περιοχές με φυσικούς απόδεκτες που παρουσιάζουν κρίσιμα περιβαλλοντικά προβλήματα και δεν πλήρουν τις κατευθυντήριες ή και οριακές πιέσεις των παραμέτρων ποιότητας των άρθρων 7 παράγρ. 1 και 9 παράγρ. 1. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα γίνεται η οριοθέτηση των περιοχών αυτών και καθορίζονται ειδικοί περιορισμοί χρήσεων γης και συντονισμέ-

νο πρόγραμμα μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος και πέρα από τους ισχύοντες γενικούς περιορισμούς. Ο χαρακτηρισμός μιας περιοχής ως ζώνης ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων γίνεται με βάση ειδική μελέτη που εκπονείται είτε από τη νομαρχία είτε από τους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, είτε από τις υπηρεσίες του υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων είτε, τέλος, προκειμένου για την περιοχή των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης, από τον Οργανισμό Αθήνας και τον Οργανισμό Θεσσαλονίκης αντίστοιχα. Η μελέτη αυτή τεκμηριώνει την κριαμότητα του προβλήματος με μετρήσεις και στοιχεία συγκρίσιμα με εκείνα του εθνικού δικτύου παρακλησίων της ποιότητας της αποδόσεως ειδικούς περιορισμούς και μέτρα για την ενδεικνύοντας ειδικούς περιορισμούς και μέτρα για την αναβάθμιση του περιβάλλοντος της συγκεκριμένης περιοχής.

2. Με το προεδρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατό να προβλέπεται η παροχή οικονομικών κινητηρών ή η επιβολή ανταποδοτικών τελών στα νομικά ή φυσικά πρόσωπα που υπόκεινται στους πραπόνων ειδικούς περιορισμούς και μέτρα, να καθορίζονται οι σχετικές προϋποθέσεις και διαδικασία, καθώς και ο τρόπος εισπράξης και απόδοσής των τελών και να ρυθμίζεται το κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Η παρακολούθηση της εφαρμογής των ειδικών περιορισμών και μέτρών που επιβάλλονται κατά την παρ. 1 ανήκει στις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Προκειμένου για την περιοχή των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης η παρακολούθηση αυτή ανήκει ειδικότερα στον Οργανισμό Αθήνας και τον Οργανισμό Θεσσαλονίκης.

Αρθρο 24.

Ζώνες ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων

1. Οι ζώνες ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων χαρακτηρίζονται περιοχές ή εκτοσεις πρόσφορες για την ανάπτυξη βιομηχανικών, μεταλλευτικών, λατούμικων ή τουριστικών δραστηριοτήτων ή για αγροτική εκμετάλλευση. Οι ζώνες αυτές είναι δυνατό να εξειδικεύονται κατά κλάδο βιομηχανικής ή μεταλλευτικής ή λατούμικης ή τουριστικής δραστηριότητας και γεωργικής εκμετάλλευσης και να διακρίνονται σε ζώνες αποκλειστικής χρήσης στις οποίες απαγορεύεται κάθε άλλη δραστηριότητα εκτός από εκείνη στην οποία αποβλέπει ο χαρακτηρισμός τους και σε ζώνες κύριας χρήσης, όπου επιτρέπονται και άλλες δραστηριότητες υπό όρους.

2. Οι ζώνες ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων που προορίζονται για τουριστικές ή βιομηχανικές δραστηριότητες και βρίσκονται εκτός των ορίων γενικού πολεοδομικού σχεδίου, δύναται να πολεοδομούνται. Ο συνελεύσης δόμησης για τις βιομηχανικές δραστηριότητες δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1,2 και για τις τουριστικές δραστηριότητες το 0,6.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται οι εισφορές σε χρ. και σε χρήμα που μπορεί να είναι διαφορετικές από τις προβλημονές στα άρθρα 8 και 9 του ν. 1337/1983, οι λοιπές σχετικές υποχρεώσεις των ιδιοκτητών καθώς και οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διεδικασία πολεοδομησης των ζώνων αυτών

και να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

3. Στις ζώνες ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων μπορούν να καθορίζονται ειδικοί όροι και περιορισμοί για την εγκατάσταση και την άσκηση δραστηριοτήτων και να θεσπίζονται ειδικοί κανονισμοί διαχείρισης και λειτουργίας.

4. Ο χαρακτηρισμός περιοχών ή εκτόσεων ως ζώνων ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων και η οριοθέτηση της τους γίνονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, σε εφαρμογή περιφερειακού ή νομαρχιακού χωρατζικού σχεδίου ή τομεακής χωρατζικής και αναπτυξιακής μελέτης, μετά από γνώμη του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα θεσπίζονται οι παραπάνω ειδικοί όροι και περιορισμοί, καθορίζεται το περιεχόμενο και η διαδικασία εκδόσης του ειδικού κανονισμού διαχείρισης και λειτουργίας και η αρμόδια για την εφαρμογή του υπηρεσία και ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Για τις περιοχές που πρειλαμβάνονται σε Ζώνη Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) ο χαρακτηρισμός και η οριοθέτηση ζώνων ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων γίνεται με την πράξη καθορισμού της ΖΟΕ και με τη διαδικασία του άρθρου 20 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αρθρο 25

Ενιαίος Φορέας Περιβάλλοντος

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ιδρύεται νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Περιβάλλοντος» (Ε.Φ.Ο.Π.).

2. Ο Ε.Φ.Ο.Π. έδρευει στην Αθήνα, έχει πλήρη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης Εσωτερικών, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορούν να συνιστώνται περιφερειακό παράρτημα του Ε.Φ.Ο.Π., διανομαρχιακού ή νομαρχιακού επιπέδου. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα ρυθμίζονται για το συνιστώμενο περιφερειακό παράρτημα τα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 15.

4. Σκοποί του Ε.Φ.Ο.Π. είναι ιδίως:

α) Ο καθορισμός, σε εθνικό επίπεδο, ορισκών τιμών παραστρών ποιότητας περιβάλλοντος, ορισκών τιμών αποβλήτων, προτύπων για παραγωγικές διαδικασίες και κανονισμών, καθώς και η παρακολούθηση της εφαρμογής τους.

β) Η εγκατάσταση εθνικών δικτύων μετρητών στις περιφερειακές σχετικές διαδικασίες και κανονισμών, καθώς και η παρακολούθηση της εφαρμογής των.

γ) Ο συντονισμός η συλλογή και η διανομή σε εθνικό και διεθνές επίπεδο πληροφοριών, σχετικών με το περιβάλλον.

δ) Η προώθηση της έρευνας για το περιβάλλον.

ε) Εισηγείται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωρο-

Χρήσιμες οδηγίες

ξιας και Δημόσιων Εργών την έκδοση και το περιεχομένο νομοθετημάτων και κανονιστικών πράξεων γενικού περιεχομένου που αφορούν θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και γνωμοδοτεί για το περιεχομένο νομοθετημάτων και κανονιστικών πράξεων ειδικού περιεχομένου, για την πρόταση ή την έκδοση των οποίων είναι αρμόδιος η συναρμοδίας ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών.

β) Εκπονεί μελέτες, σχέδια και προγράμματα προστασίας του περιβάλλοντος σε εθνικό, περιφερειακό και νομαρχιακό επίπεδο, επίσης ή πενταετούς χρονού, καθώς και μελέτες, σχέδια και προγράμματα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.

γ) Συντονίζει τη δραστηριότητα των άλλων αρμόδιων φορέων στον τομέα της εφαρμογής σχεδίων και προγράμματων προστασίας περιβάλλοντος και παρέχει την συνδρομή του, όπων απαιτείται.

δ) Ιδρύει, οργανώνει και εξοπλίζει εθνικά δίκτυα παρακολούθησης της ποιότητας του περιβάλλοντος και μεριμνά για τη λειτουργία τους.

ε) Εισηγείται στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών προγράμματα πενταετών για την προστασία του περιβάλλοντος, προκειμένου να γίνει η σχετική χρηματοδότηση από το δημόσιο ή διεθνείς οργανισμούς.

στ) Συντάσσει επίσησιο έκθεση για την κατόπιν στον περιβάλλοντος της χώρας τους στόχους, τις κατευθύνσεις και τα μέτρα της περιβάλλοντικής πολιτικής.

ζ) Υποβάλλει στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών επίσησιο έκθεση πεπραγμένων και αξιολόγησης της πολιτικής προστασίας του περιβάλλοντος σε εθνικό, περιφερειακό ή νομαρχιακό επίπεδο.

η) Οργανώνει μηνιανισμό ελέγχου τήρησης των όρων και προϋποθέσεων άσκησης των δραστηριοτήτων, οι οποίοι προβλέπονται από την υφιστάμενη νομοθεσία.

θ) Γνωμοδοτεί σχετικά με την έγκριση από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών γενικών προγραμμάτων, σχεδίων και μέτρων που προτείνονται από άλλους φορεις για την προστασία του περιβάλλοντος.

ι) Γνωμοδοτεί σχετικά με την έγκριση από τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ή το νομάρχη κατό περιπτώση περιβαλλοντικών όρων για την άσκηση δραστηριοτήτων με σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ή για οποιδήποτε άλλα θέμα προστασίας του περιβάλλοντος, που παραπέμπεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ή το νομάρχη.

ια) Συνεργάζεται με ζένες χώρες και διεθνείς οργανισμούς για την εφαρμογή κοινών προγραμμάτων προστασίας του περιβάλλοντος.

ιβ) Μεριμνά για την έκδοση προδιαγραφών και πρακτικών οδηγιών σχετικά με την έγκριση περιβαλλοντικών όρων και γενικά για τη διοδοση των ειδικών τεχνικών γνώσεων και της τεχνολογίας στα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος και παρέχει τεχνικές υποδείξεις στις δημόσιες υπηρεσίες και στους οργανισμούς του δημόσιου τομέα.

ιγ) Μεριμνά σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, για την εκπαίδευση στελεχών της διοίκησης σε τομείς σχετικούς με την προστασία του περιβάλλοντος.

ιδ) Μεριμνά για την εκπόνηση προγραμμάτων περιβαλλοντικής ενημέρωσης των πολιτών και ιδιαίτερα των μαθητών και σπουδαστών όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

ιε) Χρηματοδοτεί εφαρμοσμένες έρευνες και μελέτες

που εξυπηρετούν τους σκοπούς του, καθώς και έργα και προγράμματα περιβαλλοντικής προστασίας.

ιστ) Εισηγείται τις σχετικές με την περιβαλλοντική προστασία προδιαγραφές χωροταξικών και ρυθμιστικών σχεδίων και γενικών προγραμμάτων διαχείρησης φυσικών πόρων.

5. Τα περιφερειακά παραρτήματα του Ε.Φ.Ο.Π. ασκούν το έργο της παρ. 4, κατά τα οριζόμενα σύμφωνα με την παρ. 15, με την εποπτεία του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ή του οικείου νομάρχη, όπων πρόκειται για παράρτημα νομαρχιακού επιπέδου.

6. Εωσότου ιδρυθεί ο Ε.Φ.Ο.Π. οι αρμόδιοτητες της παρ. 4 ασκούνται από τον Οργανισμό Αθηνών για την περιοχή Αττικής από τον Οργανισμό Θεσσαλονίκης για την περιοχή Θεσσαλονίκης και από τις κεντρικές περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών για την υπόλοιπη Ελλάδα.

7. Με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 καθορίζονται τα κεντρικά και περιφερειακά όργανα διοίκησης του Ε.Φ.Ο.Π. στα οποία εκπροσωπούνται κρατικοί και μη κρατικοί φορείς καθώς και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης. Στα όργανα αυτά ανατίθεται αφ' ενός η ευθύνη εισήγησης της περιβαλλοντικής πολιτικής στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και αφ' επέρυ η ευθύνη για την εφαρμογή των στόχων του Ε.Φ.Ο.Π. Με το ίδιο ή όμιο π.δ/γμα καθορίζονται οι αρμόδιοτητες των οργάνων διοίκησης του Ε.Φ.Ο.Π., ο αριθμός και οι ιδιότητες οι γνώσεις και η εμπειρία των μελών των οργάνων αυτών, η διάρκεια της θητείας τους καθώς και καθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών καθορίζονται οι αποζημιώσεις των μελών των οργάνων διοίκησης του Ε.Φ.Ο.Π. σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194).

9. Με απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνησης Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ρυθμίζονται τα θέματα που αναφέρονται στη συγκρότηση και λειτουργία των οργάνων διοίκησης του Ε.Φ.Ο.Π. και ιδίως τα σχετικά με την απαρτία, την απαιτούμενη πλειοψηφία για τη λήψη των αποφάσεων, τον τρόπο πρόσκλησης και την αναπλήρωση των μελών, τον τρόπο τηρησης των πρακτικών, την ημερήσια διάταξη, τη γραμματική εξυπρέπηση και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

10. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από τη δράση του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών μπορούν να μεταφέρονται στον Ε.Φ.Ο.Π. αρμόδιοτητες που ασκούνται από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών.

11. Πόροι του Ε.Φ.Ο.Π. είναι:

α) Τακτική ετήσια κρατική επιχορήγηση που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και αποδίδεται στο φορέα με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, όπως ειδικότερα ορίζεται σε αυτή.

β) Εκτακτή ετήσια κρατική επιχορήγηση από τον προϋπολογισμό δημόσιων επενδύσεων.

γ) Πρόσδοση από την εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων από επιχορηγήσεις ελληνικών και ξένων οργανισμών και από δωρεές ή κληρονομίες.

δ) Επιχορηγήσεις από το Εθνικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.).

Χρησιμες οδηγιες

ε) Κάθε άλλο έσοδο από οποιαδήποτε σιτία.

12. Οι πόροι του φορέα διατίθενται για τις δαπάνες λειτουργίας του και για τη μερική ή ολική χρηματοδότηση μελετών, προγραμμάτων έργων και δραστηριοτήτων δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων, η των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με αποκλειστικό σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος.

13. Οι δαπάνες για την εκπήρωση του σκοπού του Ε.Φ.Ο.Π. πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον οικονομικό κανονισμό του, ο οποίος καταρτίζεται από τον Ε.Φ.Ο.Π. και έγκρινεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Κατά την έγκριση αυτή επιτρέπονται τροποποιήσεις και συμπληρωσεις ύστερα από γνώμη του Ε.Φ.Ο.Π.

14. Ο Ε.Φ.Ο.Π. έχει στο δικαστήριο και στις διοικητικές αρχές το δικονομικά πρόνομιο του Δημοσίου. Τα προνόμια του Δημοσίου έχει και στην αναγκαστική εκτέλεση και ιδιώς εκείνα που αφορούν την κατάταξη σε πλειστηριασμό ή πτώχευση.

15. Ο οργανισμός του Ε.Φ.Ο.Π. έγκρινεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Με τον οργανισμό ρυθμίζονται ιδιαίτερα:

α) Η οργάνωση των υπηρεσιών και οι αρμοδιότητες τους.

β) Οι κλάδοι του μόνιμου προσωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου.

γ) Οι θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαιου, η κατανομή του σε ειδικότητες καθώς και τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την πρόσληψη.

16. Οι θέσεις του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαιου προσωπικού του Ε.Φ.Ο.Π. καλύπτονται με μεταφόρα προσωπικού και υπηρεσιών από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και από άλλα υπουργεία ή νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαιου.

17. Στον Ε.Φ.Ο.Π. συνιστάται μια θέση υπολλήλου των ειδικών θέσεων με 2ο βαθμό. Ο διοριζόμενος στη θέση αυτήν έχει τον τίτλο του προϊσταμένου του οργανισμού και προστατεύεται σε όλες τις υπηρεσίες του. Ως προϊσταμένος διορίζεται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων πρόσωπο που έχει τουλάχιστον 10ετή πέριοδο και εξειδικευμένες γνώσεις για τη θέματα που εμπίπτουν στους σκοπούς και στις αρμοδιότητες του Ε.Φ.Ο.Π. Η περία και οι γνώσεις αποδεικνύονται από τους τίτλους σπουδών και τη συνάφεια τους με τα παραπάνω θέματα.

18. Τα καθηκόντα προϊσταμένου του Ε.Φ.Ο.Π. μπορούν να ανατοποθύνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και σε υπόλληλο του δημόσιου τομέα που έχει τα παραπάνω πρόσθια. Ο χρόνος άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου θεωρείτο για κάθε συνεπεία ως χρόνος υπηρεσίας στην τακτική θέση του υπολλήλου. Στην περίπτωση αυτήν καταβάλλονται οι αποδοχές της μιας μόνο θέσης κατ' επίλογη του υπολλήλου.

19. Η μεταφόρα υπηρεσιών και προσωπικού, που προβλέπεται στην παράγραφο 16, γίνεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού. Με τη μεταφόρα του προσωπικού γίνεται και μεταφόρα των θέσεων που κατέχουν. Αν πρόκειται για μόνιμο προσωπικό απαιτείται για τη μεταφόρα απόφοιτη

των υπηρεσιακών συμβουλίων των οικείων υπουργείων, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων υπαλλήλων. Με τη μεταφορά του προσωπικού μεταφέρονται και οι σχετικές πιστωσεις του τρέχοντος έτους. Για το επόμενο έτη οι πιστωσεις αυτές περιλαμβάνονται στην επήμειο τακτική επιχορήγηση. Οι μεταφερόμενοι υπαλλήλοι διατηρούν το ασφαλιστικό καθεστώς για επικουρική συνταξή και εφοπλική βοηθημα που είχαν πριν από τη μεταφορά και παρέχεται σε αυτούς και τα μέλη της οικογένειάς τους η υγειονομική περιθάλψη των μόνιμων υπαλλήλων.

Αρθρο 26

Κλιμάκια Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος

1. Με απόφαση του νομάρχη συγκροτούνται Κλιμάκια Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος (Κ.Ε.Π. Π.Ε.) από το προσωπικό της νομαρχίας. Στη σύνθεση των κλιμάκων αυτών περιλαμβάνονται παντούτες υπαλλήλοι της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Τα κλιμάκια ελέγχουν την τηρηση των περιβαλλοντικών όρων και γενική την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος. Στα κλιμάκια μπορούν να μετέχουν και εκπρόσωποι του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, στην περιοχή των οποίων γίνεται ο έλεγχος. Για την περιοχή των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης εφόρμοζονται οι διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 12 του ν. 1515/1985 και του άρθρου 11 παράγρ. 12 του ν. 1561/1985.

2. Τα κλιμάκια διενεργούν αυτοψία σε εγκαταστάσεις ή δραστηριότητες ίδιως όταν πιθανολογείται ότι η λειτουργία τους υποβαθμίζει το περιβάλλον, κάνουν τις απαραίτητες συστάσεις και υποδειγμένις για τα κατάλληλα να ληφθούν μέτρα, συντάσσουν σχετική έκθεση και εισηγούνται τις επιβλητές κυρώσεις.

3. Για τη διενέργεια των ελέγχων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 τα κλιμάκια έχουν το δικαίωμα να εισέρχονται σε κάθε είδους εγκαταστάσεις οποτεδήποτε, τηρώντας τους όρους ασφάλειας, που ισχύουν για κάθε εγκαταστάσεως είτε αυτές βρίσκονται σε λειτουργία είτε όχι, ακόμα και αν δεν παρευρίσκεται ο ιδιοκτήτης ή ο υπεύθυνος λειτουργός και συνοδεύονται εφ' όσον είναι δυνατό, από εντελαλμένο εκπρόσωπο τους. Οι υπεύθυνοι λειτουργίας των εγκαταστάσεων έχουν υποχρέωση να παρέχουν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και πληροφορίες και γενικά να διευκολύνουν τον έλεγχο.

4. Οι αρμόδιες αρχές ελέγχου τηρησης των περιβαλλοντικών διατάξεων δημοσιεύουν κατα περίδους πληροφορίες και στοιχεία σχετικά με τους διενεργούμενους ελέγχους και τις επιβλαλμένες κυρώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος.

Αρθρο 27

Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στο νομάρχη

Αρμοδιοτήτες που σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου ασκούνται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων αποκλειστικά ή σε συνεργασία με τον κατά περίπτωση αρμόδιο υπουργό, είναι δυνατό να μεταβιβάζονται με αντιστοιχη υπουργική απόφαση στους νομάρχες ή προκειμένου για τις περιοχές των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης στην Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθηνας και του Οργανισμού Θεσσαλονίκης αντιστοιχα.

νομάρχης επιβάλλει το πρόστιμο ύστερα από γνώμη της κατά το άρθρο 6 παράγρ. 1 υπηρεσίας.

Σε περίπτωση εξαιρετικού σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος και ιδιως σε περίπτωση που από το είδος ή την ποσότητα των ρύπων η από την έκταση και τη σημασία της υποβάθμισης του περιβάλλοντος υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, ο νομάρχης παραπέμπει την υπόθεση στον υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, ο οποίος από κοινού με τον τυχόν συνυπόρουμα πουπουργό επιβάλλει πρόστιμο μέχρι εκατό εκατομμύριο (100.000.000) δραχμές.

2. Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του περιβάλλοντος, επιβάλλεται προσωρινή απαγόρευση της λειτουργίας της μέχρις ότου ληφθούν τα καταλλήλα μέτρα ώστε να αποτρέψεται η ρύπανση ή η υποβάθμιση. Μπορεί επίσης να επιβληθεί η οριστική διακοπή της λειτουργίας της, αν η επιχείρηση ή η δραστηριότητα παραλείπεται να συμφωνεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα ή αν η λήψη αποτελεσματικών μετρών είναι ανέφικτη. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση ση την οικείου νομάρχη. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, και ιδιως σε περίπτωση που από το είδος ή την της υποβάθμισης του περιβάλλοντος υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, ενοψεις και της σπουδαιότητας της επιχείρησης ή δραστηριότητας ο υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών από κοινού με τον τυχόν συνυπόρουμα πουπουργό δικαιούται να επιβάλλει τις παραπάνω κυρώσεις. Με την πρόξενη επιβολής της απαγόρευσης λειτουργίας μπορεί να προβληθούν και πρόστιμο από δέκα χιλιάδες (10.000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για κάθε πρέμερα παράβασης της απαγόρευσης.

Η παράβαση διαπιστώνεται με πρόξη του οργάνου που επέβαλε την απαγόρευση με την οποία και καταλογίζεται το πρόστιμο.

Με απόφαση του οργάνου που επέβαλε την απαγόρευση λειτουργίας της επιχείρησης ή δραστηριότητας μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να αίρεται η απαγόρευση αυτή, αν η επιχείρηση ή η δραστηριότητα λάβει αποτελεσματικά μέτρα. Ωστε να πουσει οριστική η ρύπανση ή υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

3. Το πρόστιμα που επιβάλλονται κατά την προηγούμενη παράγραφο εισπράττονται σύμφωνα με το νόμο για την ειστραδή των δημόσιων εσόδων και αποδίδονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής όπου προκλήθηκε η παράβαση. Ο τρόπος, τα όργανα και η διαδικασία εισπράξεως καθορίζονται με κοινή απόφαση των υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και κάθε συναρμόδιου πουπουργού.

4. Η διαδικασία επιβολής των διοικητικών κυρώσεων των προηγούμενων παραγράφων αρχίζει με τη δεβείωση της παράβασης από το οργανό που τη διαπιστώνει, το οποίο συντάσσει σχετική έκθεση, η οποία κοινοποιείται μαζί με έγγραφη κλήτευση προς τον παραβάτη να υποβάλλεται τις αποψεις του μέσα σε 5 ημέρες από την κοινοποίηση της κλήτευσης. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατεθεί, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, για 5 ημέρες.

5. Οπου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο από διανομαρχικές ή περιφερειακές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες αυτές εξακολουθούν να έχουν την αρμοδιότητα αυτή για ποσό μέχρι δέκα εκα-

τομμύρια (10.000.000) δραχμές είτε ύστερα από εισήγηση μιας από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο πρώτο εδαφίο της παραγράφου 1. Για την επιβολή διοικητικού προστίμου που από δέκα εκατομμύρια (10.000.000) και μέχρι εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές οι παραπάνω δινομαρχικές ή περιφερειακές υπηρεσίες παραπέμπουν τη υπόθεση στον ιεραρχικά προϊστάμενο τους υπουργό, ο οποίος, από κοινού με τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ και τον ίδιο σύλλογο συναρμόδιο υπουργό, επιβάλλει το παρόν πρόστιμο.

Οπου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, επιβάλλεται διοικητική κύρωση η διακοπή λειτουργίας δραστηριότητας, έργου ή επιχείρησης από διανομαρχικές ή περιφερειακές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες αυτές διατηρούν την αρμοδιότητα αυτή.

Οι σχετικές αποφάσεις τους λαμβάνονται ωμοίς είτε ύστερα από αυταπαγγελτού έλεγχο είτε ύστερα από εισήγηση μιας από τις προσαναφέρομενες στο πρώτο εδαφίο της παραγράφου αυτής υπηρεσίες.

6. Προκειμένου για εγκαταστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 1 περίπτωση στ' του ν. 742/1977, που ρυτάνουν τη θάλασσα, η επιβολή προστίμου που υποβαίνει τα ανωτάτα όρια του άρθρου 13 παρ. 1, κατηγορία β', περίπτωση ι' του ίδιου παραπάνω νόμου και μερικό δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δρχ., γίνεται από τον οικείο νομάρχη. Σε περίπτωση επιβάλλεται προστίμου μεγαλύτερου από δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δρχ., ευρημέζεται η διαδικασία του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

7. Με τις υπόλογικές αποφάσεις που εκδίδονται, σύμφωνα με τις εξουσιοδοτήσεις του νόμου αυτού, από τον υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών ή και τον κάτα περίπτωση συναρμόδιο υπουργό, είναι δυνατό να καθορίζεται κάθε αναγκαίο πρόσθιτη λεπτομέρεια σχετικά με τα όργανα και τη διοικούσα επιβολής των διοικητικών κυρώσεων.

Άρθρο 31.

Τροποποίηση άλλων διατάξεων.

1. Το εδάφιο (6) της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.

1032/1980 (ΦΕΚ 57) τροποποιείται ως εξής:

«δι» για τη χάραξη και έκφραση της γενικής πολιτικής σχετική με τη χωροταξία και την προστασία του περιβάλλοντος, την κατάρτιση σχεδίων και προγραμμάτων για τον έλεγχο της εφαρμογής και το συντονισμό των ειδικών προγραμμάτων προστασίας του περιβάλλοντος των επι μέρους φορέων, καθώς και την κάλυψη θεμάτων περιβάλλοντος που δεν περιλαμβάνονται στις αρμοδιότητες αλλού φορέα».

2. Η παρ. 1 του άρθρου 2 του α.ν. 2520/1940 (ΦΕΚ 237) τροποποιείται ως εξής:

«1. Τις υγειονομικές διατάξεις που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο εκδίδει ο Υπουργός Υγείας Προνοίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στις περιπτώσεις που οι διατάξεις αυτές αφορούν και την προστασία του περιβάλλοντος, συνυπογράφονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών».

3. Οι παράγραφοι 1α, β και δ του άρθρου 1 του προεδρικού διατάξιματος 1180/1981 (ΦΕΚ 293) καταργούνται.

4. Η παρ. 9 του άρθρου 11 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18) τροποποιείται ως εξής:

«9. Για την πραγματοποίηση νέων, τροποποίηση,

Χρήσιμες οδηγίες

κτοση ἡ εκσυγχρονισμό υφιστάμενων ἐργών και δραστηριότητών. σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία, με σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, επιβάλλεται η υποβολή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και η ἔγκριση περιβαλλοντικών ὄρων. Τα ἐργα και οι δραστηριότητες για το οποίο απαιτείται υποβολή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων καθορίζονται με αποφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατό περίπτωση συναρμόδιου υπουργού, ύστερα από πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής του οργανισμού.

5. Η παρ. 9 του ἀρθρου 11 του ν. 1561/1985 (ΦΕΚ 148) τροποποιείται ως εἶναι:

«9. Για την πραγματοποίηση, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, νέων και τροποποιηση, επεκτάση ἡ εκσυγχρονισμό υφιστάμενων ἐργών και δραστηριότητων με σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, επιβάλλεται η υποβολή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ἔγκριση περιβαλλοντικών ὄρων. Τα ἐργα και οι δραστηριότητες για το οποίο απαιτείται υποβολή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων καθορίζονται με αποφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατό περίπτωση συναρμόδιου υπουργού, ύστερα από πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής του οργανισμού.»

Με τις πιο πάνω κοινές υπουργικές αποφάσεις καθορίζεται και η ἔναρξη ισχύος της παραγράφου αυτῆς».

6. Η παρ. 1 του ἀρθρου 13 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18) τροποποιείται ως εἶναι:

«1. Στους παραβάτες των ὄρων και των μέτρων που καθορίζονται με τις διοικητικές πράξεις που προβλέπονται στο ἀρθρο 11 και 12 επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση με αποφαση της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού της Αθήνας πρόστιμο μέχρι δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές.

Σε περίπτωση εξαιρετική σοβαρής ρύπανσης ἡ υποβάθμισης του περιβάλλοντος και ίδιως σε περίπτωση που από το είδος ἡ την ποσότητα των ρύπων ἡ από την έκταση και τη σημασία της υποβάθμισης του περιβάλλοντος υπαρκεί κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης η ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφή. η εκτελεστική επιτροπή παραπέμπει την υπόθεση στον Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, ο οποίος από κοινού με τον τυχόν συναρμόδιο υπουργό επιβάλλει πρόστιμο μέχρι εκατό εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές.

Με αποφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών καθορίζεται η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων αυτών και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Ειδικό για τη βιομηχανία, η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων αυτών και οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών.

7. Η παρ. 1 του ἀρθρου 13 του . 1561/1985 (ΦΕΚ 148 τροποποιείται ως εἶναι:

«1. Στους παραβάτες των ὄρων και των μέτρων που καθορίζονται με τις διοικητικές πράξεις που προβλέπονται στο ἀρθρο 11 και 12 επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση με αποφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Θεσ/νίκης πρόστιμο μέχρι δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές.

Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ἡ υποβάθμισης του περιβάλλοντος και ίδιως σε περίπτωση που από το είδος ἡ την ποσότητα των ρύπων ἡ από την έκταση και τη σημασία της υποβάθμισης του περιβάλλοντος υπαρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλά-

βης ἡ ευρείας οικολογικής διατάραξης ἡ καταστροφής, η εκτελεστική επιτροπή παραπέμπει την υπόθεση στον Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών, ο οποίος από κοινού με τον τυχόν συναρμόδιο υπουργό επιβάλλει πρόστιμο μέχρι εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές.

Με αποφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών καθορίζεται η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων αυτών και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Ειδικό για τη βιομηχανία, η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων αυτών και οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών.

8. Η παρ. 1 του ἀρθρου 14 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 48) τροποποιείται ως εἶναι:

«2. Η ἔναρξη ισχύος της παραγράφου 9 του ἀρθρου 11 του παρόντος νόμου καθορίζεται με τις προβλεπόμενες υπουργικές αποφάσεις του ίδιου ἀρθρου».

9. Από την ἔναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ὅτι ἔχει κηρυχθεί και προστατεύεται ως «εθνικός δρυμός», «οισιθητικό δάσος», και ως «διατηρητέο μνημείο της φύσης» σύμφωνα με τις διατάξεις του ἀρθρου 7 του ν.β. 86/1969 («Δασικός Δάσος») (ΦΕΚ 7), όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του ἀρθρου 3 του ν.β. 996/1971, ἡ ως «τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους» σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1469/1950 «περὶ προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και ἐργών τέχνης μεταγενεστέρων του 1830», εντάσσεται με πρεσβρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και του κατό περίπτωση αρμόδιου υπουργού, στις κατηγορίες του ἀρθρου 18 παρ. 3 σύμφωνα με τα κριτήρια του ἀρθρου 19. Με το ίδιο ή με όμως πραεδρικό διάταγμα καθορίζονται οι ισιοθετούνται οι αναγκαίοι για την προστασία του γενικοί όροι, περιορισμοί και απαγορεύσεις καθώς και οι λοιπές ρυθμίσεις που προβλέπονται στο ἀρθρο 21 παρ. 2.

10. Εώσθουν εκδοθεί το πρεσβρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου 9 και οι οικείοι κανονισμοί λειτουργίας ή κανονισμοί λειτουργίας και διαχείρισης που προβλέπονται στο ἀρθρο 18 παρ. 5, τα αντικείμενα προστασίας της παραγράφου 9 εξακολουθούν να διτονούνται από τις προστατευτικές διατάξεις του ἀρθρου 6 του ν.β. 996/1971 ἡ του ν. 1469/1950 κατό περίπτωση.

11. Η περ. β της παρ. 1 του ἀρθρου 4 του ν. 743/1977 «περὶ προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και ρυθμίσεως συναφών θερμάτων» (ΦΕΚ 319) αντικαθίστανται ως εἶναι:

«(β) Παραδίδονται τα κατάλοιπα μεταφερόμενων τοπικών ουσιών σύμφωνα με τις υποδείξεις της αρχής. Πίνακας των ουσιών των οποίων απαγορεύεται με απορρίψη στη θαλάσση καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και Εμπορικής Ναυτιλίας λαμβάνοντας υπόψη τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις και συστάσεις».

12. Το ἀρθρο 8 του ν. 743/1977 αντικαθίσταται ως εἶναι:

«Αρθρο 8

1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και Εμπορικής Ναυτιλίας είναι δυνατό να επιβάλλονται οι ελάχιστες αποστάσεις διέλευσης εμφόρων η αφορτών δεξαμενοπλοίων από την πλησιέστερη ακτή, οι υποχρεωτικές πορείες αυτών και γενικά μέτρα αναφερόμενα στη θαλάσσια

Χρήσιμες οδηγίες

κυκλοφορία τους, με σκοπό την πρόληψη ρύπανσης περιοχών σημαντικού ενδιαφέροντος για την Εθνική Οικονομία.

2. Με αποφάσεις του υπουργού είναι δυνατό να επιβάλλονται:

α) Η απαγόρευση προσεγγίσης για φόρτωσή ή εκφόρτωση σε ελληνικό λιμάνι ή άρμο δεξαμενόπλοιου του οποίου η υποδιεύρεση ή η κατασκευή του σκάφους δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της «Σύμβασης» ή άλλων διεθνών κανονισμών που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα.

β) Η απαγόρευση προσεγγίσης μεγάλων δεξαμενόπλοιων σε περικλειστές περιοχές, εάν λόγω του όγκου τους είναι δυσχερής η ενέργεια ελιγμών ή αυξάνονται σημαντικά οι κινδύνοι πρόκλησης ρύπανσης από αυτήν τη μάτια, καθώς και η υποχρεωτική πλοϊκή προσεγγίση των δεξαμενόπλοιων κατά τον πλούν προς και από τις παραπάνω περιοχές, για μεγαλύτερη ασφάλειά τους».

13. Το άρθρο 19 του ν. 743/1977 αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 19.

Ελεγχος καταλληλότητας ουσιών απορρύπανσης.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υγείας, Προνοίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και Εμπορικής Ναυτιλίας, υπέρ της προμοδότηση του Εθνικού Κέντρου Θαλασσών Ερευνών και του Κρατικού Εργαστηρίου Ελέγχου Φορητών (Κ.Ε.Ε.Φ.) ή άλλου κρατικού εργαστηρίου καθορίζονται οι προδιογραφες και ο έλεγχος της από αποψη η δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος καταλληλότητας των κάθε είδους ουσιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εξουδετέρωση της ρύπανσης της θάλασσας».

Άρθρο 32.

Μεταβατικές διατάξεις.

1. Κάθε διάταξη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από το νόμο αυτόν καταργείται από την έναρξη της ισχύος του με εξαίρεση τις διατάξεις των ν. 1515/1985, 1561/1985 και 743/1077, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 31 παρ. 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12 και 13 του παρόντος νόμου. Οπου για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων είναι αναγκαίη η έκδοση προεδρικών διατάξεων, πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου ή υπουργικών ή νομαρχιακών αποφάσεων για την εξειδίκευση ορισμένων θέματων, η καταργούση των υφιστόμενων διατάξεων που επερχεται από την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων.

2. Οι υποχρέωσεις που επιβάλλονται στην εκτέλεση έργων και στην άσκηση δραστηριοτήτων, συμφώνη με την υφιστόμενη νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος εξακολουθούν να ισχύουν εωστου αρχίσουν να ισχύουν τα προεδρικά διατάξματα, οι πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου και οι υπουργικές ή νομαρχιακές αποφάσεις που προβλέπονται από τον νόμο αυτόν και ρυθμίζουν το ίδιο αντικείμενο.

3. Για θέματα που ρυθμίζονται από το νόμο αυτόν και δεν υπάρχει σχετική ρύθμιση ειδικά για τις περιοχές των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης από τους νόμους 1515/1985 και 1561/1985 αντιστοίχα και εφ' άρσον για τα παραπάνω θέματα προβλέπεται από τον παρόντα νόμο αρμοδιότητα του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών να προτείνει την έκδοση προεδρικού διατάξματος ή να εκδώσει αποφαση.

η προηγούμενη εισήγηση του Οργανισμού Αθήνας για την περιοχή του ρυθμιστικού σχεδίου της Αθήνας και η εισήγηση του Οργανισμού Θεσσαλονίκης για την περιοχή Θεσσαλονίκης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την εκόστοτε ενέργεια του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών.

4. Από τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 εξαιρούνται οι κανονιστικού περιεχομένου που έχουν εκδοθεί για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 33.

Εναρξη ισχύος.

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει την πρώτη του μετεπόμενη από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μήνα.

Παραγγέλλεται τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ.

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Α.Π. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΝΑΤΣΙΝΑΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΓ. ΚΟΥΤΖΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΥΠΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΠΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

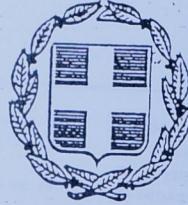
Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 15 Οκτωβρίου 1986
Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΜΑ Β

K.Y.A. 69269 / 90

Κατάταξη έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες, περιεχόμενο Μελετών
Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, καθορισμός περιεχομένου Ειδικών Περιβαλλοντικών
Μελετών και λοιπές συναφείς διατάξεις σύμφωνα με τον Ν.1650/1986.

ΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1990

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
678

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 69269/5387

Κατάταξη έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες, περιεχόμενο Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), καθορισμός περιεχομένου ειδικών περιβαλλοντικών μελετών (ΕΠΜ) και λοιπές συναφείς διατάξεις, σύμφωνα με το Ν. 1650/1986.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΑΣ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ,
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ,
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ,
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 (παρ. 1, 2α, 3, 6, 9, 10 και 11), 5 (παρ. 1) και 21 (παρ. 1) του Ν. 1650/1986. Για την προσασία του περιβάλλοντος (ΦΕΚ 160/A).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαιου» (ΦΕΚ 34/A) όπως τροποποιήθηκε και συμπλήρωθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984. Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ανθράκων και Χάλυβας και του Οργανισμού Ερθρίασμού ΕΤΡΟΤΟΜ. (ΦΕΚ 70/A).

3. Τις διατάξεις του Ν. 1558/1985 «Κυβερνηση και Κυβερνητικά Οργανώσαντα» (137/A/1985), και των άρθρων 9 και 13 του Π.Δ. 437/985. Καθορισμός και ανανεωνομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργών. (ΦΕΚ 157/A).

4. Τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 1835/89 «Σύσταση τουριστικού Τουρισμού και ρύθμιση θεμάτων δημόσιας διοίκησης» (ΦΕΚ 76/A).

5. Τις διατάξεις του άρθρου 11 (παρ. 9, 10 και 11) του Ν. 1515/85. Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ύπτερης περιοχής Αθήνων. (ΦΕΚ 18/A) και του άρθρου 11 (παρ. 9, και 11) του Ν. 1561/1985. Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής Θισσαλονίκης και 4ες σχετικές διατάξεις. (ΦΕΚ 148/A) όπως τροποποιήθηκαν και συληρωθήκαν με το άρθρο 31 (παρ. 4 και 5) του Ν. 1650/86.

6. Την Υ1081/18.5.1990 απόφαση του Πρωθυπουργού «Ορισμός μυδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού Γεωργίας Παναγιώτη Χατζηκολάζου». (ΦΕΚ 327/B).

7. Την Υ1052/1990 απόφαση του Πρωθυπουργού «Καθορισμός αρμοδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού ΠΕΧΟΔΕ. Αχαλία Κάρα μανήλη» (ΦΕΚ 311/B) όπως τροποποιήθηκε με την Υ 1087/1990 όμοια απόφαση (ΦΕΚ 334/B).

8. Την υπ' αρ. Υ. 1074/14.5.1990 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Βασιλείο Μαζεών» (ΦΕΚ 325/B).

9. Την σήμερα 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1984 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

10. Την σήμερις 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

11. Τις υπ' αριθ. 2918/10.10.1990 και 1822/10.10.1990 πρότασης των Οργανισμών Αθήνας και Θεσσαλονίκης απότιστογια, απορρίζουμε:

12. Την υπ' αριθ. Υ1073/10.5.1990 απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Εθν. Οικονομίας «Καθορισμός των αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας» (ΦΕΚ 312B) όπως συμπληρώθηκε με την υπ' αριθ. Υ1134/2.7.1990 απόφαση (ΦΕΚ 474/B).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Σχοπός - Ορισμοί - Πεδίο Εφαρμογής

Άρθρο 1

Σχοπός

Με αυτή την υπουργική απόφαση αποσκοπείται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 3, 4 και 5 του Ν. 1650/1986 και συγχρόνως την εναρμόνιση με τις σχετικές διατάξεις α) την υπ' αριθ. 84/360/ΕΟΚ σήμερις του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28ης Ιουνίου 1984. Σχετικά με την καταπολέμηση της απομονωμένης ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις και ιδιωτικές με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 4, 6, 7, 11, 12, 13 και 15 αυτής και β) της υπ' αρ. 85/337/ΕΟΚ σήμερις του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27ης Ιουνίου 1985 «τις την εκτίμηση των πτυώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον» και ιδικώτερα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 5, 6 (παρ. 1), 8 και 11 (παρ. 2) αυτής, που έχουν δημοσιευθεί στην Ελληνική γλώσσα στην επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 188 σελ. 20 της 16.7.1984) και (L. 175 σελ. 40 της 5.7.1985) αντιστοίχα, ώστε στο πλαίσιο της ισόρροπης ανάπτυξης του Εθνικού χώρου να καθισταται ευχερής και αποτελεσματική η προστάθεια για την αποτροπή της ρύπανσης και της υποβάθμισης του περιβάλλοντος με την αξιολόγηση των άμεσων και ίμερεσων επιπτώσεων των έργων και δραστηριοτήτων.

Με αυτή την υπουργική Απόφαση αποσκοπείται επίσης ο καθορισμός του περιχωρισμένων άμεσων ιδιωτικών περιβαλλοντικών μελετών και τη διαδίκαση κατάρτισης και έχρισής τους, σύμφωνα με το άρθρο 21 (παρ. 1) του Ν. 1650/1986.

Πλήρη τεχνικά χαρακτηριστικά και υπολογισμοί των συστημάτων θέσεις, έγγραφα τεχμηριώσεων χ.λ.π. αντιρρύπανσης.

7.4 Θόρυβος.

Μέτρα προστασίας από το θόρυβο.

Προβλεπόμενα μέτρα ελέγχου του θορύβου, π.χ. πρόληψη των θορύβων στην πηγή (επιλογή μηχανών), συστήμα χρησιμοποιούμενων συσκευών για την ηχητική μόνωση (επιχάλυψη, αντιχραδασμικά υπόβαθρα, διαστράτματα, τοίχοι).

Απόδοση των μέτρων ελέγχου.

Πλήρη τεχνικά χαρακτηριστικά και υπολογισμοί των συστημάτων αντιρρύπανσης.

Στην περίπτωση κατά την οποία έχουν ήδη προταθεί και εξεταστεί, ως τις περιπτώσεις, περισσότερες από μια εναλλακτικές λύσεις μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος, να δικαιολογηθεί η τελικά προτεινόμενη λύση.

7.5 Πρόγραμμα παρακολούθησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Θα πειργράφονται τα προγράμματα που απαιτούνται για την παρακολούθηση:

α) Των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο ευρύτερο περιβάλλον (MONITORING).

β) Της απόδοσης των μέτρων προστασίας καθώς και της ποιότητας των παραγομένων αποβλήτων κατά την λειτουργία της εγχατάστασης (MONITORING).

8. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σε παράρτημα της μελίτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα χαταχωρούνται κείμενα επιστημονικής επεξεργασίας στοιχείων, ειδικές εξ-

θέσεις, έγγραφα τεχμηριώσεων χ.λ.π.

9. ΤΥΧΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΝΤΤΠΩΝ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ.

10. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Όσες εγκαταστάσεις χαρακτηρίζονται από σημαντικές εκπομπές αερίων αποβλήτων (συμπεριλαμβανομένων και των σωματιδίων) πρέπει να εκπονούν μοντέλο διασποράς των αερίων εκπομπών τους με δυσμενείς μετεωρολογικές συνθήκες.

11. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Στη Μελίτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων πρέπει να αποφεύγεται η συσσώρευση τενικών στοιχείων, να γίνεται επειργασία των οριακών θεμάτων από άποψη περιβάλλοντος με συντομία και να δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στα σημαντικά περιβαλλοντικά θέματα.

Τα σχόλια που αφορούν στις επιπτώσεις πρέπει να τεκμηριώνονται επιστημονικά όσο είναι δυνατόν και να μην είναι ερχυκλοπαιδικά.

Ειδικά η έκθεση περιγραφής του περιβάλλοντος μπορεί να αναφέρεται και στη τυχόν άλλες αξιόλογες πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να υπεβαλλούν στην καλύτερη απεικόνιση του περιβάλλοντος της ερχατάστασης και στις συνθήκες οι οποίες επικρατούν σ' αυτό.

Ωστόσο πρέπει να είναι σύντομη και να δίνει έμφαση μόνο στα στοιχεία εκείνα τα οποία είναι απαραίτητα για την κατανόηση των επιπτώσεων. Η έκταση παράθεσης και ανάλυσης των διαφόρων στοιχείων της έκθεσης πρέπει να υπεγορεύεται από τη σπουδαιότητα των αναμενόμενων περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Όσον αφορά στα μέτρα ασφάλειας, υπενθυμίζεται ότι ισχύουν οι Νομοθετικές Διατάξεις για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων.

Σύντομη αναφορά των ενδεχομένων δυσκολιών (τεχνικές ελλείψεις ή ελλιπεις τηνώσεις) που αντιμετώπισε ο χύριος του έργου κατά τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΟΥΤΡΓΕΙΟ Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.

Πωνυμία εγχατάστασης :
 ιεύθυνση εγχατάστασης :
 Ιμρού. Συμπλήρωσης Δελτίου : Νομός :

νανας α:

ΧΡΗΣΗ ΥΔΑΤΟΣ

	ΜΕΣΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ μ ³ / ημέρα						ΜΕΓΙΣΤΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ μ ³ / ημέρα					
	ΔΙΚΤΥΟ	ΕΠΙΦ. ΥΔΑΤΑ	ΥΠΟΓ. ΥΔΑΤΑ	ΑΝΑΚΤΚΛΩΣΗ	Σ: 1 + 2 + 3 - 4	ΘΑΛΛΣΣΑ	ΔΙΚΤΥΟ	ΕΠΙΦ. ΥΔΑΤΑ	ΥΠΟΓ. ΥΔΑΤΑ	ΑΝΑΚΤΚΛΩΣΗ	Σ: 7 + 8 + 9 - 10	ΘΑΛΛΣΣΑ
ΡΟΕΛΕΥΣΕΙΣ												
ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ΠΑΡΑΓΟΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ												
ΨΥΞΗ												
ΛΟΙΠΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ*												
ΣΤΥΝΟΛΟ												

* Εξειδικεύονται χατά χρήσεις: π.χ. πόσιμο, πότισμα, καθαριότητα χ.λπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΟΥΤΡΓΕΙΟ Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.

Πωνυμία εγχατάστασης :
 ιεύθυνση εγχατάστασης :
 Ιμρού. Συμπλήρωσης Δελτίου : Νομός :

νανας β:

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Εγχατιστημένη ισχύος	HP	KW
Μέγιστη ζήτηση		
Μίση κατανάλωση ενέργειας	KW	MW
άση δικτύου (χαμηλή, μίση, υψηλή)	KWH / ημέρα	MWH / μήνα
	V	KV

*) Οι υπάρχει μονάδα ιδιοπαραγωγής δώστε περιγραφή του συστήματος και αναφέρατε όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία ισχύος και κατανάλω-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΟΥΡΓΕΙΟ Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.

Επωνυμία εργατάστασης : Νομός :
Διεύθυνση εργατάστασης :
Πρόμ. Συμπλήρωσης Δελτίου :

Πίνακας γ:

Κ Α Υ Σ Ι Μ Α

ΕΙΔΟΣ ΚΑΤΣΙΜΟΥ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ mt / μήνα	ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΤΜΟΥ mt / μήνα	ΑΛΛΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ mt / μήνα	ΣΥΝΟΛΟ mt / μήνα
Βενζινή				
Ντίζελ				
Μαζούτ 1.500"				
Μαζούτ 3.500"				
Τριταίριο				
Φωταίριο				
Φυσικό αέριο				
Στερεά χαύσιμα				
Ειδος.				

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΟΥΡΓΕΙΟ Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.

ωνυμία εργατάστασης : Νομός :
ύθυνση εργατάστασης :
ιρόμ. Συμπλήρωσης Δελτίου :

πάνες δ:

Ε Κ Π Ο Μ Π Ε Σ Α Ε Ρ Ι Ω Ν Α Π Ο Β Λ Ή Τ Ω Ν

1. Μονάδα παραγωγικής διαδικασίας.
2. Τύχος σημείου εκπομπής και διάμετρος εξόδου.
3. Μίση παροχή εκπομπής m^3 / sec (σε θερμοχρασία λειτουργίας).
4. Μίζηση παροχή εκπομπής m^3 / sec .
5. Ταχύτητα m / sec και θερμοχρασία εξόδου εκπομπής.
6. Τύπος απορρυπαντικής συσκευής.
7. Τύποι ρύπων.
8. Μέσο ετήσιο επίπεδο ρύπου mg / Nm^3 .
9. Μέγιστο ημερήσιο επίπεδο ρύπου mg / Nm^3 .
10. Μίζηση και ελάχιστο μέγεθος σωματιδίων.
11. Ποσοστό σωματιδίων μεγίστου και ελαχίστου μεγέθους εκπεμπομένου ημερησίως.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Οι στήλες 9 και 10 συμπληρώνονται μόνο για εργατάστασης οι οποίες εκπέμπουν σωματίδια, εφόσον υπάρχει δυνατότητα μέτρησης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Επωνυμία εγκατάστασης :
 Διεύθυνση εγκατάστασης :
 Ημέρομ. Συμπλήρωσης δελτίου : Νομός :

Πίνακας ε:

Π Α Ρ Ο Χ Ε Σ Υ Γ Ρ Ω Ν Α Π Ο Β Λ Ή Τ Ω Ν

Πηγή Υγρών Αποβλήτων	Μίση Ημερήσια Παροχή σε M ³	Μέγιστη Ωριαία Παροχή ¹ σε M ³	Περιοδικές Εκβολίς	
			Μέγιστη Παροχή σε M ³ / ώρα	Χρονική περίοδος Εκβολής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Επωνυμία εγκατάστασης :
 Διεύθυνση εγκατάστασης :
 Ημέρομ. Συμπλήρωσης δελτίου : Νομός :

Πίνακας στ:

Π Ο Ι Ο Τ Η Τ Α Υ Γ Ρ Ω Ν Α Π Ο Β Λ Ή Τ Ω Ν

Πηγή Υγρών Αποβλήτων	Παράμετροι Ποιότητας	Μίση Ημερήσια Τιμή kg / (1) Μονάδα Χαρακτηριστικού Στοιχείου	Ολυκή Ετήσια Ποσότητα kg (2)	Παρατηρήσεις

1. Μονάδα χαρακτηριστικού στοιχείου της ρυπαίνουσας δραστηριότητας (π.χ. μονάδα παραγόμενου προϊόντος) ή μονάδα χρησιμοποιούμενης πρώτης ύλης.
2. Ο υπολογισμός της ολυκής ετήσιας ποσότητας πρέπει να βασιζεται στο συνολικό προβλεπόμενο μίσο χρόνο λειτουργίας της εγκατάστασης κατά τη διάρκεια ενός έτους.

ΛΔΙΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Επωνυμία εγκατάστασης : Νομός :

Διεύθυνση εγκατάστασης :

Ημερομ. Συμπλήρωσης Δελτίου :

Πίνακας 4:

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΥΓΡΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
(ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ)

Πηγή Ύγρών Αποβλήτων	Παραμετροί Ποιότητας	Μίση Ημερήσια Τιμή kg / (1) Μονάδα Χαρακτηριστικού Στοιχείου	Ολυκή Ετήσια Ποσότητα kg (2)	Παραπορήσεις

1. Μονάδα χαρακτηριστικού στοιχείου της ρυπαίνουσας δραστηριότητας (π.χ. μονάδα παραγόμενου προϊόντος) ή μονάδα χρησιμοποιούμενης πρώτης ύλης.
2. Ο υπολογισμός της ολυκής ετήσιας ποσότητας πρέπει να βασίζεται στο συνολικό προβλεπόμενο μέσο χρόνο λειτουργίας της εγκατάστασης κατά τη διάρκεια ενός έτους.

11. Ηρηταπευτές περιοχής: Το πρόσφατο έργο βρίσκεται σε προστατευόμενη περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 21 ν. N. 1650/86;

20. Συναγωγή σημαντικών πορισμάτων: Ήχει το υπό εκτέλεση έργο τη δυνατότητα να προχαλέσει δυσμενείς επιπτώσεις στη περιβάλλον;

Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως («ναι») ή καταφατικής απαντήσεως με επιφύλαξη («ίσως»), το ερωτηματολόγιο συνοδεύεται από:

α) Τις πιθανές σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον (π.χ. ρύπη και ποσότητης εκπεμπομένων ρύπων, επιπτώσεις στη χλωρίδα, την πανίδα και το τοπίο της περιοχής του έργου).

β) Τεχνική περιγραφή των προτεινόμενων μέτρων προληφτικής και απαλλαγής των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

γ) Περιγραφή των τυχόν υφισταμένων εναλλακτικών λύσεων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Προδιαγραφές Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών.

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Γενικά στοιχεία
2. Γεωγραφική θέση προστατευόντων αντικειμένου
3. Έκταση περιοχής προστασίας
4. Όρια ευρύτερης περιοχής
5. Σχοποί προστασίας του αντικειμένου.

B. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Περιγραφή των οικοσυστημάτων ή των στοιχείων από τα στοιχεία αποτελείται το προστατευόντεο αντικείμενο, όπως φυσικό οικοσύστημα, ανθρωπογενές οικοσύστημα, μικτό οικοσύστημα, συστάδα χλωρίδας κ.λπ.

2. Περιγραφή και ανάλυση της περιοχής μελέτης και της ευρύτερης έωντς. Ειδικότερα για τα φυσικά ή ανθρωπογενή οικοσυστήματα ή στοιχεία εξετάζονται:

- Τοπογραφία και έκταση
- Κλιματικές συνθήκες, μετεωρολογικά διδομένα
- Γεωμορφολογία, γεωλογικά στοιχεία, στοιχεία εδάφους
- Τορολογικά στοιχεία, ποιότητα νερών
- Στοιχεία ποιότητας ατμόσφαιρας
- Ποιοτικός και ποσοτικός προσδιορισμός χλωρίδας, πανίδας και φυτών με συναφορά στις βιοκοινωνίες, θώκους, σπάνια προστατευό-

μένα και εχελείποντα είδη, τροφικές αλυσίδες, δείκτης ποικιλότητας κ.λπ.

- Κοινωνικά, οικονομικά και πληθυσματικά στοιχεία
- Έργα υποδομής, έκταση και ένταση δραστηριοτήτων στον πρωτεργάτη, διεύρυνση και τριτογενή τομέα.
- Περιγραφή κατάστασης οικοσυστήματος ή στοιχείου προστασίας και ερμηνεία.
- 3. Συνολική εκτίμηση της περιοχής ή αντικειμένου μελέτης και σύνθεση των στοιχείων.
- Συμπεράσματα για την υφιστάμενη περιβαλλοντική κατάσταση.
- Άλλη επιδράσεις προστατευόμενης περιοχής ή στοιχείου με την επύτερη ζώνη.
- Φυσικές και αναπτυξιακές δυνατότητες της περιοχής.

Γ. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

- Αξιολόγηση και τεχμηρίωση της σημασίας του προστατευόντος αντικειμένου καθώς και της ανάγκης λήψης μέτρων προστασίας του.
- Ένταξη του προστατευόντος αντικειμένου στις κατηγορίες του άρ. 18 του Ν. 1650/86 σύμφωνα με τα κριτήρια του άρ. 19 του ίδιου νόμου.
- Ακριβής καθορισμός της έκτασης και των ορίων της περιοχής προστασίας.
- Ακριβής καθορισμός της έκτασης και των ορίων των τυχόν ζωάνων της περιοχής προστασίας, και διατύπωση των όρων, περιορισμών και απαγορεύσεων που πρέπει να ισχύουν μέσα σ' αυτές.
- Απεικόνιση των προσαναφοριμένων ορίων σε χάρτη ανάλογης καταλληλης κλίμακας.

Δ. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

1. Διατύπωση συγχειριμένων προτάσεων διαχείρισης με στόχο την προστασία και ενδεχόμενα την αξιοποίηση του προστατευόμενου αντικειμένου και εκτίμηση του άμεσου και έμμεσου οικονομικού κόστους εφαρμογής των προτάσεων.
2. Ενδεχόμενες εναλλακτικές προτάσεις διαχείρισης και ανάπτυξης.
3. Διοικητικές, θεματικές και χρηματοδοτικές δυνατότητες για την υλοποίηση των διαχειριστικών προτάσεων.

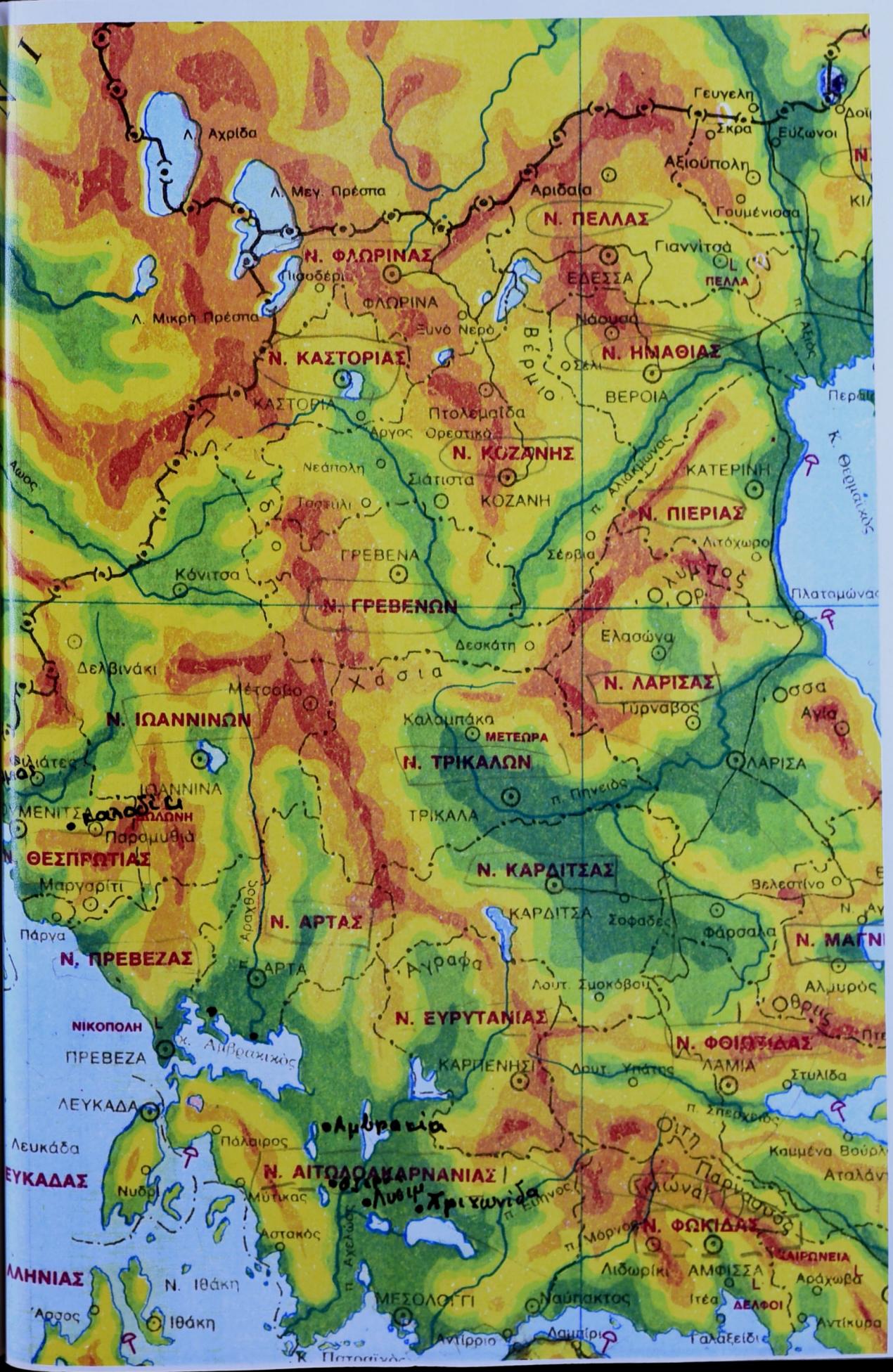
E. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

K.Y.A. 75308 / 90

Καθορισμός τρόπου ενημέρωσης πολιτών και φορέων εκπροσώπησής τους για το
περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 2,
του άρθρου 5, Ν.1650/1986

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ #9: Χάρτες

ΠΑΤΡΑΪΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ
ΚΑΛΥΨ ΚΑΙ ΧΡΗΣΕΙΣ ΙΓΣ

434

- Καταφύγια θηραμάτων
- Εθνικό οδός
- Πρωτεύουσας δίκτυο
- Διαπεριφερειακό οδός δίκτυο
- Επιφράκτικο οδός δίκτυο
- Οικισμοί
- Δασική ή δασοειδής εκτάσεις
- Βοσκοδοντοί
- Καλλιέργειες
- Μόνιμη αποδειχίσαντες καλλιέργειες
- ▲ Δενδροειδες καλλιέργειες
- ▲ Άνοιξη
- Ποτόδια
- Λίνη - Ταριετήρας
- Αιγαίνθιναστα
- Θάλασσα
- Όρος Βαμβακάρ (Α' Ζώνη)
- Όρος Βαμβακάρ (Β' Ζώνη)
- Όρος Βαμβακάρ (Γ' Ζώνη)
- Ζώνη Α' αρχ/μεσης περιοχής Νικοπόλεως
- Ζώνη Β' αρχ/μεσης περιοχής Νικοπόλεως
- Προϊστορικά και λατανακά μνημεα
- Βυζαντινά μνημεα
- Νεότερη μνημεια
- Περισσοδιακό τυμπά
- ΒΙΤΕ ΤΒΑ.
- Εγκαταστασίες κατασκευών
- Λιμενικές εγκαταστάσεις
- Εγκαταστασίες κατασκευών
- Αεροδρόμιο
- Λιμάνια
- Εκπατική γεωποτροφεία
- Εντατική γεωποτροφεία
- Μεταποιητικές μονάδες
- Αγροτικοτροφικές μονάδες
- Χοιροπραφικές μονάδες
- Πηγο-πραφικές μονάδες
- Πρωταπατημένη Αγροτική
- Όρος Βενιζελεπιστημένου ακτοποιού
- Όρος ΟΤΑ
- Όρος Νομού

ΟΙ ΥΓΡΟΤΟΠΟΙ ΣΤΗΝ

ΑΓΥΝΤΟ

Δ. ΕΛΛΑΣΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΑΖΙΑ-- 577.1094
952

B. Ντόνα

9007

5644

**ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ**

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

